

ಚಂದಮಾಮ

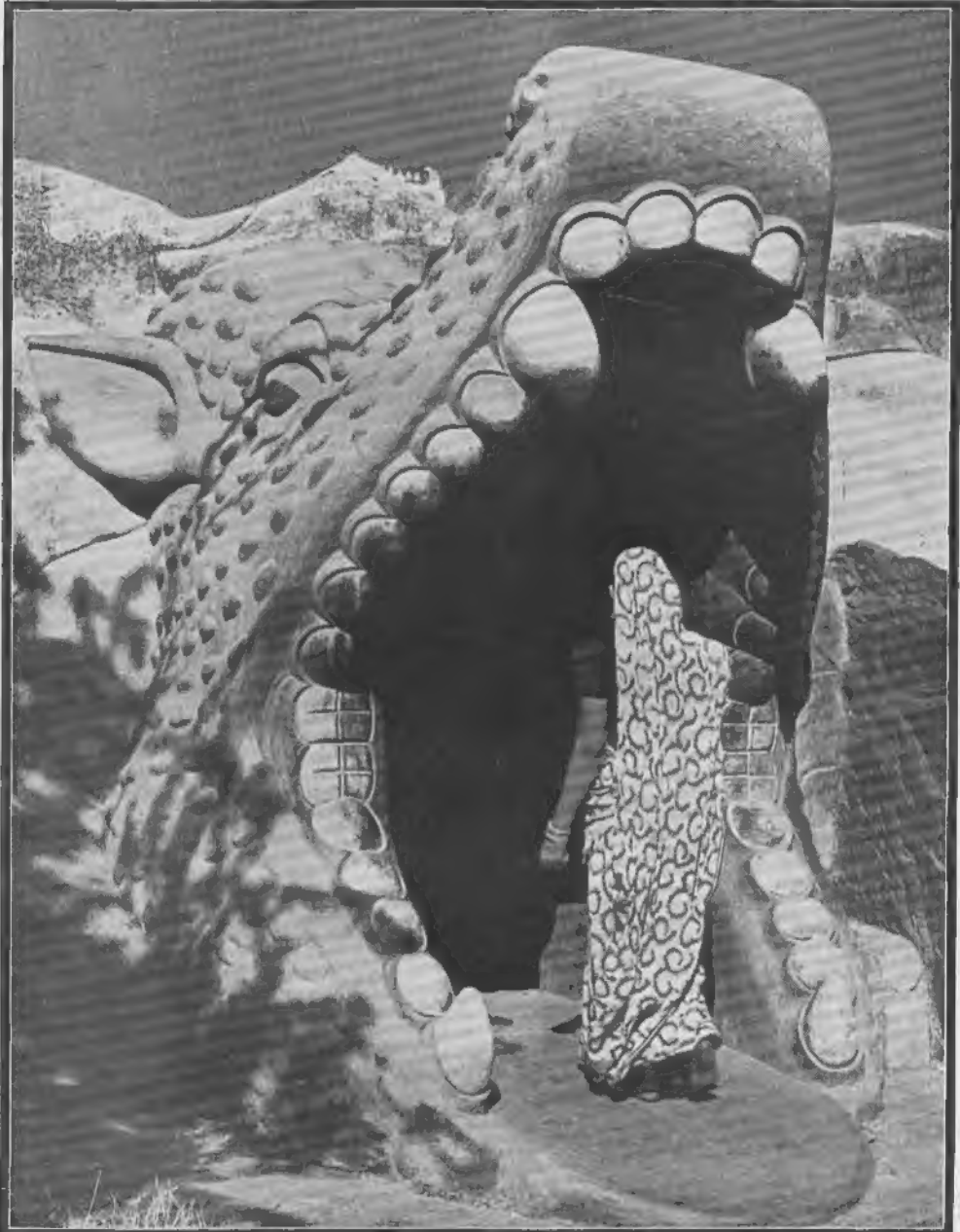
ದೀಪಾವಳಿ ವಿಶೇಷಾಂಕ

1st Nov. '54

6
as

SANKAR...

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶಿಲ್ಪಿ

ಇದು ಧೈರ್ಯ

ಕಳಿಸಿದವರು:
ಜಿ. ಗಿರಿಜ

గుబ్బ కర్ణాటక రవర

కాలహస్తి

మృతరాత్నం (తెలుగు)

లింగమూర్తి • కుమారి
మాలతి • రాజకుమార్
పద్మనాభం • రాజసులోచన
A.V. సుబ్బారావు • బుష్కేంద్రమణి
రామచంద్రశాస్త్రి ముఖ్యతరంగు

స్టూడియో: ఐ.వి.ఎం

G. H. KAO

New packing
For the Famous
Kashmir
Snow

ಕಾಶ್ಮೀರ್ ಸ್ನೋ

ಈಗ ನಿಮಗೆ ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾದ ಬಣ್ಣಗಳ ಡಿಜೈನ್ ಗಳಿಂದ ಹೊಸಬಗೆಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯನ್ನೂ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯನ್ನೂ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಟೆಂಪರ್-ಪ್ರೂಫ್ ಅಲುಕಾಪ್ಲಾಸ್ ಸೀಲು ಸೀಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಮೃದುವಿನಂತಹ ನುಣುಪನ್ನೂ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯನ್ನೂ ಸುವಾಸನೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನು ಹೊಸ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಬೆಳಗಿಸಬಲ್ಲಂತಹ ಆದರ್ಶ ಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ಸುಂದರ ಕ್ರೀಮು ಇದು.

NATIONAL TRADING CO.,

391, MINT ST.,

::

MADRAS-1

**ಪರಮಾತ್ಮನ ಪೂಜಾಗೃಹಕ್ಕೆ
ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಬೇಕು**

ಸ್ವಚ್ಛತೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಮಂಗಳಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ನಾವು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಸಾಬೂನನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಗೋದ್ರೈಜ್ ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ಗೋದ್ರೈಜ್ ಸಾಬೂನಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ದೋಷವುಳ್ಳ ಮಿಶ್ರಣವಿಲ್ಲದೆ ಹಿತಕರವಾದ ವನಸ್ಪತಿ ಎಣ್ಣೆಗಳೂ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸಾರಗಳೂ ಎಲ್ಲ ಗೋದ್ರೈಜ್ ಟಾಯೆಟ್ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವ ಹಾಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆ. ಅಸಹ್ಯವಾದಂತಹ ಪ್ರಾಣಿಸಂಬಂಧವಾದ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಕೊಬ್ಬುಗಳೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಗೋದ್ರೈಜ್ ಶ್ರೀಗಂಧದ ಸಾಬೂನು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಮೈಸೂರು ಗಂಧದ ಎಣ್ಣೆಯಿಂದ ತಯಾರಾಗಿದೆ.

Godrej Sandal

ರಿಜಿಸ್ಟರ್

ಗೋದ್ರೈಜ್ ಸ್ಯಾಂಡಲ್

[ಶ್ರೀಗಂಧದ]

ಟಾಯೆಟ್ [ಸ್ನಾನದ] ಸಾಬೂನು

ಇತರ ಶ್ರೀಗಂಧದ ಸಾಬೂನುಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮವಾದ ಸಾಬೂನು.

ವ್ಯಾಪಾರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತಕ್ಕ
ಕ್ಯಾಲೆಂಡರುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ
ಮೊತ್ತಮೊದಲಿನವರೆಂದು ಕಳೆದ
50 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವ

ವಿನಾಯಗಮ್ & ಕಂಪೆನಿ

ಈಗ ಮೊದಲನೇ ಬಾರಿ

ಮಲ್ಟಿ-ಕಲರ್ ಆಪ್ ಸೆಟ್

ಕ್ಯಾಲೆಂಡರುಗಳನ್ನು

ನಿಮಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ

ಇವಲ್ಲದೆ ಮಾನುಲು ಹರದವು
ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟಿವೆ.

ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಫಿಲಿಮ್ ತಾರೆಯರ

ಅಕರ್ಷಣೀಯ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ತಯಾರಾದ

ನಮ್ಮ 1955 ರ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರುಗಳೇ

ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ

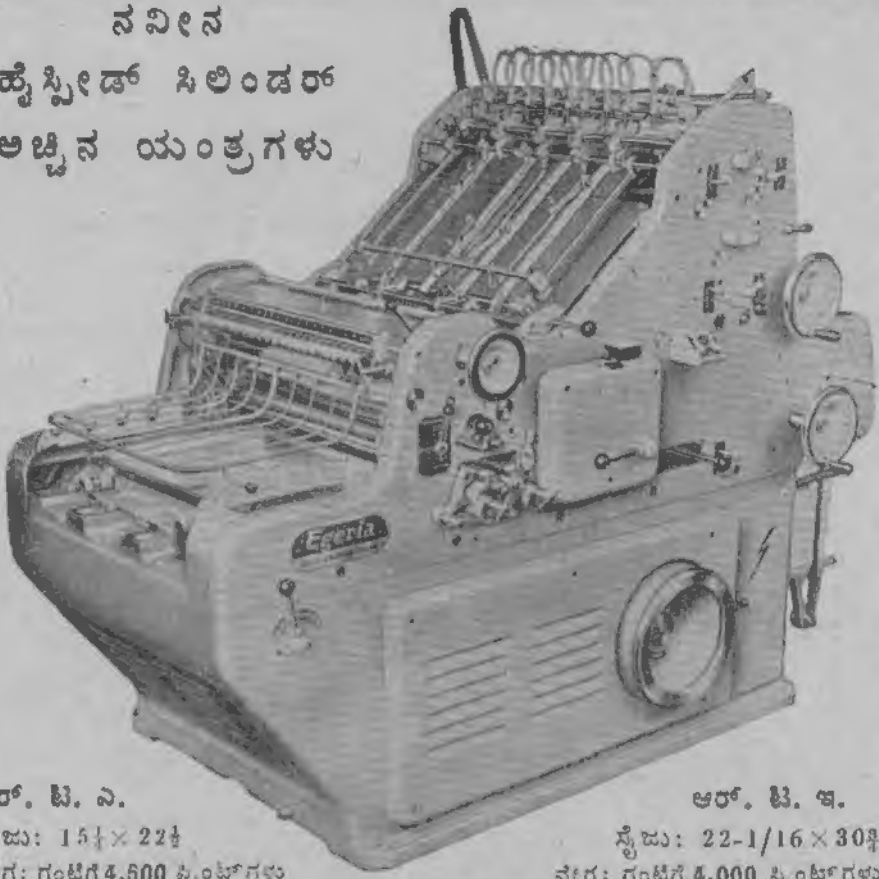
★

ವಿವರಗಳಿಗೆ:

ವಿನಾಯಗಮ್ & ಕಂಪೆನಿ

ಚೂಕ್ಕೆ :: ಮದರಾಸು-7

ನವೀನ
ಹೈಸ್ಪೀಡ್ ಸಿಲಿಂಡರ್
ಅಚ್ಚಿನ ಯಂತ್ರಗಳು

ಆರ್. ಟಿ. ಎ.

ಸೈಜು: 15½ × 22½
ವೇಗ: ಗಂಟೆಗೆ 4,600 ಪ್ರಿಂಟ್‌ಗಳು

ಆರ್. ಟಿ. ಇ.

ಸೈಜು: 22-1/16 × 30½
ವೇಗ: ಗಂಟೆಗೆ 4,000 ಪ್ರಿಂಟ್‌ಗಳು

ನೂರುವರ್ಷ ಅನುಭವದ ಫಲವಾಗಿ ಮುದ್ರಣ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಮೆಟ್ಟಿಲು:
ಈಗ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಡುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮುದ್ರಣ ಯಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಾದುದು
ಸೋಲ್ ಎಜೆಂಟುಗಳು:

ದಿ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಮೆಷಿನರಿ ಕಂಪೆನಿ.,

12/81 ಶಂಬುದಾಸ್ ಬೀದಿ, ಜಿ. ಟಿ., ಮದ್ರಾಸು-1.

ಅನುದುಗಳು: ಅಚ್ಚುಯಂತ್ರಗಳು, ಆದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಉಪಕರಣಗಳು,
ಪ್ರಾಸೆಸ್, ಫೋಟೋ, ಮತ್ತು ಲಿಥೋಗ್ರಾಫಿಕ್ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್.
ನಿರ್ಮಾಣ: ಕಟಿಂಗ್ ಮಿಷನ್ಸ್ ಗಳು, ಹಾರ್ಡ್ ವೈಸ್ ಗಳು,
ಪ್ರೆಸ್ ವೈಸ್ ಗಳು, ಪರ್ಫೋಮಿಂಗ್ ಮಿಷನ್ ಮೊದಲಾದುವು.

ದಿ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಟೈಪ್ ಫೌಂಡ್ರಿ,

(ಕಲಕತ್ತಾ, ಡಿಲ್, ಬೊಂಬಾಯಿ)ಗೆ ನಮ್ಮದು ದಕ್ಷಿಣಭಾರತ ಶಾಖೆ.

ಮಗುವನ್ನು

ಕಿರುನಗೆ

ಯಿಂದ

ಇರಿಸಿ

ಮಗು ಕಿರಿಕಿರಿ ಮಾಡಿದರೆ ರುಚಿಕರವಾದ ಈ "ನರಸಿಂಗ್ ಬಿಸ್ಕಿಟ್"ಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ; ಎಂದಿನಂತೆ ಕಿರುನಗುತ್ತಿರುತ್ತೆ

ಜೆ. ಬಿ. ಮಂಘಾರಾಮರವರ
ನರಸಿಂಗ್ ಬಿಸ್ಕಿಟ್ಗಳು

ಎಲಮಿನ್ನುಗಳಿಂದ
ತುಂಬಿದುವು

J. B. MANGHARAM & CO.
Gwalior

ಬ್ರಾಂಚ್ : 35/37, ತಂಬುಚೆಟ್ಟಿ ಬೀದಿ, ಜಿ. ಟಿ. ಮದ್ರಾಸು.

ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೂ ನಮ್ಮ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ

ದೀಪಾವಳಿಯ

ಪುಭಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತ

ನಮ್ಮ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ನಂ. 2

(ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ)

ಅರಂಭಿಸಲಿರುವೆನೆಂದು ಆನಂದದಿಂದ ಶ್ರುತಪಡಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಭೂಮಿಕೆ :

ಎಮ್. ಕೆ. ರಾಧ ★ ಜಿ. ವರಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ತಾರಾಗಣದೊಂದಿಗೆ

ನಿರ್ದೇಶನ :

ವೇಂಕು

ನರಸು ಸ್ಟುಡಿಯೋಸ್

“ನರಸುನಗರ್”

::

ಮದರಾಸು - 15

ದೀಪಾವಳಿ ಕಾಣಿಕೆ

ಎಂ.ಆರ್.ರಾಧಾ
ನಟಿಸಿದ

ನ್ಯಾಷನಲ್ ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್
ರವರ

ರತ್ನಕಣೀಶ್

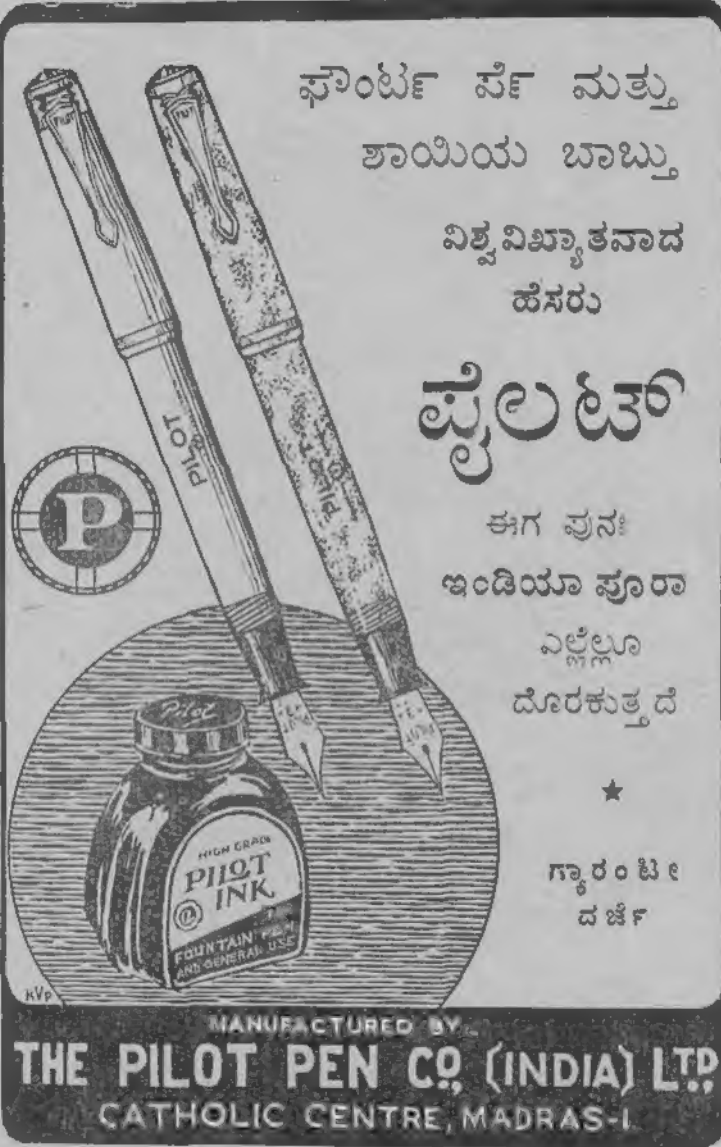
ನಿರ್ದೇಶನ
ಕೃಷ್ಣನ್ ಪಂಜು
ಕಥೆ

ತರುವಾಹರ್ ಕೆ.ತಂಗರಾಸು

ಓ **TALLAM** Release

[ತಮಿಳು]:

ಫೌಂಟೇನ್ ಪೆನ್ ಮತ್ತು
ಶಾಯಿಯ ಬಾಬ್ಬು

ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತನಾದ
ಹೆಸರು

ಪೈಲಟ್

ಈಗ ವುನಃ
ಇಂಡಿಯಾ ಪೂರಾ
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ
ದೊರಕುತ್ತದೆ

★

ಗ್ಯಾರಂಟಿ
ದರ್ಜೆ

MANUFACTURED BY
THE PILOT PEN CO. (INDIA) LTD.
CATHOLIC CENTRE, MADRAS-1

ನಿಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿನ ಚಿತ್ರಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ
ತೀರ್ಪು ದಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತದೆ!

ಕರ್ನಾಟಕದ
ಗಂಧರ್ವಕನ್ಯೆ
ಕಿನ್ನರ
ರಾಜಾಸುಲೋಚನ..ರೇವತಿ..ಹರಿಣಿ

ಸುದೀರ್ಘ
ಫಿಲಿಂಸೆಂಟರ್
ರೇವತಿ
(ಮದರಾಸು)

a PRAKASH Release

75

“ನನ್ನ ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ
ಸಾಬುನು ಅಗತ್ಯ!”

ಮೈಸೂರು ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ಸೋಪಿನಲ್ಲಿರುವ ಪರಿಮಳ
ಮತ್ತು ಔಷಧಗುಣಗಳು ಮಗುವನ್ನು ಶುಭ್ರವಾಗಿ
ತೋಳೆಯುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮಗುವಿನ ಎಳೆಯ ಚರ್ಮ
ಹುಣ್ಣಾಗದಂತೆಯೂ ನೋಯದಂತೆಯೂ
ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ.

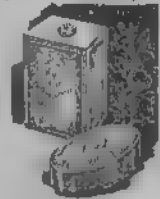

“my skin needs
a pure soap!”

ಮೈಸೂರು ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ಸೋಪ್

★

ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಸೋಪ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ
ಬೆಂಗಳೂರು
(ಐ. ಎಸ್. ಟಿ. ಎಮ್. ಎ. ಸದಸ್ಯರು)

SWEETS

ನಿಮ್ಮ ಸವಿ ಸುಖಕ್ಕೆ

ನ್ಯೂಟ್ರೈನ್

ಶೇಷತೆಯ
ಮಿಠಾಯಿಗಳು

ದಿ ನ್ಯೂಟ್ರೈನ್ ಕಂಪೆಕ್ಷನರ್ ಕಂಪೆಕ್ಸ್
ಬತ್ತಾಯ - ಅಂತ್ಯ.

ಡೋಂಗರೇ ಬಾಲಾನ್ಯತ

4

ಇದು ಮೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನೂ
ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಸೇವನೆ
ಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ
ಹೊರಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

VIJAYA TALKIE DISTRIBUTORS

MOTION PICTURE DISTRIBUTORS

KEMPEGOWDA ROAD

::

BANGALORE CITY

ತಾ. 24-10-1954

ಇಂಡಿಯಾದೊಳಗಿನ

ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿ ಪ್ರೊಡ್ಯೂಸರುಗಳಿಗೆ

ಅಯ್ಯಾ,

ಈ ದೀಪಾವಳಿಯ ಶುಭಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹೊಸ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನೀವು ದೊಡ್ಡ ಬಾಕ್ಸಾಫೀಸು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಫಸವಾದ ಆರ್ಥಿಕವಿವರವನ್ನು ಕೈಗೂಡಿಸಲು ನಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡಿರಿ.

ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನೈಋತ್ಯ ಸಂಸ್ಥಾನದೊಳಗಿನ ಇತರ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟರುಗಳಿಂದ ಒಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ಚಿತ್ರಗಳು ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿವೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನಾವು ಒಬ್ಬ ರುಮಾತ್ರವೇ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಈ ವಿವರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿರಿ:

(1) ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ನಿರ್ಮಾಪಕರಿಗೆ ನಾವು ಶಾರ್ವತ್ರಿಕ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟರುಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ:

ನಿಜಯಾ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್. ಪತ್ತಿರಾಜಾ ಸ್ಟೂಡಿಯೋಸ್.

ಮಾಡರ್ನ್ ಥಿಯೇಟರ್ಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್. ಭರಣಿ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ಸ್.

(2) ನಾವು ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 'ಮನೋಹರ, ಜಲದುರ್ಗ, ತುಳುವಿಷಂ, ಪರಿವರ್ತನ, ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ಮೊದಲಾದ ಬೇರೆ ನಿರ್ಮಾಪಕರ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

(3) ಈ ವರ್ಷ ಈವರೆಗೆ ನಾವು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ ಚಿತ್ರಗಳು ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆ 17.

ಅದುದರಿಂದ ನೀವು ಒಳ್ಳೆಯ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ನಮಗೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತ, ಉಭಯತ್ರ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ನಾವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹ ಕರಿಸಬಲ್ಲೆವೆಂದು ನಿಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಚಿತ್ರ ಇರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಬರೆಯಿರಿ.

ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಗೆ ಹಾರೈಸುವ

ಬಿ. ಎನ್. ಗುಪ್ತ

ಭಾಗಸ್ಥರು

ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೂ ಹೈತ್ಪರ್ವಕವಾದ

ದೀಪಾವಳಿಯ

ಶುಭಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತ,

ಮಲ್ಟೀಕಲರ್

ಫೋಟೋ ಆಫ್‌ಸೆಟ್ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್

ಮತ್ತು

ಪ್ರಾಸೆಸ್ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಆತ್ಮನಂತ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವುದೇ ಯಾವಾಗಲೂ
ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಧ್ಯೇಯವೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶದ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಯೂ ಇದುವರೆಗೆ ತಿಳಿಯದ 30"×40"
ಅಂಗುಲಗಳ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾದ ಕ್ಯಾಮೆರಾವನ್ನೂ, ಹೊಚ್ಚಹೊಸ ಆಧುನಿಕ
ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳನ್ನೂ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಿಪುಣ ಅನುಭವಶಾಲಿಗಳಾದ
ನಮ್ಮ ಟೆಕ್ನಿಷಿಯನ್‌ಗಳೂ, ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್‌ಗಳೂ

ನಿಮ್ಮ ಅಸಲು ಕೃತಿಗೆ ಸರಿಯಾದ
ಪೋಸ್ಟರುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಕೊಡಬಲ್ಲರು

ಪ್ರಸಾದ್ ಪ್ರಾಸೆಸ್

ಚಂದಮಾಮ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್, ಮದರಾಸು 20

ಲಲಿತಕಲಾ ಫಿಲ್ಮ್ ರವರ
ಪ್ರಥಮ ಮಹೋನ್ನತ ಕಲಾ ಕೃತಿ

ಮಹಾ ಕವಿ ಕಾಳಿದಾಸ

ತಾರಾಗಣ:

ಸಿ. ಹೊನ್ನಪ್ಪ
ಭಾಗವತರ್,

ಬಿ. ರಾಘವೇಂದ್ರ
ರಾವ್,

ಈಶ್ವರಪ್ಪ,

ಜಿ. ವಿ.

ಐಯ್ಯರ್,

ನರಸಿಂಹರಾಜು,

ಬಿ. ಸರೋಜದೇವಿ, ರಾಜಸುಲೋಚನ ಮಿತ್ರವಿಂದ

ನಿರ್ದೇಶನ:

ಕೆ. ಆರ್. ಸೀತಾರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ

ಸಂಗೀತ

ಸಿ. ಯಚ್. ಭಾಗವತರ್

ಛಾಯಾಗ್ರಹಣ

ಎ. ಯನ್. ಪರಮೇಶ್

ಕಲಾನಿರ್ದೇಶನ

ಯಸ್. ಯಸ್. ಕುಕ್ಕೆ

ಸ್ಮೃತಿನಿರ್ದೇಶನ

ಸೋಹನ್‌ಲಾಲ್

ಸ್ಪಂದಿಯೋ

ನಾ ಹಿ ನಿ

— ದಿಪ್ತಿಬದ್ಧ ಟಿರುಗಳು: —

ನೈಋತ ಸ್ಟೇಟ್ ಮತ್ತು ಹೈದರಾಬಾದ್: ಕರ್ಣಾಟಕ ಫಿಲಿಂಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್,
ಗಾಂಧಿನಗರ :: ಬೆಂಗಳೂರು - 2.

ಮಕ್ಕ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಿಗೆ: ಲಲಿತಕಲಾ ಫಿಲಿಂಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್,

22 ಆರ್ಕಾಡ್ ಮೊದಲಿಯಾರ್ ಬೀದಿ, ತ್ಯಾಗರಾಯನಗರ, ಮದರಾಸು - 17

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುಚ್ಚು ಕಂದನ ಅಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಆಮೃತವಾನ.

ತಯಾರಕರು:

ದಿ ವೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್

ಟೆಕ್ನಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ :: ಬೆಂಗಳೂರು-3

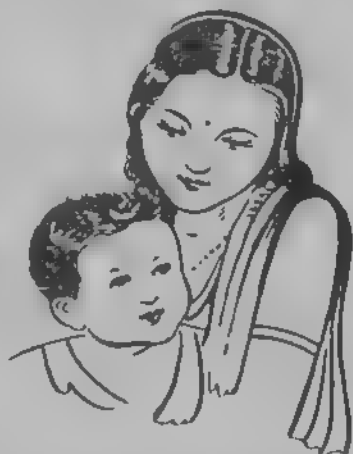
ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ

ದೊರೆಯುತ್ತದೆ

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ

ಏಜೆಂಟರು ಬೇಕು

ಅರಕಲಗೂಡು

ಕುಮಟಾ

ಮುನಿರಾಬಾದ್

ಮತ್ತು

ತರೀಕೆರೆ

ನಗದು ಹಣ ಡಿವಾಜಿಡ್ ಕಟ್ಟಿ

ಬಲ್ಲವರು ಮಾತ್ರ ವಿಚಾರಿಸಿ:

ದಿ ಸರ್ಕುಲೇಷನ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್

ಚಂದಮಾಮ, ಮದರಾಸು - 26.

ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸುಲಭವಾದ

ಕೈಗೆಲಸಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳು

ಹೀಗಿವೆ ಮತ್ತು ಕತ್ತರಿಸುಕೆ, ರೂ. 4/-
ಫೋಟೋಗ್ರಾಫಿಕ್ ಕಲೆ, ರೂ. 2/- ಬಂಗಾಳೀ ಸಿಹಿ
ಭಕ್ಷ್ಯಗಳ ಕ್ರಮ ರೂ. 3/- ರಬ್ಬರ್ ಸಾಮಾನು
ಗಳ ತಯಾರಿಕೆ, ರೂ. 4/- ಬ್ಯಾಟ್ರೀಗಳ ತಯಾರಿಕೆ,
ರೂ. 3/- ಗುಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಆರಂಭ
ಸುವುದು, ರೂ. 3/- ಮಿಶಾಯಿಗಳ ತಯಾರಿಕೆ,
ರೂ. 3/- ಸೋಪು ತಯಾರಿಕೆ, ರೂ. 2/- ಅತ್ತರು,
ಎಸೆನ್ಸ್‌ಗಳ ತಯಾರಿಕೆ, ರೂ. 3/- ಯುವಕರಿಗೆ
ಸ್ವತಂತ್ರ ಜೀವನೋಪಾಯ, ರೂ. 2/- ಮುದ್ರಣ
ಕಾರ್ಯ ತಯಾರಿಸುವುದು, ರೂ. 3/-

ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಮತ್ತು ರೇಡಿಯೋ ಗೈಡ್

(2 ಭಾಗಗಳು)

ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರದೇ ರೇಡಿಯೋ ತಯಾರಿಸಿ
ಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಎಲೆ
ಕ್ಟ್ರಿಕ್ ತಂತ್ರಗಳ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದು
ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಪತ್ರಿಕೆ ವಾರದ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ.

ಪಿ. ಪಿ. ಪಿ. ಪಾರ್ಕ್ ಆಕ್ಟ್/12/- ಪ್ರತ್ಯೇಕ.

TECHNICAL PUBLICATIONS

(No. 13) ALIGARH (U. P) India

ದೀಪಾವಳಿಯ ಶುಭಾಶಯಗಳು

ದೀಪಾರಾಧನೆಯ ಈ ಶುಭಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನೆಮನೆಗಳಲ್ಲೂ ಬೆಳಗುವ
ಜ್ಯೋತಿಯಂತೆ ಅನುನಿತ್ಯವೂ ನಮ್ಮ ಜನಾದರಣೆಯ

ಕಸ್ತೂರಿ ಬಾರ್ ಸೋಪಿನಿಂದ

ನಿಮ್ಮ ವಸ್ತ್ರಗಳು ಬೆಳ್ಳಗಾಗಲಿ!

ನಿಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಶುಭ್ರತೆಗೆ
ಪ್ರತೀದೋಷ ಗೃಹಿಣಿಯ ಮನ್ನಣೆಗೆ
ಪಾತ್ರವಾಗಿರುವ

ಕಸ್ತೂರಿ

ಬಾರ್ ಸೋಪು

ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತ ಅಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಸ್, ಹೃದಯಾಳು, ಮೈಸೂರು

ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಈ ವಿಜಯ ದೀಪಾವಳಿಯ

ಶುಭ ಸಮಯದಲ್ಲಿ

ನಮ್ಮ ಪ್ರಿಯ ವಾಚಕರಿಗೆ

ಏಜೆಂಟರಿಗೆ

ಜಾಹೀರಾತುದಾರರಿಗೆ

ಜಾಹೀರಾತು ಸಲಹೆಗಾರರಿಗೆ

ಸಮಸ್ತ ಸುಖ ಸಮೃದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಬಯಸಿ

ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇವೆ

ಚಂದ್ರಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್

ಮದರಾಸು - 26.

ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ, ನಂಬಿಕೆಗೆ ಬೆಲೆ ಇದೆಯೇ ?

ಗೋಪಿ, ಸಮಾಜದ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಜನರ ದೊಡ್ಡ ಕಾರಸ್ಥಾನಗಳ ಮಧ್ಯ ಸಿಕ್ಕು
ಅನುಭವಿಸಿದ ಕಷ್ಟಗಳೆಷ್ಟೋ! ಆದರೂ ಸತ್ಯವನ್ನು ಬಿಡದೆ ಹೋರಾಡಿದ....ಹೇಗೆ ?

ವಿಜಯಶ್ರೀ ಚಿತ್ರದವರ :

“ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಪಂಚ”

ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದೆ

ಸಂಭಾಷಣೆ, ಗೀತೆಗಳು:

ದಿಗ್ಗರ್ಶನ:

ಸಂಗೀತ:

ಪ್ರೊ. ದ. ರಾ. ಬೆಂದ್ರೆ

ಬಾಳೆಗಜಬರ

ಎಸ್. ಪುರುಷೋತ್ತಮ

N. A. N. ಶಾಸ್ತ್ರಿ

ಪ್ರಮುಖ ಭೂಮಿಕೆಯಲ್ಲಿ: ಹರಿಣಿ, ಸುಮತಿ, B ರಮಾದೇವಿ, ವಸಂತಕುಮಾರ,
M ಶಾಂತಕುಮಾರ, ಇಂದುಲೇಖರ, ವಾಸುದೇವ ಗಿರಿನಾಜಿ, ಸೋರಟ ಅಶ್ವತ್ಥ

VIJAYASHREE CHITRA

SHALINI CINETONE :: KOLHAPUR

Distributor for Mysore State South Canara & Coorg

VIJAYA TALKIE DISTRIBUTORS

BANGALORE CITY

విజయా
పాఠి

మిస్టర్

సావిత్రి...యన్.టి.రామారావు.. ఏ నాగేశ్వరరావు
రంగారావు. రేలంగి...రమణారెడ్డి. బాల కృష్ణ
రామలింగయ్య. దొరస్వామి. జమున బుష్పేంద్రమణి
డైరెక్టర్...ప్రసాద్

నాగిరెడ్డి చిత్రపాణి

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ	ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ
ಹಂಕೆ	... 9	ಚೋರರಮಿಮಾ	... 41
ಕಳ್ಳರಕಳ್ಳ	... 10	ಶಿಲಾಸಿಂಹ	... 49
ನೂಡಾಚಕ್ರ	... 12	ಮಾತುಗಾರ	... 54
ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದಾ?	... 13	ಚೀನಾಂಬರಗಳು	... 57
ಧೂಮಕೇತು	... 17	ಮದನೇರಿದ ನರಿ	... 62
ಕೈಯಿಂದ ಜಾರಿದ ಸದವಿ	25	ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ	... 65
ಕುಶಲಮತಿ	... 28	ಧುಮುಕುತ್ತೇನೆ...!	... 68
ಎರಡು ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಗಳು...	33	ಭಿಕ್ಷುನಾತ್ರ	... 73
ದುರ್ಜನರ ಸ್ನೇಹ	... 38	ವಾಣಿಜ್ಯಗಳು-ವಿಶೇಷಗಳು	78

ಜಿಲ್ಲೆ, ನಗರ, ಹಳ್ಳಿಗಳು, ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸ್ಥಳ, ಚಿತ್ರಕಥೆ ಎಲ್ಲಾ ಇವೆ.

ಜಗತ್ ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್‌ರವರ :

ಪಹಿಲೀ ಝುಲಕ್ (ಹಿಂದಿ)

ಭೂಮಿಕೆ :

ನೈಜಯಂತಿನಾಲ, ಕಿಷೋರ್,
ಪ್ರಾಣ್, ಹಿಂಪ್ರಕಾಷ್

ನಿರ್ದೇಶನ ಎಂ. ವಿ. ರಾಮನ್
ಸಂಗೀತ ಸಿ. ರಾಮಚಂದ್ರ

ಮ್ಯೂಜಿಕಲ್ ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್‌ರವರ :

ಯಾ ಸ್ತ್ರೀನ್ (ಹಿಂದಿ)

ಭೂಮಿಕೆ :

ನೈಜಯಂತಿನಾಲ, ಸುರೇಷ್
ಮೊದಲಾದವರು.

ನಿರ್ದೇಶನ ಎ. ಆರ್. ಕರ್ನಾಡ್
ಸಂಗೀತ ಸಿ. ರಾಮಚಂದ್ರ

ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರಲಿವೆ

ನಮ್ಮ ಬರಲಿರುವ ಆಕರ್ಷಣೀಯ ಚಿತ್ರಗಳು

ವಿಜಯರವರ :

ಮಿಸ್ಟ್ರಿಯಮ್ಮ

೩

ಪೂರ್ತಿ

ತಮಿಳುನಾಡಿಗೆ

ತಮಿಳು :

ಶಶಿರೇಖಾ ಪರಿಣಯಂ

ಬಿ. ಎ. ಎಸ್. ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ಸ್‌ರವರ :

ರಾಜು - ಪೇದ

ತೆಲುಗು :

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಪುಲ್ಲಯ್ಯನವರ ಬರಲಿರುವ ಚಿತ್ರ, ಭೂಮಿಕೆಯಲ್ಲಿ :
ಸಾವಿತ್ರಿ, ನಾಗೇಶ್ವರರಾವು—ಅಂಭ, ಸಿಡೇಡ್ ಮತ್ತು ನೈಜಾಮ್‌ಗಳಿಗೆ
ಐ. ವಿ. ಯಂ. ರವರ ವದಿನ—ನೈಜಾಮಿಗೆ

ಹಿಂದೀ :

ಬರಾತಿ * ಕವಿ * ಡಾಕ್ಟರ್ ಕಿಲರ್ಕ್ * ಮೊಹಬೂಬಾ
ಬಾಸ್‌ರೇ ಬಾಸ್ * ದುರ್ಗಾಪೂಜ * ಅಪ್ಪರಾ ಮೊದಲಾದವು

: ಬುಕಿಂಗ್ ವಿವರಗಳಿಗೆ: _____

ರಾಜಶ್ರೀ ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

ಮದರಾಸು, ಮುಝರ್ಜಿ, ಎರ್ನಾಕುಳಂ, ವಿಜಯವಾಡ,
ಗುಂಟಕಲ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಸಿಕಂದ್ರಾಬಾದ್

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಚಾಲಕರು : 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ಹೆ ರ ಕೆ

ಭೇದಭಾವನೆ ಯಳಿದು ಜನರಲಿ
ಬಂಧುಪ್ರೇಮವು ಬೆಳೆಯಲಿ
ಎಲ್ಲರೊಮ್ಮೆ ತದಿಂದ ನಿತ್ಯವು
ನಾಡಿನೊಳಿತಿಗೆ ದುಡಿಯಲಿ.

ಸಾಧುಸಂತರು, ದೇಶಭಕ್ತರು
ವೀರಮಾತೆಯ ರುದಿಸಲಿ
ಶಿಲ್ಪಿ, ಕವಿಗಳು, ಗಂಡುಗಲಿಗಳು
ನಾಡಕೀರ್ತಿಯ ಬೆಳಗಲಿ.

ಸತ್ಯಶಾಂತಿಯ ದಿನ್ಯ ತತ್ತ್ವವು
ಜನಮನದಿ ಮನಮಾಡಲಿ
ಗಾಂಧಿತಾತನ ರಾಮರಾಜ್ಯದ
ಕನಸು ನೆನಸನು ಕಾಣಲಿ.

ಕಾಲಕಾಲಕೆ ಮಳೆಯು ಸುರಿಯಲಿ
ಹಸುರು ಹೊಲ ಬಸ ಮೆರೆಯಲಿ
ನಕ್ಕುನಲಿಯುತ ಜನವು ಬಾಳಲಿ
ಜಗಕೆ ಮಂಗಳವಾಗಲಿ.

ಪ. ಸೀತಾರಾಮಭಟ್ಟ

ಸಂಪುಟ ೧೩ : ನವೆಂಬರ್ ೧೯೫೪ : ಸಂಚಿಕೆ ೫

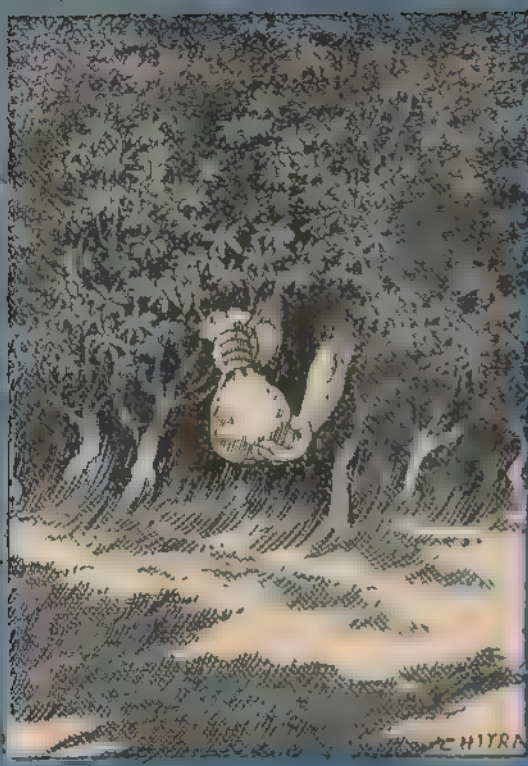

ಕಳ್ಳರ ಕಳ್ಳ!

ಮಾವಿನ ಗೂಡೇ ಎಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ
ಮಾಧವನೆಂಬೋ ಹುಡುಗ
ಶೀನ ಎಂಬ ಸಣ್ಣವನೊಡ ಗೂಡಿ
ಊರ ಸುತ್ತವಾ ತುಡುಗ.
ಮಾವಿನಗೂಡೇ ಮಾವಿನಹಣ್ಣಿಗೆ
ಹೆಸರುಹೋದ ಊರೇ.
ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ತುಂಬಿದ ಮರಗಳು
ದೋರೇನಣ್ಣು ಬಾಯ್ನಾ ರೂರೆ.
ಅದೊಡೆ ಕಾವಲು ಕಂಚಪ್ಪಣ್ಣ
ಕಾಯುತಿಡ್ಡನಾ ತೋಟದಲಿ

ಮಾಧವನೊಂದು ಯುಕ್ತಿಮಾಡಿ, ಅಂ
ದನ್ನು ಕಂಚಪ್ಪಣ್ಣನ ಕಿವಿಲಿ :
“ ನೋಡಗೊ ಶೀನಾ, ಮಾವಿನಹಣ್ಣಾ
ಕಳ್ಳವುಮಾಡೆ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ,
ಹೋಗೋ, ಹಿಡಿಯೋ” ಎನ್ನಲು ಕಂಚ
ಪ್ಪಣ್ಣನು ಓಡದೆಬಿಟ್ಟಾನೆ?
ಶೀನನ ಓಡಿಸಿಕೊಂಡಾತನು ಬಲು
ದೂರ ಓಡಿಹೋದಾಗ,
ಮಾಧವ ನೇರೇ ಮಾವಿನಮರನ
ಹಣ್ಣು ಕೊಯ್ದ ಸಂಚಿಗೆ ಬೇಗ.
ತುಂಬಿದ ಸಂಚಿಯ ದೂರಕೆ ಒಯ್ದು
ಪೊದರಿಸ ಮರೆಯಲಿ ಅಡಗಿಸಿದ
ಇವನೂ ಕಾಣದ ಮಸ್ತಾನ್ ಕಳ್ಳ
ಅಕಡೆ ಯಿದ್ದೇ ಕಂಡ ನಿದ!

“ ಮಾರಂಗ ”

ಬಂದನು ಶೀನ, ಸಂಚಿಯ ತೆರೆದು
ಕಂಡರು ಒಳಗಿನ ಮಾಯೆ !
ಕದ್ದಹಣ್ಣು ಎಷ್ಟಷ್ಟೇ ಇದ್ದಾ
ಮೊದ್ದುಗಲ್ಲುಗಳ ಕಂಡು
ಬಾಯ್ಬಿಡಲವರು, ಮಸ್ತಾನ್ ಅಂದನು :
“ ಹೋಗಿ ಟೋಪಿ ಹಾಕೊಂಡು ! ”
ಸದ್ದನು ಕೇಳಿ ಮಸ್ತಾನ್ ದಾಡಿಯ
ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಜತೆಕಳ್ಳೂ,
ಕಣ್ ಕಣ್ ಬಿಟ್ಟು ತಲೆ ಬಾಗಿಸುತ್ತ
ಓಡಿ ಕಣ್ ಮರೆಯಾದ್ಯೂ !

ಸಂಚಿಯನ್ನಲ್ಲೇ ಅಡಗಿಸಿ ಮಾಧವ
ಮೊದಲಿನ ತಾಣಕೆ ಮರುನಡೆದ
ಕಳ್ಳರಕಳ್ಳ ಮಸ್ತಾನ್ ಬಂದು
ಸಂಚಿಯೊಳಗೆ ಕೈ ತೂರಿಸಿದ.
ಹಣ್ಣುಗಳ ತನ್ನ ಸಂಚಿಗೆ ಹಾಕಿ
ಕಲ್ಲುಗಳ ತುಂಬಿ ಸಂಚಿಯಲಿ,
ಅಲ್ಲೇ ಇರಿಸಿ, ದೂರ ಹೋಗಿ ತಾ
ಇದ್ದನು ನಡೆವುದ ನೋಡುತ್ತಲಿ.
ಓಡಿಬೇಸತ್ತು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು,
“ ತಪ್ಪಿದ ಕಳ್ಳ ” ಎಂದು,
ಮಾಧವನಂಗಿರಡು ಹಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟು ಕಳು
ಹಿದ ಕಂಚಪ್ಪಣನಂದು.
ಅಡಗಿದ ಸಂಚಿಯ ನೆತ್ತಿ ಮಾಧವಂ
ದೂರ ಹೋಗಿ ಕಾಯೇ,

ಮಾ ಯಾ ಚ ಕ್ರ (ಹಿಂಒದಿಯ ಚಿತ್ರ ಕಥೆ-೧)

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮಾನೊಮ್ಮೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೂ ನಡುವೆ ದೊಡ್ಡ ಯುದ್ಧವು ಜರುಗಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರನಾದ ಚಕ್ರವು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಜಾರಿ ಭೂಮಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅದರೊಂದಿಗೇ ಒಬ್ಬಳು ದೇವತೆಯೂ ಒಬ್ಬಳು ರಾಕ್ಷಸಿಯೂ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಕಾದಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಇಬ್ಬರೂ ಚಕ್ರ ನನ್ನದು ತನ್ನದು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಎಳೆದಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜಭಟ್ಟರು ಅವರನ್ನು ಆ ದೇಶದ ರಾಜನಬಳಿಗೆ ಕರೆದು ತಂದರು. “ರಾಜಾ, ಇದು ನನ್ನ ಚಕ್ರ. ಈ ರಾಕ್ಷಸಿ ಕದ್ದಳು” ಎಂದಳು ದೇವತೆ. “ಅಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನದು; ಇವಳು ಕದ್ದಳು” ಎಂದಳು ರಾಕ್ಷಸಿ.

ರಾಜನು ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಲಾಗದೆ ಆ ಚಕ್ರವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ಇಂತಹದು ಎನ್ನುವಂತಹ ಯಾವ ಗುರುತೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. “ಈ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಮಹಿಮೆ ಇದೆಯೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರಾಜ. “ಇದೆ, ಇದೆ. ಇದು ಮಹಿಮೆಯ ಚಕ್ರ; ಮಾಯಾಚಕ್ರ” ಎಂದರು ಇಬ್ಬರೂ. “ಎಲ್ಲಿ ಮಹಿಮೆ ತೋರಿಸಿ; ಅದರಿಂದ ಈ ಚಕ್ರ ಯಾರದೋ ನಿರ್ಣಯಿಸುವೆನು” ಎಂದು ರಾಜನು ಮೊದಲು ರಾಕ್ಷಸಿಯ ಕೈಗೆ ಆ ಚಕ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ.

ರಾಕ್ಷಸಿ ಆ ಚಕ್ರವನ್ನು ಹಾಗೆ ಹೀಗೆ ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. ಏನೇನೋ ಮಾಡಿದಳು. ಯಾವ ಮಹಿಮೆಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ರಾಜ ಅದನ್ನು ಅವಳಿಂದ ಪಡೆದು ದೇವತೆಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟ. ದೇವತೆ ಅದನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಒತ್ತಿ ಕೊಂಡು ರಾಜನು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ತಾಗಿಸಿದಳು.

ಕೂಡಲೇ ಅದು ಬಂಗಾರದ ಸಿಂಹಾಸನವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿತು! ಸಭಿಕರೆಲ್ಲಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು. ರಾಜನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಿಸಿ “ಇದು ನಿನ್ನದೇ ನಿಜ” ಎಂದು ಆ ಮಾಯಾಚಕ್ರವನ್ನು ದೇವತೆಗೇ ಕೊಟ್ಟನು.

ರಾಕ್ಷಸಿ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಉರಿದುಹೋದಳು. “ನನಗೆ ಇದಿರು ನ್ಯಾಯ ಹೇಳಿದವರ ತಲೆ ಕತ್ತೆಯ ತಲೆಯಾಗಲಿ. ಆಮೆ ನನ್ನ ಕೆಂಪುನಸದ ಕೆಂಪು ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಅಡಿಯಾಳಾಗಲಿ!” ಎಂದು ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟಳು. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮಂತ್ರವೊಂದರಿಂದ ರಾಜನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟಳು. ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ರಾಜನ ತಲೆ ಕತ್ತೆ ತಲೆಯಾಯಿತು! ಸಭೆಯೆಲ್ಲಾ ಹಾಹಾಕಾರವೆತ್ತಿತು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸಿ ಹೊರಟು ಮಾಯವಾಗಿದ್ದಳು. ಆಗ—

ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆಯೇ?

ಎಂದಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ. ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹಾಲಿನಾಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಕಿದ ಗಟ್ಟಿಮೊಸರಿನ ಮಡಿಕೆಯನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯುಟ್ಟು, ಮೇಲೊಂದು ಬಟ್ಟೆ ಮುಚ್ಚಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮನೆಕಡೆ ನಡೆವಳು. ಆಕೆ ಗಜಗಜನ ನಡೆಯು ತಿರುವ ರಭಸದಲ್ಲಿ ಮೊಸರಿನ ಮಡಿಕೆಯ ಬಟ್ಟೆ ಒಂದುಕಡೆಗೆ ಸರಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ.

ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗರುಡಸತ್ತಿ ಒಂದು ಸರ್ಪವನ್ನು ತನ್ನ ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಗಗನಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹಾರು ತಿತ್ತು. ಎಲವಿಲನೆ ಎದ್ದುಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಹಾವು ವಿಷವನ್ನು ಕಾರಿತು. ಆ ವಿಷ ದುರದೃಷ್ಟ ವಶಾತ್ ಹಾಲಿನವಳ ತಲೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಮೊಸರಿನ ಮಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತು.

ಹಾಲಿನಾಕೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ಕಾಶಿಕನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಮೊಸರಿನ ಮಡಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದಳು. ಕಾಶಿಕನು ಆ ಮಡಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಒಂದುಕಡೆ ಜೋಪಾನವಾಗಿಟ್ಟನು.

ಊಟದ ಸಮಯವಾಯಿತು, ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಂಡಿತೋತ್ತಮನು ಬಂದನು. ಭಕ್ಷ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ರುಚಿರುಚಿಯಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ

ಬಹಳಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಕಾಶಿಕನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನೊಬ್ಬನು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನು ಬಹಳ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನು.

ಒಂದುದಿನ ಕಾಶಿಕನು ಪಂಡಿತನೊಬ್ಬನನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದನು. ಬಳಿಕ ಔತಣಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಏರ್ಪಾಟುಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದನು. ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿ ಹಾಲು ಮೊಸರು ತರುವಾಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು “ಅಮ್ಮಾ, ನಾಳೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಪಂಡಿತನೊಬ್ಬರು ಊಟಕ್ಕೆ ಬರುವವರಿವ್ವಾರೆ. ನೀರು ಬೆರಸದೆ, ಹೆಚ್ಚು ಹಾಕಿದ ಮೊಸರನ್ನು ಹಾಗೇ ತಂದುಕೊಟ್ಟರೆ

ಜಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ

ಹೊಟ್ಟೆಯತುಂಬಾ ಊಟಮಾಡಿದ. ಮಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಪ್ಪುಹಾಕಿಸಿದ್ದ ಗಟ್ಟಿಮೊಸರನ್ನು ತಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಡಿಸಿದನು. ಪಂಡಿತನೂ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಅದನ್ನುಂಡನು.

ಆದರೆ ಊಟ ಮುಗಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಕೈಲ್ಲಾ ಪಂಡಿತನು ವಿಲವಿಲನೆಂದು ಒದ್ದಾಡಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತೊರೆದನು. ನಡೆದ ವಿಷಯ ಯಾರಿಗೆತಾನೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಹೀಗೆ ನಡೆಯಿತೆಂದು ಎಣಿಸಿ, ಕೌಶಿಕನು ತುಂಬಾ ಕಳವಳಪಟ್ಟನು.

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಪಂಡಿತೋತ್ತಮನು ಮರಣಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ನರಕಲೋಕದಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಬರೆಯುವ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನಿಗೆ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಬಂತು. ಪಂಡಿತನನ್ನು ಸಾಯಿಸಿದ ಪಾಪ

ಯಾರಿಗೆ ಸಲ್ಲುವುದು? ಆತನು ಸಂದಿಗ್ಧಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡನು.

“ಪಂಡಿತನಿಗೆ ಭೋಜನವಿಟ್ಟಾತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಪಾಪ ಆತನಿಗೇ ಸಲ್ಲುವುದು” ಎಂದುಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬದಲಾಯಿಸಿದ. “ಒಳ್ಳೇ ಗಟ್ಟಿಮೊಸರನ್ನು ತರಿಸಿ ಪಂಡಿತನಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಯುಂಟಾಗುವಂತೆ ಉಪಚಾರಮಾಡುತ್ತಿರುವನೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಬಡಿಸಿದವೇ ಹೊರತು ಮೊಸರಿನ ಮಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಪವು ವಿಷಕಕ್ಕಿರುವ ಸಂಗತಿ ಆತನಿಗೇನುಗೊತ್ತು? ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತ ಬಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ನಿರ್ದೋಷಿ” ಎಂದು ತರ್ಕಿಸಿದನು.

“ಇಲ್ಲ, ಮೊಸರು ತಂದ ಹಾಲಿನಾಕೆಯದು ತಪ್ಪೇ? ಊಹಾಂ ಸರ್ಪವು ವಿಷ ಕಕ್ಕಿರುವುದೆಂದು ಆಕೆಗೆ ತಿಳಿಯದು, ಅದುದರಿಂದ ಹಾಲಿನಾಕೆ ಪಾಪಮಾಡಿಲ್ಲ” ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ.

“ಮಡಿಕೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆ ಸರಿದು ಹೋಗಿರದಿದ್ದರೆ ಹಾವುಕಕ್ಕಿದ ವಿಷ ಮೊಸರಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯುವುದೂ, ಪಂಡಿತೋತ್ತಮನು ಈ ರೀತಿ ಸಾಯುವುದೂ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬದಿಗೆ ಸರಿಸಿದ ವಾಯುದೇವನದೇ ಅಲ್ಲವೇ ತಪ್ಪು?” ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಯೋಚಿಸಿದ.

“ಅಲ್ಲ, ಗಾಳಿಬೀಸದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾಣಕೋಟಿ ಹೇಗೆ ಬದುಕುವುದು? ವಾಯುದೇವನಿಗೆ

ಅದೇ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅದು ಆತನ ಸಹಜಗುಣ. ವಾಯುದೇವನ ತಪ್ಪು ಇದರಲ್ಲಿ ತಿಲಾಂಶ ವಾದರೂ ಇಲ್ಲ.” ಎಂದು ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿಕೊಂಡ.

ಸರಿ, ವಿಷಕಕ್ಕಿದ ಹಾವಿಗೆ ಸೇರಿದುದೇ ಈ ಪಾಪ. ಅದೂ ಸಹಜವಾಗಿ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಗರುಡಪಕ್ಷಿ ತನ್ನನ್ನು ಉಗುರಿಸಿಂದ ಅದುಮಿ ಹಿಡಿಯಲು ಬಾಧೆ ತಾಳಲಾರದೆ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದು ವಿಷವನ್ನು ಕಕ್ಕಿತು. ಆ ವಿಷ ಇಂತಹದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವುದೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು? ವಿಷ ಸರಿಯಾಗಿ ಮೊಸರಿಡ್ಡ ಮಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುವುದೆಂದು ಅದೇ ನಾದರೂ ಕನಸು ಕಂಡಿತ್ತೇ?”

ಇನ್ನು ಉಳಿದುದೆಲ್ಲಾ ಗರುಡಪಕ್ಷಿ. ಅದರ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅದು ತಾಪತ್ರಯಪಟ್ಟು ಸರ್ಪವನ್ನು ಹಿಡಿಯಿತೇ ಹೊರತು ಮಿಕ್ಕ ಗೊಡವೆಯೆಲ್ಲಾ ಅದಕ್ಕೇನು ಗೊತ್ತು? ಅದುದರಿಂದ ಗರುಡಪಕ್ಷಿ ನಿರಪರಾಧಿ.

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾರದೆ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನು ಯಮಧರ್ಮರಾಜನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡ. ಯಮಧರ್ಮನಿಗೂ ಏನೂ ತೋರಲಿಲ್ಲ.

ಯಮನು ನೆಟ್ಟಗೆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿವೇದಿಸಿ ಕೊಂಡನು. ವಿಷ್ಣುವಿಗೂ ತಕ್ಷಣ ಏನೂ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಸಭೆಕೂಡಿಸಿದ. ಯಾರೂ

ಧರ್ಮವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸದಾದರು. ಆಗ ವಿಷ್ಣು ಯಮನೊಂದಿಗೆ “ಇದು ಹೀಗೆ ನಿರ್ಧಾರವಾಗುವ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ನಾನು ಮತ್ತೆ ಹೇಳುವವರೆವಿಗೆ ಈ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಹೊಣೆ ಯಾಡೆಂದು ನೀನು ಬರೆಯಬೇಡ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ.

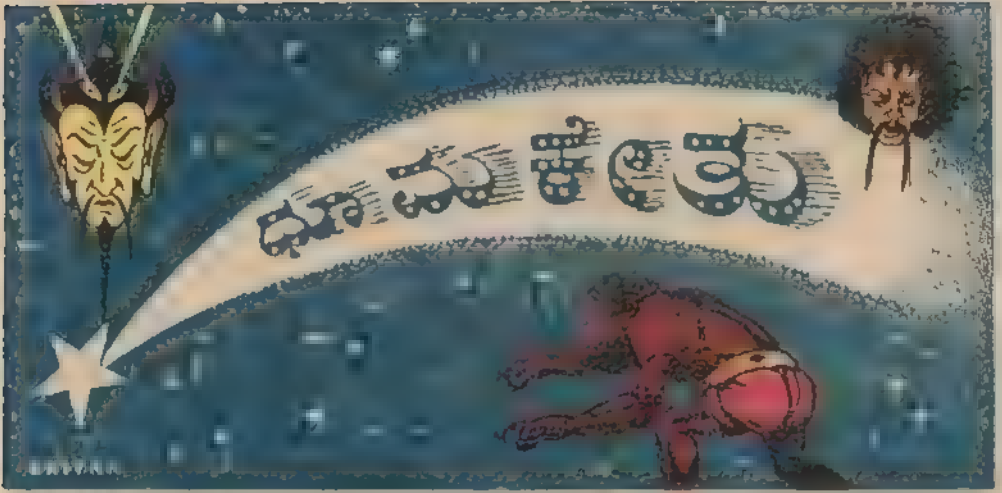
ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ ವಿಷ್ಣು ತನ್ನ ಭಟರನ್ನು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ. ಒಂದು ದಿನ ಇಬ್ಬರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಭಾಷೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಮರದ ಮೇಲಿದ್ದ ಪಕ್ಷಿದಂಪತಿಗಳು ಆ ದಿನ ತಾವು ಗರುಡನಿಂದ ಕೇಳಿದ ವಿಷಯ, ಕೌಶಿಕನು ಪಂಡಿತನಿಗೆ ಭೋಜನವಿಟ್ಟ ಸಂಗತಿ, ಪಂಡಿ

ತನು ಸತ್ತ ಪುದ್ದಿ, ಇದನ್ನು ಕುರಿತು ಯಮ
ಧರ್ಮರಾಜನು ಕಕ್ಕಬಿಕ್ಕಿಯಾದ ವಿಚಾರ
ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದನ್ನು
ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ
ತನ್ನ ಸಂಗಡಗನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ “ಇದೊಂದು
ಮಹಾ ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯೇ? ನನ್ನನ್ನು
ಕೇಳಿದ್ದರೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪದಾರ್ಥವನ್ನು
ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡದೆ ಅತಿಥಿಗೆ ಬಡಿಸಿದುದು
ರಿಂದಲೇ ಪಂಡಿತನು ಮರಣಿಸಿದ! ಕೌತಿಕನೇ
ಈ ವಾಪಕ್ಕೆ ಹೋಣೆ” ಎಂದ.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಇಳಿದು
ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಯಮಕಿಂಕರರು ಈ ಮಾತು
ಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಿ, ರಿಪ್ಪನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಪಕ್ಷಿ
ಭಾಷೆಬಲ್ಲಾತನನ್ನು ಯಮಧರ್ಮ ರಾಜ
ನಲ್ಲಿಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಯಮ
ಧರ್ಮ ರಾಜನು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕುರಿತು
“ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೀನು ಹೇಳಿದು
ದುಂಬೋ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. “ಹೌದು
ಹೇಳಿದೆ” ಎಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನಿರ್ಭಯನಾಗಿ.

ಆಗ ಯಮನು ಎರಡು ಮಡಿಕೆ ಮೊಸರು
ತರಿಸಿದ. ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿಂದರಲ್ಲಿ
ವಿಷಬೆರೆಸಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು
“ಆಯ್ಯಾ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ಈ ಎರಡು ಮಡಿಕೆ
ಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ವಿಷ ಬೆರೆಸಿದೆಯೋ
ಹೇಳು” ಎಂದ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತ
ನಾದ. ವಿಷವಿರುವ ಮಡಿಕೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು
ತಾನು ಮೊದಲು ರುಚಿನೋಡಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸ
ಬೇಕು. ಒಂದುವೇಳೆ ಅದೇ ವಿಷಬೆರೆಸಿದ
ಮಡಿಕೆಯಾದರೆ ತಾನು ಮರಣಿಸುತ್ತಾನೆ.
ಅಂತಹ ಸ್ಥಿತಿ ಯೊದಗಿಬಂತು. ಆತನು
ಮತ್ತೇನೂ ಮಾಡಲಾರ. ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು
ನಿಂತುಬಿಟ್ಟ. ಆಗ ಯಮಧರ್ಮರಾಜನು
ಕುಸಿತವಾಗಿ “ವಿಸ್ರನೇ, ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದಿರು
ವಾಗ ಸುಮ್ಮನಿರದೆ, ಪರರಮೇಲೆ ನಿಂದೆ
ಯನ್ನು ಆರೋಪಿಸಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಪಂಡಿತ
ನನ್ನು ಕೊಂದ ವಾಪ ನಿನಗೇ ಸಲ್ಲುವುದು”
ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಆತನ ಹೆಸರನ್ನು ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ
ಬರೆಯುವಂತೆ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

10

[ಚತುರ್ನೇತ್ರನು ತನಗೂ ಏಕಾಕ್ಷಿಗೂ ಇರುವ ಬಾಲ್ಯವಿರೋಧದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಸಮರ ಸೇನನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನಷ್ಟೆ? ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಊರಿನವರೆಂದೂ, ಜಂಕೆಮರಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಲಹದಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಬಡೆದಾಡಿಕೊಂಡರೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಕಡೆಗೆ ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಓಡಿಹೋದಮೇಲೆ ಕೋಲಾಹಲವು ಕೇಳಿಸಿತು. ಆಮೇಲೆ—]

ಚತುರ್ನೇತ್ರನು ತನ್ನಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಕುಟಿಲೋಪಾಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಕೋಲಾಹಲವೆದ್ದಿತು. ಸಮರಸೇನನೂ ಆತನ ಸೈನಿಕರೂ ಆ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರು.

ಆಗ ಹೊತ್ತುಮುಳುಗಿ ಕೊಂಚ ಸಮಯ ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಆ ಪರ್ವತ ಪ್ರದೇಶವ ನೆಲ್ಲಾ ಕತ್ತಲಾವರಿಸುತಿತ್ತು. ಸಮರಸೇನನಿಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಮನುಷ್ಯರ ಅರಜಾಟ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿತ್ತೇ ವಿನಹ ಅವರಿರುವ ಸ್ಥಳವಾ

ಗಲಿಲ್ಲ, ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಮಾರ್ಗವಾಗಲೇ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಏಕಾಕ್ಷಿಮಾಂತ್ರಿಕನ ಗಡಸು ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು. “ಕಾಲಭುಜಂಗಾ, ಕಪಾಲಾ” ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಏಕಾಕ್ಷಿ.

ಚತುರ್ನೇತ್ರನು ಒಂದು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ಅತ್ಯ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿಹಾಯಿಸಿ “ಸಮರಸೇನನೇ, ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕುಂಡಲಿನೀ ನಿವಾಸಿಗಳೂ, ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆಯಿಂದ ಏಕಾಕ್ಷಿಯೂ ಬರುತ್ತಿರುವರು. ಹಡಗು ಮತ್ತು ನಾಗಕನ್ಯೆಯರ ಕಥೆ ತರುವಾಯ ಹೇಳುವೆನು.

‘ಜಂ ದ ಮಾ ಮು’

ಈಗ ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆಬೀಳದೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಕ್ಷೇಮಕರವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ” ಎಂದ. ಸಮರಸೇನನಿಗೂ ಸಹ ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವ.ತ್ತಿ ಬೇರೆ ಯಾವಮಾರ್ಗವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕೋರಿತು. ಕುಂಡಲಿನೀ ನಿವಾಸಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಆತನಿಗೆ ರಾಜದ್ರೋಹಿ ಕುಂಭಾಂಡನ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂತು.

“ಅದೋ ಅವರು ಈ ಕಡೆಯೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಹತ್ತುತ್ತಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದು ಚತುರ್ನೇತ್ರನು ಬೆಟ್ಟದಡಿಯಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ. ಸಮರಸೇನನೂ ಆತನ ಅನುಚರರೂ ಅತ್ತಕಡೆ ನೋಡಿದರು. ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತು ಐವತ್ತು ಮಂದಿ ಹಿಲಾಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅಬ್ಬರಿ

ಸುತ್ತಾ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಹತ್ತುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. “ಚತುರ್ನೇತ್ರನೇ ಈಗ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೇನು?” ಎಂದು ದುಗುಡದಿಂದ ಕೇಳಿದ ಸಮರಸೇನನು ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದ: “ಕುಂಭಾಂಡನೊಬ್ಬನೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಈ ಐದು ಜನ ಸೈನಿಕರೊಂದಿಗೆ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಸೈನಿಕರ ಬಾಣಗಳಿಗೆ ಆ ಕಾಡುಜನ ನಿಲ್ಲಲಾರದು. ಆದರೆ ಈ ಹಾಳು ಏಕಾಕ್ಷಿ..”

“ಅರೆ, ಏಕಾಕ್ಷಿಯ ಸುಗತಿ ನನಗೆಬಿಡು. ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲೆಬ್ಬಿಕೊ. ನೀನೀಗಲೇ ಈ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಂಭಾಂಡನನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾಗಿ ನನಗೆ ತೋರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಒಂದುವೇಳೆ ಏಕಾಕ್ಷಿಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ನೀನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವನೇ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ” ಎಂದ ಚತುರ್ನೇತ್ರ.

ಚತುರ್ನೇತ್ರನ ಊಹೆ ನಿಜವಾಗಲು ಬಹಳಸಮಯ ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಅಬ್ಬರಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಡು ಜನರನ್ನೂ, ಅವರ ಮುಂದಾಳಾಗಿದ್ದ ಕುಂಭಾಂಡನನ್ನೂ ಏಕಾಕ್ಷಿ ಎದುರುಗೊಂಡು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿದ.

“ಭಲೆ, ಭಲೆ. ಈ ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾನು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ” ಎಂದು ಉದ್ಗಾರತೆಗೆದ ಸಮರಸೇನ. ಆತನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಆನಂದದಿಂದ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಚತುರ್ನೇತ್ರನು ತಲೆಯಾಡಿಸುತ್ತಾ, “ಸಮರಸೇನನೇ, ಅವಸರ ಪಡಬೇಡ.

ಧನರಾಶಿ ಇರುವ ಹಡಗು, ಸಾಗಕನ್ಯೆಯ
ವೃತ್ತಾಂತ ನಿನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯದು.
ಅವಳನ್ನು ಕುರಿತ ನಿಗೂಢ ರಹಸ್ಯ ನಿನಗೆ
ಈಗಲೇ ಹೇಳಲಾರೆ. ಏಕಾಕ್ಷಿ ಜಂಭಗಾರನೇ
ಆದರೂ ಬುದ್ಧಿಹೀನನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲವೆಂಬ
ಅಂಶವನ್ನು ನೀನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈಗ
ಅತನಿಗೂ ಕುಂಭಾಂಡನಿಗೂ ನಡೆಯುವ
ಸಂಭಾಷಣೆ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು
ಅಗತ್ಯ. ಇತ್ತಬಾ, ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುತ್ತಿರುವ
ಭಾರಿ ಬಂಡೆಯಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ಬಟ್ಟಿಟ್ಟು
ಕೊಳ್ಳೋಣ ನಡೆ” ಎಂದ.

ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತಡವರಿಸುತ್ತಾ ಸಮರ
ಸೇನನೂ, ಸೈನಿಕರೂ ಚತುರ್ನೇತ್ರನನ್ನು
ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಅವ

ರೆಲ್ಲಾ ಕುಂಭಾಂಡನೂ, ಕಾಡು ಜನರೂ
ಇರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ತೀರಾ ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ
ಒಂದು ಬಂಡೆಯಹಿಂದೆ ಬಟ್ಟಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು.

ಏಕಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ಕುಂಭಾಂ
ಡನೂ ಭಯದಿಂದ ನಡುಗಿದ. ಆತನ ಹಿಂದೆ
ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಡುಜನರು ಪರಾರಿಯಾಗಲು
ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಏಕಾಕ್ಷಿ ಸಕ
ಪಕನೆ ನಗುತ್ತಾ, “ಇರುವಲ್ಲಿಂದ ಯಾರಾ
ದರೂ ಕದಲಿದರೆ ಮರಣವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ
ಪಿಡ್ಡ ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಲಿ, ಸರಸಾಗಲಿ, ನನ್ನ
ಆಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕದಲಲೂ ಸಹ ಅನುಕೂಲಿಲ್ಲ.
ಎಲೈ ಕಾಲಭುಜಂಗಾ, ಕಮಾಲಾ, ಇವರನ್ನು
ಸುತ್ತುವರೆಯಿರಿ” ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. ಆ
ಕೂಡಲೇ ಕಾಲಭುಜಂಗನು ಮುಂದಕ್ಕೆ

ನುಗ್ಗಿ, ಬುಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಾ ಆ ಕಾಡುಜನರ ಸುತ್ತಲೂ ಹರಿದಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಕಪಾಲಾ ಅವರೆಲ್ಲರ ತಲೆಗಳಮೇಲೆ ಗಾಳಿ ಯಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡುತ್ತಲಿತ್ತು.

“ನೀವು ಯಾರು? ಎತ್ತ ಪ್ರಯಾಣ?” ಎಂದು ಭೀಕರಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ ಏಕಾಕ್ಷಿ.

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ ಕುಂಭಾಂಡನು ತತ್ತರಿಸಿದ. ನಿಜ ನುಡಿಯಬೇಕೋ, ಇಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬೇಕೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಂತ್ರಿಕರನ್ನು ಕುರಿತು ಕಾಡು ಜನರಿಂದ ಈ ಮೊದಲೇ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು ಅದೇ ಮೊದಲು. “ನಾನು ಈ ಕಾಡುಜನರ ರಾಜ. ನನ್ನ

ಹೆಸರು ಕುಂಭಾಂಡ” ಎಂದು ಬಹು ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ನುಡಿದ ಕುಂಭಾಂಡ.

“ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟಿರುವಿರಿ?” ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಗೆ ಮಾಡಿ ಕೇಳಿದ ಏಕಾಕ್ಷಿ.

ಇನ್ನು ನಿಜಹೇಳದೆ ಉಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿತು ಕುಂಭಾಂಡನಿಗೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ತಾನು ನಿಜವನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿದರೂ, ಭಯದಿಂದ ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಕಾಡುಜನ ಸತ್ಯ ನುಡಿದೇ ಬಿಡುವರೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಕುಂಭಾಂಡನು ಹೀಗೆಂದ:

“ಈ ಬೆಟ್ಟದ ಶಿಖರದಿಂದ ಸಮುದ್ರದ ಕಡೆ ನೋಡಿದರೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಡಗು ಕಾಣಿಸುವುದೆಂದು ಕೇಳಿರುವೆನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ನುಡಿದ. ಏಕಾಕ್ಷಿ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕನು.

“ಓ, ಓಹೊ. ಈ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಹಡಗನ್ನು ನೋಡಲು ಹತ್ತುತ್ತಿರುವೆಯಾ, ಪಾಪ, ಪ್ರಚಂಡ ಬುದ್ಧಿಯಪ್ಪಾ ನಿನ್ನದು. ನೀನು ಈ ಕಾಡುಜನರ ರಾಜನಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯನಾಗಬೇಕಿತ್ತು. ನಿಜ ನುಡಿ. ನೀನು ಆ ನಾವೆಯಲ್ಲಿರುವ ಧರಣಶಿ ಯನ್ನು ಪಡೆಯಲೋ ಸುಗವಲ್ಲವೇ ಈಗ ಹೊರಟಿರುವುದು?” ಎಂದು ದಬಾಯಿಸಿದ.

ಕುಂಭಾಂಡನು ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾಗಿ ಏನೂ ಹೇಳದೆ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಸುಮ್ಮನಿಡ್ದುಬಿಟ್ಟ. “ನಿಜವೋ ಸುಳ್ಳೋ ಹೇಳು” ಎಂದು ಗದರಿಸಿದ ಏಕಾಕ್ಷಿ. ಕುಂಭಾಂಡನು ತಪ್ಪಿಜ್ವಾಗಿ

“ಹೌದು” ಎಂದ. ಆಗ ಏಕಾಕ್ಷಿ ಶಾಂತನಾಗಿ ಹೀಗೆಂದ: “ಈ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಐವಾರು ಜನರನ್ನು ಕಂಡೆ. ನೀನು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿರುವಂತಹ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದರು. ಅವರೂಷಹ, ಬಹುಶಃ ಆ ನಾನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಧನರಾಶಿ ಏಡೆಯಲ್ಲೇ ಬಂದಿರುವಂತಿದೆ. ನೀನೂ ಆ ಗುಂಪಿನವನೇ?”

ಆಗ ಕುಂಭಾಂಡನಿಗೆ ಏಕಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಿದ ಜನರು ಯಾರೋ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ತನಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ಕುಂಡಲಿನೀ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಕೊರಟ ಸಮರಸೇನ ಮತ್ತು ಆತನ ಸೈನಿಕರೆಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿದ. ಆ ಭಾವನೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಆತನಿಗೆ ಭಯ ಮತ್ತು ಕ್ರೋಧಗಳು ಒಮ್ಮೆಗೇ ಉಂಟಾದವು. ಅವರನ್ನು ಕೊಂದಹೊರತು ತನಗೆ ಉಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ.

“ಅವರು ಯಾರೆಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ” ಎಂದು ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯುತ್ತಾ, ಕುಂಭಾಂಡನು ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದ “ಅವರು ಈ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಸೇರಿದರೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರಿತು, ಅವರನ್ನು ಹತಮಾಡಲು ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ. ಧನಾಶಾಪರರಾದ ಆ ದ್ರೋಹಿಗಳು ಆ ಹಡಗಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿರಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಇತ್ತಕಡೆ ಬಂದೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಎದುರಾವಿರಿ. ಇದು ನಡೆದ ಸಂಗತಿ” ಎಂದು ಕುಂಭಾಂಡ ಹೇಳಿದ, ನಿಜವನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿ. ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಆದುವರೆವಿಗೂ

ಕೇಳುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ ಚತುರ್ನೇತ್ರನು ಇದೇ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸಮಯವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿ ಅವಿತಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಜಾಗದಿಂದ “ಉಲ್ಲಾಕಾ, ನರವಾಸರಾ” ಎಂದು ತನ್ನ ಅನುಚರರನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆದ. ಸಮರಸೇನನೂ ಆತನ ಸೈನಿಕರೂ, ಕುಂಭಾಂಡನ ಮತ್ತು ಕಾಡುಜನರ ಮೇಲೆ ಶರವರ್ಷ ಸುರಿಸಿದರು.

‘ಉಲ್ಲಾಕಾ’ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಏಕಾಕ್ಷಿ ತನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದ. ಬಾಣಗಳು ತಾಕಿದ ಕೆಲವು ಜನ ಕಾಡುಜನರು ಕಿವಾರನೆ ಕಿರಿಚುತ್ತಾ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದರು. ಕುಂಭಾಂಡನು ಇದ್ದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಒಂದು ನೆಗೆತ ನೆಗೆದು ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಲು ಓಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಸುಮರಸೇನನು

ಹಾಗೆ ಪ್ರಾಣಭೀತಿಯಿಂದ ಸರಾರಿಯಾಗು ತಿದ್ದ ಕಾಡುಜನರನ್ನೂ, ಕುಂಭಾಂಡನನ್ನೂ ನೋಡಿ ಸಮರಸೇನನೂ ಆತನ ಸೈನಿಕರೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ಕತ್ತಲೆಯಾದುದರಿಂದ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಬಾಣಬಿಡಲು ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. “ನಿಲ್ಲಿ, ನಿಲ್ಲಿ” ಎಂದು ಕಾಡುಜನರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಕುಂಭಾಂಡನು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಉಲ್ಲಾಸನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿ ಅದುರಿಬಿದ್ದ ಏಕಾಕ್ಷಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಚೇತರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಯುಳವಿಸುತ್ತಾ ಹಿಂದೆರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಹಲ್ಲು ಕಟ ಕಟ ಕಡಿಯುತ್ತಾ ಹೀಗೆ ಹುಂಕರಿಸಿದ:

“ಈವಾರಿ ನೀನೊಬ್ಬ ಹೆಜ್ಜೆನೆಂದು ನನಗೆ ಖಚಿತವಾಯಿತು. ಮಂತ್ರತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಮಾರಿಹಿದವರಿಲ್ಲವೆಂದು ಗರ್ವಪಡುತ್ತಿದ್ದ ನೀನು ಈ ಮಾನವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಜಯಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವೆಯಾ? ನಿನ್ನ ಮಿತ್ರರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಮಣ್ಣುಪಾಲು ಮಾಡಲು ಆ ಕಾಡುಜನರೇ ಸಾಕು.”

ಚತುರ್ನೇತ್ರನು ರಿಪ್ಪೆಬಡಿಯದೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಏಕಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ದುರುಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಬಿಟ್ಟದ ಮಧ್ಯಸ್ತದೇಶದಿಂದ ಕುಂಭಾಂಡನ ಕೂಗಾಟ, ಕಾಡುಜನರ ಅರಚಾಟ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದುಸಮಯ ಸಮರಸೇನನಿಗೆ ಎದಾದರೂ ಏಕತ್ತು ಸಂಭವಿಸಿತೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹ ಘಂಟಾಯಿತು.

ಕೂಡಲೇ ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಉಚಿತವೆನ್ನಿಸಿತು ಆತನಿಗೆ.

“ಏಕಾಕ್ಷಿ, ನಿನ್ನ ತಲೆಹರಟೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವೇಳಲು ನನಗೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ಆಪ್ತೇ ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಭಂಟರ ನಡುವೆ ನಡೆಯುವ ಹೋರಾಟದಿಂದ ಆಗುವ ಫಲವೂ ಅಸ್ವರಲ್ಲೇ ಇದೆ. ನಿನ್ನ ಕತ್ತಿ ಕಠಾರಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಏನೂ ಮಾಡಲಾರವೆಂಬ ವಿಷಯ ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ನೀನೋ ನಾನೋ ನಿರ್ಭಾರವಾಗುವ ದಿನ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಂದಿನವರೆವಿಗೂ ವೃಥಾಮಾತಿನಿಂದ ಲಾಭವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಕೇಳಿ ಚತುರ್ನೇತ್ರನು ತಕ್ಷಣ ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಟೋಪಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ. ಮರು ಕ್ಷಣವೇ ಆತನು ಕುಂಭಾಂಡನಿಗೂ ಸಮರ

ಚಂದಮಾಮ

ಸೇನನಿಗೂ ಭಯಂಕರವಾದ ಕದನವಾಗು
ತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ.

ಒಂದುಕಡೆ ಕಾಡುಜನರು ಈಟಿ, ಭರ್ಜಿ
ಗಳನ್ನು ಬೀರುತ್ತಾ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.
ಸಮರಸೇನನ ಸೈನಿಕರು ತಮ್ಮ ಬಾಣಗಳಿಂದ
ಅವರನ್ನು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!

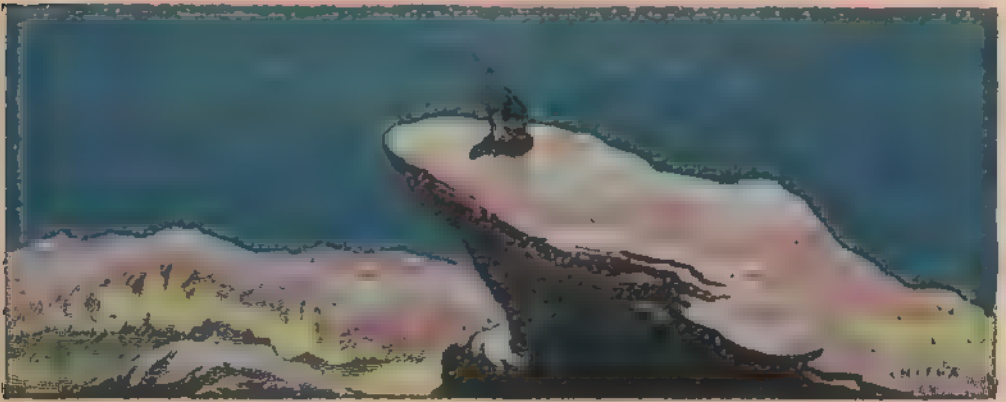
ಸಮರಸೇನ ಮತ್ತು ಕುಂಭಾಂಡರು ಕತ್ತಿ
ಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಘೋರ ಕಾಳಗ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಚಂದ್ರೋದಯವಾಗಿ
ಸೊಗಸಾದ ಬೆಳುದಿಂಗಳು ಚೆಲ್ಲಿತ್ತು. ಗಾಯ
ಗೊಂಡು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕೆಲವು ಕಾಡುಜನರು
ಹಾಹಾಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಪ್ರದೇಶ
ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಗಾಟ ಕಿರಿಚಾಟಗಳೇ!

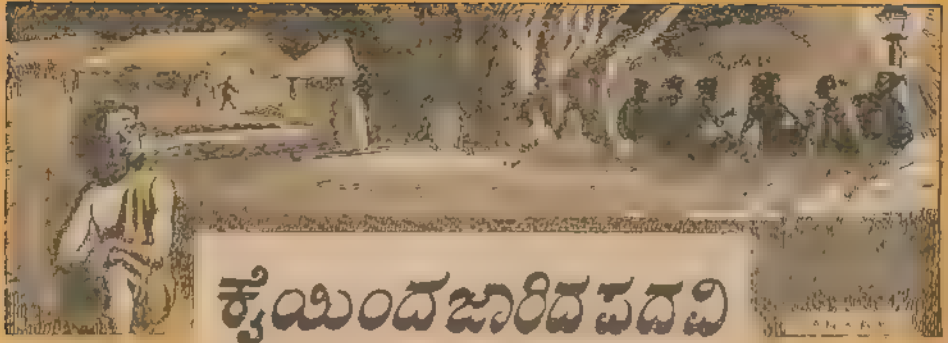
ಚತುರ್ನೇತ್ರನು ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಏನು
ಮಾಡಿದರೆ ಉತ್ತಮವೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ.
ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಏಕಾಕ್ಷಿ ಬರುವ
ನೆಂದು ಆತನು ಗ್ರಹಿಸಿದ. ಆದುದರಿಂದ
ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಕುಂಭಾಂಡನನ್ನು ಕಾಡುಜನ
ರನ್ನೂ ಕೊಂದು ಬಿಡುವುದು ಒಳಿತೆಂದು

ಕೊಂಡ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ
ಹೋದರೆ ಸಮರಸೇನ ಮತ್ತು ಆತನ ಸೈನಿಕ
ರನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾದ ಕಡೆ ಸೇರಿಸುವುದು
ಯುಕ್ತವೆಂದು ತೋರಿತು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರವಾದ ಕೂಗಾಟ
ಕೇಳಿಸಿತು. ಬೆಳದಿಂಗಳ ರಾತ್ರಿ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ
ಹೊರಟ ತೋಳಗಳ ಗುಂಪು ರಕ್ತದ ವಾಸನೆ
ಹಿಡಿದು ಅತ್ತಕಡೆಗೇ ಓಡೋಡಿ ಬರುತ್ತಿದೆ.
ಅವು ಗುಡ್ಡಗಳಮೇಲಿಂದ, ಪೊದೆಗಳಿಂದ ಓಡಿ
ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡಿದರು.
ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಷ್ಟ
ರೊಳಗೆ ಅವು ತಮ್ಮನ್ನೇ ಮುಗಿಸಿಬಿಡುವ
ನೆಂದು ಕಾಡುಜನ ಹಾಗೂ ಸೈನಿಕರು ತಮ್ಮ
ಕದನವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಲು
ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಕುಂಭಾಂಡ ಮತ್ತು
ಸಮರಸೇನರೂ ತಮ್ಮ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ,
ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅನುಚರರು ಪಲಾಯನ
ಮಾಡುವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಓಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

[ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಕೈಯಿಂದ ಜಾರಿದ ಪದವಿ

ಸ್ನೋದೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನೂದ, ಅಂತ ಒಬ್ಬ ತರುಣನಿದ್ದ. ಆತನಿಗೆ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಗಳಿರಲಿಲ್ಲ; ಬಂಧು ಬಳಗವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ಯಾವ ವೃತ್ತಿಯೂ ಆತನಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದುದಿನ ರಾತ್ರಿ ಊಟ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹಳ್ಳಿಯ ಹಲಕೆಲವು ಹಿರಿಯರು ಹರಟೆಹೊಡೆಯಲು ಒಂದು ಆಲದಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಮಾತಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಡವನಾದ ಮಾದನ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಬಂತು. ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕಸ ಬನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ, ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಸಂಸಾರಿಗನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಹಿರಿಯರಾದ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದರು.

ಆ ಮಾರನೇಯದಿನವಿಂದ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ನೂರು ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೂ ತಲಾ ಒಂದೊಂದು ಕಾವಡಿ ಹೊಳೆನೀರನ್ನು ತಂದು ಸುರಿಯ ಬೇಕೆಂದು ಮಾದನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ

ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ದಿನಕ್ಕೊಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಹಾಕುವುದೆಂತಲೂ, ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಮಾದನ ಮುಂಜಾನೆಯಿಂದ ಸಂಜೆಯ ವರೆಗೆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರತಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ಕಾವಡಿ ನೀರು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳನಂತರ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಹಿರಿಯರು ಕೆಲವರು ಅದೇ ಆಲದಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಆ ಮಾತು ಈ ಮಾತು ಆಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಾದನೂ ಸಹ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪುರಾತನ ಶಿವಾಲಯ ವನ್ನು ಕುರಿತು ಸಂಭಾಷಣೆ ಸ್ವಾರಂಭವಾಯಿತು. ಆ ಆಲಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಸನವಿದೆ ಎಂತಲೂ, ಅದರಲ್ಲಿ ಅತಿ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವಿಷಯ ಇರುವುದೆಂತಲೂ ಒಬ್ಬ ಹೇಳಿದ.

ಆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯಲು ಉಳಿದವರು ಕುತೂಹಲವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ

ಆರ್. ನಾರಾಯಣ

ಆತನು “ಯಾರೇ ಆಗಲೀ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನೂರವತ್ತು ಕೊಡ ನೀರನ್ನು ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿದರೆ ಆತನು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಆಗುವನು ಎಂದು ಆ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆ” ಎಂದನು.

ಅಲ್ಲಿದ್ದವರಲ್ಲೊಬ್ಬನು ಆ ಶಾಸನ ಸುಳ್ಳು ಎಂದು ವಾದಿಸಿದ. “ನೂರ ವತ್ತು ತಂಬಿಗೆ ನೀರು ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡಿದಾ ಕ್ಷಣ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಪದವಿ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತಿದ್ದರೆ ಆ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಎಲ್ಲರೂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು” ಎಂದು ಸರಿಹಾಸ್ಯಮಾಡಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಚರ್ಚೆಯಾದನಂತರ ಉಳಿದ ಹಿರಿಯರೂಸಹ ಆ ಶಾಸನ ಸುಳ್ಳೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮಾದನಿಗೆ ಅಂದು ರಾತ್ರಿ

ನಿಜೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ‘ಪುರಾತನಕಾಲದ ಆ ಶಾಸನ ಸುಳ್ಳು ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ? ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ನಂಬಿಗೆ ಯಿಲ್ಲ. ನೂರ ವತ್ತು ಕೊಡ ನೀರು ಹೊಳೆಯಿಂದ ತರುವಸಹನೆ, ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಆ ಶಾಸನವನ್ನು ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿದರು’ ಎಂದು ಆತನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟ.

“ನನ್ನ ಕೆಲಸ ನೀರು ಹೊರುವುದು. ನೂರವತ್ತು ಕೊಡ ನೀರುತಂದು ಆ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡುವೆನು. ಶಾಸನದ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದರೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗುವೆನು. ಇಲ್ಲ, ಒಂದಿಂತಿಷ್ಟು ಪುಣ್ಯವಾದರೂ ಲಭಿಸುವದಿಲ್ಲವೇ? ಇದನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡಿಯೇ ತೀರಬೇಕು” ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡ ಮಾದ.

ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ನೀರು ತಂದು ತುಂಬಿದ ತರುವಾಯ, ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದ. ಸರಿಯಾಗಿ ನೂರನಲವತ್ತು ಬಿಂದಿಗೆ ನೀರು ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡುವವೇಳೆಗೆ ಮಾದ ನಿಶ್ರಾಣನಾದ. ಉಬ್ಬಸಬರಲು ತೊಡಗಿತು. ಆಯಾಸದಿಂದ ಕಾಲುಕುಸಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಆದರೂ ಸಾಹಸ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. “ಇನ್ನೊಂದು ಹತ್ತು ಬಿಂದಿಗೆ ನೀರುತಾಸೇ, ಕೊಂಡ ಸಹನೆತಂದು ಕೊಂಡರೆ ಸರಿ ಕೋಗುವುದು” ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮಾದ.

ಆದರೆ ಮತ್ತೆಂಟು ಬಿಂದಿಗೆ ನೀರು ತರುವವೇಳೆಗೆ ಆಯಾಸ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಆಯಾಸಪಡುತ್ತಾ ಆತನು ಶಿವಲಿಂಗದಕಡೆ

ಚಂದಮಾಮ

ನೋಡಿ, ತರುವಾಯ ತನ್ನನ್ನೇ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿಕೊಂಡ.

“ನೂರನಲವತ್ತೆಂಟು ಬಿಂದಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿದರೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಚಪ್ಪೆಗಳು ಕಾಣಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಹಳ್ಳಿಯ ಹಿರಿಯರು ಈ ರಾಸನಿ ಸುಳ್ಳೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆನರ ಮಾತಿ ನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಿದೆ. ನಾನು ತಿಳಿಗೇಡಿಯಾದುದರಿಂದ ಸಮ್ಮಸುಮ್ಮನೆಯೇ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಯಾಸವಟ್ಟಿ. ಸರಿ, ಆದುದೇನೋ ಆಯಿತು. ಈಸಾರಿ ಕಾವಡಿ ತಂದು ಆ ಎರಡು ಕೊಡ ನೀರನ್ನು ಶಿವಲಿಂಗದಮೇಲೆ ಎತ್ತಿ ಬಡಿಯುವೆನು. ನನಗೆ ಅಕಾರಣವಾಗಿ ತೊಂದರೆಕೊಟ್ಟ ಈ ಶಿವಲಿಂಗ ಪುಡಿಪುಡಿಯಾಗಲೇಬೇಕು” ಎಂದು ಕೋಪದಿಂದ ಹೊಳೆಯಕಡೆ ಹೋದ. ಒಂದು ಕಾವಡಿ ಯೊಂದಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ.

ಆನೇಕರಿಂದ ನೀರಕಾವಡಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಬಂದ. ನೀರಿನ ಬಿಂದಿಗೆಗ

ಳೆರಡನ್ನೂ ಎತ್ತಿ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಶಿವಲಿಂಗದಮೇಲೆ ಕುಕ್ಕಿದ.

ಆ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಶಿವಲಿಂಗವು ಎರಡಾಗಿ ಸೀಳಿ, ಅದರಮಧ್ಯೆ ತ್ರಿಕೂಲಧಾರಿಯಾದ ಶಿವನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು.

“ಎಲೈ, ಮಾದ, ನೀನು ಒಬ್ಬ ಮೂರ್ಖ; ಮಾಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡ ಕೆಲಸವನ್ನು ಭಕ್ತಿ, ಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿಂದ ಮಾಡಿ ಫಲವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದು ಬುದ್ಧಿವಂತರ ಲಕ್ಷಣ. ನಿನ್ನ ಮೂರ್ಖತೆಯಿಂದ ಫಲವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಇನ್ನೆರಡು ಕೊಡ ನೀರನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡಿದೇ ಅದಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನೀನು ನಿಜವಾಗಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಪದವಿಗೆ ಅರ್ಹನಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ದೂರ ಸರಿ. ಇಲ್ಲಿಂದ ತಕ್ಷಣ ಹೊರಡು;” ಎಂದು ಗದರಿಸಿದ ಶಿವ.

ಮಾದನು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಲು ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಶಿವನೂ, ಸೀಳಿಹೋಗಿದ್ದ ಶಿವಲಿಂಗವೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು.

ಪುನಃಪ್ರವೃತ್ತಿ

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬನೊಬ್ಬ ಜಮೀನ್‌ದಾರನ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಜ್ವಾಲಾಗ್ನಿ ಎಂಬ ಹೆಸರುನಾಸಿಯಾದ ಶಿಲ್ಪಿಯಿದ್ದ. ಆತನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು. ಅವರ ಹೆಸರು ರಾಮಾಗ್ನಿ, ಭರತಾಗ್ನಿ, ರೂಪಾಗ್ನಿ, ಕಾಲಾಗ್ನಿ.

ಜ್ವಾಲಾಗ್ನಿ ಮುದುಕನಾದ. ಆತನು ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಸಂಸಾರ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ವೆಚ್ಚವಾಯಿತು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಲ್ಪವಿದ್ಯೆ ಕೈಗೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು ನಾಲ್ವರೂ ಶಿಲ್ಪವಿದ್ಯೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿತರು. ತಂದೆ ಕೈತುಂಬಾ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಶ್ರದ್ಧೆವಹಿಸಿಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಜ್ವಾಲಾಗ್ನಿ ತಾನು ತುಂಬಾ ಮುದುಕನಾದುದರಿಂದ ಬಹುಕಾಲ ಜೀವಿಸಲಾರೆನೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದ. ಇನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿಯದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಅವರು

ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಕೋಟಿಲೆಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾದೀತೆಂದು ಆತನು ಅರಿತುಕೊಂಡ.

ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಜ್ವಾಲಾಗ್ನಿ ತನ್ನ ನಾಲ್ವರು ಪುತ್ರರನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದು:

ಮಕ್ಕಳೇ, ನಾನು ಮುದುಕನಾದೆ. ಬಹಳ ದಿವಸ ಜೀವಿಸಲಾರೆ. ನಿಮಗಂತೂ ನನ್ನ ಶಿಲ್ಪವಿದ್ಯೆ ಕೂಡಿಬರಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ಕಲಿತಿರುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಆದಾಯದಿಂದ ಆದು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಸುಖಜೀವನ ಮಾಡುವಿರೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದೇ ನನಗೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ” ಎಂದು ತನಗಿದ್ದ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಹಿರಿಯವನಾದ ರಾಮಾಗ್ನಿ “ಅಪ್ಪಾ ನೀವು ನಮ್ಮಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ. ನಾವು ಕಲಿತಿರುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿದ್ದರೆ ಲಾಭಪಡೆಯಬಹುದು. ನಾಳೆಯಿಂದ ಗಿರಾಕಿಗಳು ನಗನಟ್ಟು ಮಾಡಲು ತಂದೀಯುವ ಚಿನ್ನದಲ್ಲಿ ಮೂರುಭಾಗ ಅವರದು,

ನಾಲ್ಕು ನೆಯುಭಾಗ ನನ್ನದು” ಎಂದ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಜ್ವಾಲಾಗ್ನಿ ಹಿರಿಯವನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಸಂತೋಷಗೊಂಡ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬದಕುವಭಾರ ಹೊರಬಲ್ಲವನಾಗುವರೆಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿದ. ಅಮೇಲೆ ಎರಡನೆಯ ಮಗ ಭರತಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹಾಗೆಯೇ ಕೇಳಿದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಭರತಾಗ್ನಿ “ತಂದೆಯೇ, ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಡಿ. ನಾಳೆಯಿಂದ ನನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಬಂಗಾರದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಪಾಲು ನನ್ನದು ಉಳಿದರ್ಧಪಾಲು ಕೊಟ್ಟಿರುವೆ” ಎಂದ.

ಜ್ವಾಲಾಗ್ನಿ ಸಂತಸಗೊಂಡು ಮೂರನೇ ಯವನಾದ ರೂಪಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ರೂಪಾಗ್ನಿ, “ಅಪ್ಪಾ, ನಿಮಗೇಕೆ ಈ ಬಗೆಯ ಯೋಚನೆ? ನಾಳೆಯಿಂದ ನನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಯಾರು ಬಿನ್ನವನ್ನು ತಂದರೂ ಮೂರುಭಾಗ ನನ್ನದು, ಒಂದುಭಾಗ ಅವರದೂ ಆಗುತ್ತದೆ” ಎಂದ.

ಅನಂತರ ಕಡೆಯವನಾದ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ. ಅವನು “ಅಪ್ಪಾ ನೀವು ನಮಗಾಗಿ ಭಯಪಡಬೇಡಿ. ಹಾಯಾಗಿ ಕಾಲಕಳೆಯಿರಿ. ಧನ ಬೇಕಾದರೆ ರಾತ್ರಿಗಟ್ಟಲೆ ಸಂಪಾದಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಪಾದಗಳಬಳಿ ಸುರಿಯುತ್ತೀರಿ. ನಾಳೆಯಿಂದ ನನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಯಾರು ಬಿನ್ನವೆಂದು ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದೆಲ್ಲಾ ಅವರದಲ್ಲ; ನನ್ನದೇ!” ಎಂದ.

ಜ್ವಾಲಾಗ್ನಿ ತನ್ನ ಪುತ್ರರು ಕಾರ್ಯಶಾಲಿಗಳೆಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡ. ಆತನಿಗೆ ಕಡೆಯವ

ನಾದ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯ ಮಾತು ತುಂಬಾ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ತೋರಿತು. ನಂಬಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಇದೇ ಅನುಮಾನ ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಮಾರುವೇಷದಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಮಾರುವೇಷದಲ್ಲಿ ಜಮೀನುದಾರನು ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂಚುಹಾಕಿ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಕಾಲಾಗ್ನಿ ತಂದೆಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಗೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನೋ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಆತನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು.

ಬೆಳಗಾಯಿತು. ಜಮೀನುದಾರನ ಬಳಿಯಿಂದ ಕಾಲಾಗ್ನಿಗೆ ಕರೆಬಂತು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟು ಜಮೀನ್ದಾರನ ಮುಂದೆ ನಿಂತ. “ಕಾಲಾಗ್ನಿ, ನೀನು ಕುಶಲ ಕಂಸಾಳಕ

ನೆಂದು ಕೇಳಿರುವೆವು. ನಾನು ನಮ್ಮ ಕೇಶವ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಕಿರೀಟ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದಿ
ಷ್ಟೇನೆ. ಆ ಕಾರ್ಯ ನಿನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವೆವು. ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸ
ಬಲ್ಲೆಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಜಮೀನ್ದಾರ.

“ಸ್ವಾಮಿ, ಒಂದು ತಿಂಗಳೇಕೆ? ಸರಿಯಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಿರೀಟ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ.

ಜಮೀನ್ದಾರನು ದಂಗುಬಡಿದವನಂತೆ ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಯಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾ “ಇಪ್ಪತ್ತು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಿರೀಟ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುವೆಯಾ? ಹಾಗೆಂದರೆ ನೀನು ತುಂಬಾ ಗಟ್ಟಿನೆಂದಾಯಿತು. ಸರಿ, ಕೆಲಸವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸು. ದೇವರ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಮೊದ

ಲಿಂದ ಕಡೆಯತನಕ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿವೇ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಇವೇ ನಮ್ಮ ಅಭಿಲಾಷೆ” ಎಂದ.

ಅಂದೇ ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಕಿರೀಟದ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ. ಜಮೀನ್ದಾರನು ಕುಳಿತು ಕಾಲಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಗಮನಿಸ ತೊಡಗಿದನು.

ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಜಮೀನ್ದಾರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಕೆಲಸಮಾಡಿ, ರಾತ್ರಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಪಂಚಲೋಹದ ಕಿರೀಟವೊಂದನ್ನು ಮಾಡ ತೊಡಗಿದ. ಈ ಕಿರೀಟವು ಆಕಾರ ಮತ್ತು ಕೆತ್ತನೆಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಕಿರೀಟವನ್ನೇ ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು.

ಇಪ್ಪತ್ತು ದಿನಗಳ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಕಿರೀಟವನ್ನೂ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಲೋಹದ ಕಿರೀಟವನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿದ ಕಾಲಾಗ್ನಿ. ತನ್ನ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಬಂಗಾರ ಕದಿಯಲಾರನೆಂದು ದೃಢಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಜಮೀನ್ದಾರ.

“ಕಾಲಾಗ್ನಿ, ನೀನು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರವೇ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿದೆ. ನಾಳೆಯಲ್ಲಿ, ನಾಳೆದ್ದು ಈ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅವನ್ನು ಕೊಳದ ನೀರಿನಿಂದ ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಬೇಕಲ್ಲವೇ. ನೀನು ನಾಳೆದ್ದು ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಡು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಜಮೀನ್ದಾರ.

ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಆತನ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ. ಆ ರಾತ್ರಿಯೇ ಪಂಚ

ಲೋಹದ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಒಂದೆಡೆ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು. ಎರಡನೇಯ ದಿವಸ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಜಮೀನ್ದಾರನ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟ.

ಜಮೀನ್ದಾರನು ಚಿನ್ನದ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಕಾಲಾಗ್ನಿಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಭಾರಿ ಮೆರ ಮಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಳದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಜಮೀನ್ದಾರನು, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಕಿರೀಟವನ್ನು ಶುಭ್ರಗೊಳಿಸುವವನಂತೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಮುಳುಗಿಸಿ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಹಾಗೇ ಸಮಯ ಸಾಧಿಸಿ ಬಂಗಾರದ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ತುಳಿದು, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದ ಪಂಚಲೋಹದ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದ.

ಈ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ಗುರುತಿಸಲಿಲ್ಲ. ಪಂಚಲೋಹದ ಕಿರೀಟಕ್ಕೂ, ಬಂಗಾರದ ಕಿರೀಟಕ್ಕೂ ಆಕಾರ ಮತ್ತು ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಳೆಷ್ಯೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಜಮೀನ್ದಾರನು ಕೇಶವಸ್ವಾಮಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದ. ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಆ ರಾತ್ರಿಯೇ ಕೊಳದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಚಿನ್ನದ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಂದುಕೊಂಡ.

ಒಂದು ತಿಂಗಳಾಯಿತು. ಜಮೀನ್ದಾರನು ಏನೋ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಘಕ್ಕನೆ ಆತನಿಗೆ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯ ಸಂಗತಿ ನೆನೆಪಾಯಿತು. ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ

ಬಿಡುತ್ತೇನೆಂದು ಕೆಲವರು ಏಕಾದರೂ ಜಂಬ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಳ್ಳುವರೋ ಎಂದು ಆತನು ಯೋಚಿಸಿದ. 'ವೃದ್ಧನಾದ ತಂದೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಆರೀತಿ ನೂತನಾಡಬಾರದಿತ್ತು' ಎಂದೆನ್ನಿಸಿತು ಆತನಿಗೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಹೇಳಬೇಕೆಂದು ತೋರಿತು. ಕಾಲಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಕರೆದು ತರುವಂತೆ ನೌಕರರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ.

ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಬಂದವನ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ನಿಂತುಕೊಂಡ. ಆಗ ಜಮೀನ್ದಾರನು:

“ಕಾಲಾಗ್ನಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಹೊಗಳಲು ಅಲ್ಲ; ಶೆಗಳಲೂ

ಅಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡಲು ಕರೆಯಿಸಿದೆ. ಹಿರಿಯರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಜಂಭಕೋಚ್ಚ ಬಾರದು. ಅದರಲ್ಲೂ ದೇವರಸಮಾನನಾದ ತಂದೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದು ಮಹಾ ಪಾಪ. ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ನೀನು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿದೆವು. ಒಂದು, ಎರಡು, ಮೂರುಭಾಗ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಬಂಗಾರವೆಲ್ಲಾ ನನ್ನದೇ ಎಂದೆ! ಈಗ ನಾವು ಮಾಡಿಸಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕಿರೀಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಲಗಂಜಿ ತೂಕದಷ್ಟೂ ಚಿನ್ನವನ್ನು ನಿನ್ನದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರದಾದೆ” ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಿದ.

ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಜಮಿನ್ದಾರನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಒಂದುಕ್ಷಣ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ತರುವಾಯ ವಿನಯದಿಂದ ಹೀಗೆ ನುಡಿದ:

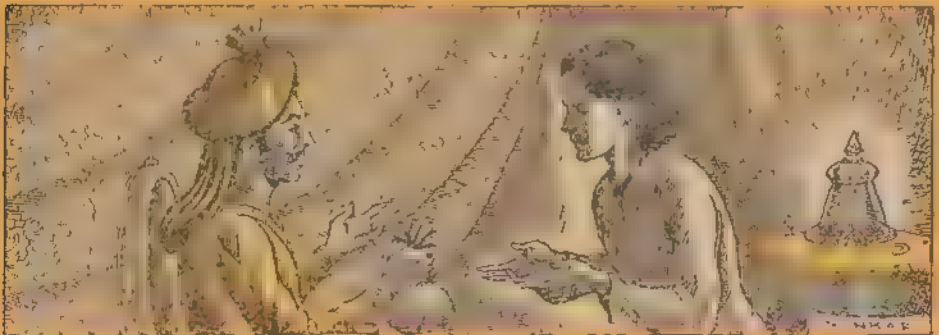
“ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ, ನೀವು ಈ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ರಾಜರಂತಿರುವಿರಿ. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ, ಸ್ವತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ನಾನು ನನ್ನ ತಂದೆ ಯೊಂದಿಗೆ ಬಡಾಯಿಕೊಚ್ಚಲಿಲ್ಲ. ನಿಜ ನುಡಿ

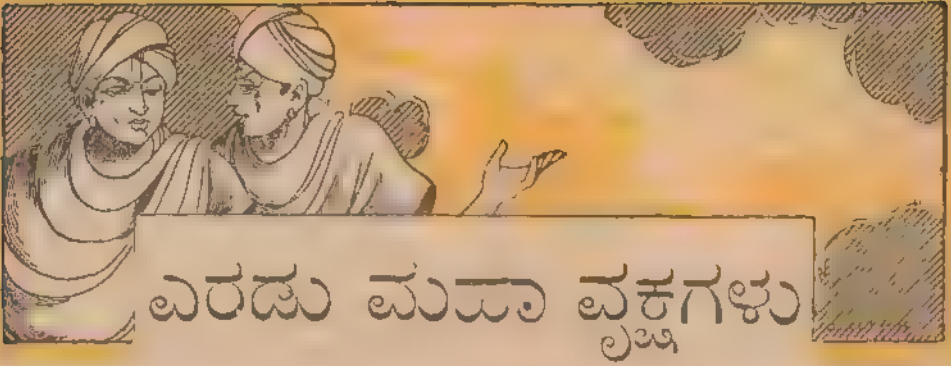
ದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗ ಬೇಕಾಗುವುದು. ಧ್ವಮಿಸಿ”

“ನಿನ್ನನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಜ ಹೇಳು. ಅಭಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ” ಎಂದ ಜಮಿನ್ದಾರ.

ಆಗ ಕಾಲಾಗ್ನಿ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಮೋಸ ವನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಸಗುತ್ತಾ “ಅಯ್ಯಾ, ಕಾಲಾಗ್ನಿ, ನೀನು ಪ್ರಚಂಡ. ಸ್ವಾಮಿಗೆ ವಂಚಲೋಹದ ಕಿರೀಟ ವನ್ನು ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಚಿನ್ನದ ಕಿರೀಟವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು. ಅದರಷ್ಟು ಚಿನ್ನ ಕೊಡುವೆವು. ನಿನ್ನ ಸೂಕ್ಷ್ಮಬುದ್ಧಿಗೆ ನೂರು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಒಹುಮಾನ ಕೊಡು ತ್ತೇವೆ” ಎಂದ ಜಮಿನ್ದಾರ.

ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಜಮಿನ್ದಾರನಿಗೆ ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅತನಿಂದ ಚಿನ್ನವನ್ನೂ, ನೂರು ಮೊಹರುಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ.

ಎರಡು ಮಹಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದುಕಾರಿ ನಾರದಮುನಿ ಭೂಲೋಕ ಸಂಚಾರವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು.

ಮಹಾವಿಷ್ಣು ನಾರದನನ್ನು ತುಂಬಾ ಆದರದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ “ನಾರದ ನೀನು ಭೂಲೋಕ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿ ಬಂದಂತಿದೆ. ವಿಶೇಷಗಳೇನು? ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಜೆಗಳು ಸರ್ವ ಸಂಪದಗಳಿಂದ ಸಂತೃಪ್ತರಾಗಿ ಸೌಖ್ಯದಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವರೇ? ಧನಿಕರಲ್ಲಿ ದಯೆ, ಧರ್ಮಗುಣಗಳೂ, ಬಡವರಲ್ಲಿ ನಿಯಮನಿಷ್ಠೆಗಳೂ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇವೆಯೇ? ಏನು ವಿಶೇಷ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಆದಕ್ಕೆ ನಾರದನು ನಗುತ್ತಾ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ “ದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಕೊಡಲು ಮನಸ್ಸು ಏಕೋ ಅಳುಕುತ್ತಿದೆ. ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಒಂದುಕಾರಿ ಭೂಲೋಕ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುವುದು ಉತ್ತಮ” ಎಂದ.

“ನಾರದನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ವಿಶೇಷ ಎರಬೇಕು. ಆದರಿಂದಲೇ ನಾರದನು ನನ್ನನ್ನು ಭೂಲೋಕಸಂಚಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ” ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡ ವಿಷ್ಣು.

ಮಹಾವಿಷ್ಣು ನಾರದನನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಭೂಲೋಕ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಲು ಹೊರಟ. ಇಬ್ಬರೂ ಪ್ರವಾಸಿಗಳ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಭೂಲೋಕವನ್ನು ತಲುಪಿದರು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದಾನೊಂದು ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿ, ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಭವನದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಭವನದ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿತ್ತು. ನಾರದ ಮತ್ತು ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಬಾಗಿಲ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ “ಯಾರು ಸ್ವಾಮಿ ಒಳಗೆ” ಎಂದು ಕೂಗಿದರು. ಆದರೆ ಒಳಗಿನಿಂದ ಜವಾಬು ಬರಲಿಲ್ಲ.

ತರುವಾಯ ಇಬ್ಬರೂ ಮತ್ತೊಂದು ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ಆ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು

ಆಗಲವಾಗಿ ತೆರೆದಿತ್ತು. ಅವರು ಹೊಸ್ತಿಲ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿನಿಂತು, “ನಾವು ಪ್ರಯಾಣಿ ಕರು. ಹಸಿವಾಗುತ್ತಿದೆ. ತುಸ ಅನ್ನ ನೀರು ಕೊಡುವಿರಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಮನೆಯವರು ಮುಖ ಸಿಂಡರಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾವೊಂದು ಉತ್ತರವನ್ನೂ ಕೊಡದೆ ಧಡಾರನೆ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರು.

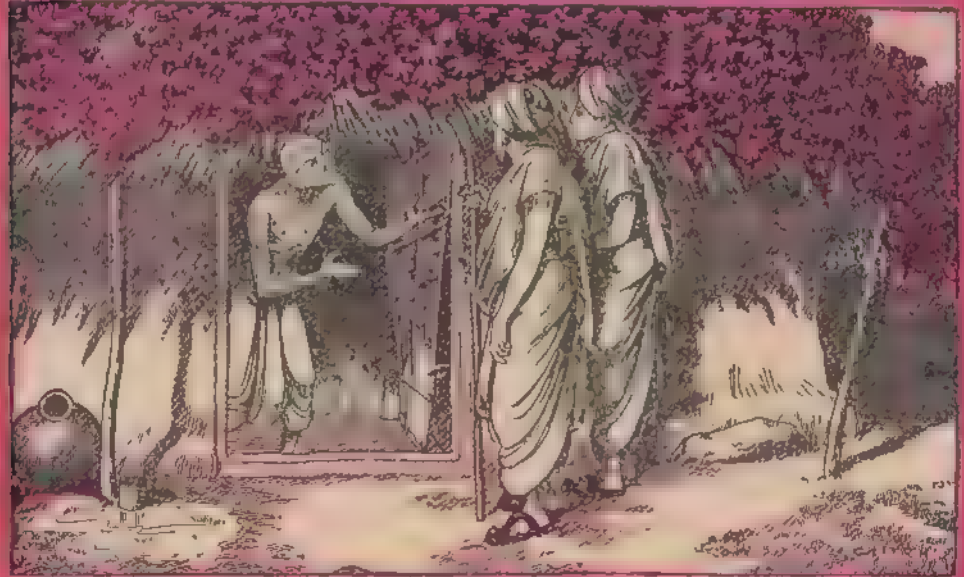
ಅವರ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮಹಾ ವಿಷ್ಣು ತುಂಬಾ ಖೇದಗೊಂಡನು. ನಾರದನು ನಾತ್ರ ಮುಖವನ್ನು ಒಂದು ಸಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಸಿಮುಸಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇಬ್ಬರೂ ಕೆಲವಾರು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಹೋದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಆತಿಥ್ಯ ಬೇಡಿದರು

“ನಿಮಗೆ ಆತಿಥ್ಯ ಬೇರೆಯೇ? ಒಂದು ಹಿಡಿ ಅನ್ನ ಸಹ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಹೋಗಿ, ಹೂಂ, ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋರಡಿ” ಎಂದು ಕಟುವಾಗಿ ನುಡಿದರು ಕೆಲವರು.

“ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವಿಸದೆ, ಬಿಕ್ಕ ಬೇಡುವ ಕರ್ಮವೇನು ಬಂತು ನಿಮಗೆ? ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದು ಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಿದರು ಹಲವರು. ಕೊನೆಗೆ ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ನಾರದರು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಗುಡಿಸಲಿನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋದರು.

ಹೊರಗೆಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಗುಡಿಸಲಿನ ಮೇಲುಚಾವಣಿಯಮೇಲೆ ಹೀರೇಕಾಯಿಯ ಬಳ್ಳಿ ಬಹಳ ಒತ್ತಾಗಿ ಹಬ್ಬಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಇಬ್ಬರೂ ಬಾಗಿಲಿನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು

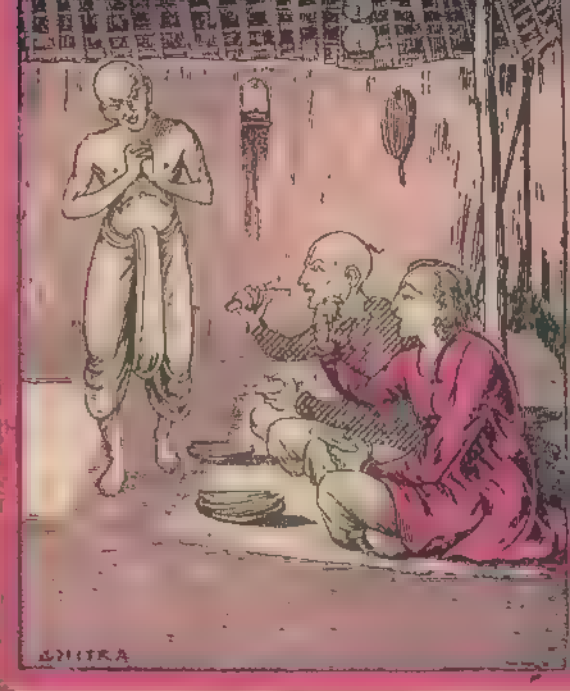

“ಅಣ್ಣಾ, ಅಪ್ಪಾ” ಎಂದು ಕೂಗಿದರು. ಅವರ ಕಂಠಧ್ವನಿ ಕೇಳಿ ವೃದ್ಧನೊಬ್ಬನು ಹೊರಗೆ ತಲೆಹಾಕಿ ನೋಡಿದ. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ನಸು ನಗುಸೂಸುತ್ತಾ ಹೊರಕ್ಕೆಬಂದು “ಬನ್ನೀ ಯಪ್ಪಾ, ಬನ್ನಿ. ನೀವು ಪ್ರಯಾಣಿಕರಂತೆ ತೋರುವುದು. ನಾವು ಬಡವರೇ ಆದರೂ ಇರುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಅತಿಥ್ಯ ಕೊಡುವೆವು.” ಎಂದು ತುಂಬಾ ಆದರದಿಂದಕರೆದ.

ನಾರದ ಮತ್ತು ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಆ ವೃದ್ಧನ ಹಿಂದೆ ಗುಡಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿೊಬ್ಬ ವೃದ್ಧಳಿದ್ದಳು. ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಕಂಡ ತಕ್ಷಣ ಆಕೆ ಬಂದು ಹರಿಯಹೋಗಿದ್ದ ಚಾಪೆ ಯನ್ನು ಹರಡಿ, ಅವರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿದಳು.

“ಪ್ರಯಾಣದಿಂದ ತುಂಬಾ ಬಳಲಿದಂತಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹನೆ ತಂದುಕೊಂಡರೆ ಅಡಿಗೆ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದಳಾಕೆ.

ವೃದ್ಧನು ಆ ಗುಡಿಸಲಿನಮೂಲೆ ಯೊಂದ ರಲ್ಲಿದ್ದ ಮಡಿಕೆಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ತಂದು ಮೊರದಲ್ಲಿ ಸುರಿದು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟ. ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲವು ಹೀರೇಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯ ಮುಂದಿಟ್ಟ. ತರುವಾಯ ಅತಿಥಿಗಳ ಹತ್ತಿ ರಕ್ಕೆ ಬಂದು. “ಅಡಿಗೆ ತುಸು ತಡವಾಗ ಬಹುದು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಅಲ್ಪಾಹಾರ ಮಾಡು ವಿರಂತೆ. ಫಲಾಹಾರವೆಂದರೆ ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಸೌತೆ ಕಾಯಿ,

ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಸುವಿನ ಹಾಲು” ಎಂದು ಒಂದು ಸೌತೆ ಕಾಯಿಯನ್ನು ಎರಡು ತುಂಡುಮಾಡಿ, ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ನಾರದರಿಗೆ ತಲಾ ಒಂದೊಂದು ತುಂಡನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಒಂದು ಮಡಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಲನ್ನು ಎರಡು ಸಣ್ಣ ಮಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುರಿದು ಅವರ ಮುಂದಿಟ್ಟನು.

ಆ ವೃದ್ಧ ದಂಪತಿಗಳು ಬಡನರಾದರೂ ಸಹ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಮಯಾದೆ ಮತ್ತು ಅತಿಥ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟನು. “ಪಾಪ, ನಿಮಗೆ ಮಕ್ಕಳುಮರಿ ಇಲ್ಲವೇ? ಈ ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪೋಷಣೆ ಫಾರವಹಿಸುವ ಬಂಧುಗ ಳಾರಾದರೂ ಇರುವರೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ

ಮಹಾವಿಷ್ಣು. ಆದಕ್ಕೆ ಆ ವೃದ್ಧನು ನಗುತ್ತಾ ಹೀಗೆಂದು ನುಡಿದ:

“ನಮಗೆ ಮಕ್ಕಳುಮರಿ ಯಿಲ್ಲ. ಬಂಧು ಬಳಗೆ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲ. ನಮಗೆ ನಾವು ಹೊರತು ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮವರೆನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.”

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ತನ್ನಮುಂದಿಟ್ಟ ಮಡಿಕೆಯಿಂದ ಅರ್ಧಭಾಗ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿದು ಮಡಿಕೆಯನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಇಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಅದು ಮೊದಲಿನಂತೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತು! ನಾರದನು ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಸೌತೆಕಾಯಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಚ್ಚಿ ತಿಂದು ಉಳಿದುದನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲೇ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅದೂ ಸಹ ಮೊದಲು ಆ ಮುದುಕನು ಕೊಟ್ಟಷ್ಟೇ ಇತ್ತು.

ಈ ಸೋಜಿಗವನ್ನು ನೋಡಿ ವೃದ್ಧನು ಅಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾದ. ಇವರು ಮಹಾಪುರುಷರೇ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದ. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ “ನೋಡಿದೆಯಾ, ಈ ವಿಚಿತ್ರವನ್ನು. ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರುವ ಆತಿಥಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲ. ನಾನು ಎಂಥ ವಿಚಿತ್ರ ನೋಡಿದೆ ಗೊತ್ತೇ?” ಎಂದು ತಾನು ಕಂಡ ವಿಚಿತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಿದ. “ಆ ವಿಷಯ ಕೇಳಿ ವೃದ್ಧಳ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ಆಕೆ ಕೈಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆತಿಥಿಗಳಿದ್ದವಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯದಿಂದ,

“ತಮ್ಮಗಳಿರಾ, ನೀವು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ನನ್ನಂತಹ ಅಜ್ಞಾನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀವು ಮಹಾಪುರುಷರೆಂದು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಈ ಬಡವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಪಾವನಗೊಳಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಅನಂತಾನಂತ ವಂದನೆಗಳು. ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ, ಉಪಚಾರ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ದೋಷಗಳಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು” ಎಂದಳು.

ಆದಕ್ಕೆ ವಿಷ್ಣು “ಆಜ್ಞೇ, ನಿಮ್ಮ ಅದರಣೆ ಯಿಂದ ನಮಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳು, ಬಂಧು ಬಳಗವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಿರಿ ಇದ್ದರೆ ತುಸವಾದರೂ ಸುಖ ಪಡುವಿರಿ. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಗುಡಿಸಲಿನಾಚೆಗೆ ಬನ್ನಿ” ಎಂದ.

ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ನಾರದರು ಗುಡಿಸಲಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದರು. ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ಆ

ವೃದ್ಧ ದಂಪತಿಗಳು ಹೊರಗೆಬಂದರು. ಅವರಿಗೆ ಭಯಾಶ್ಚರ್ಯ ವುಂಟಾಗುವ ದೃಶ್ಯವೊಂದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಗುಡಿಸಲಿನ ಮುಂದೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವಷ್ಟುದೂರ ಒಂದು ವಿವಾಲವಾದ ಮೈದಾನ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅಲ್ಲಿಿದ್ದ ಭಾರಿಭಾರಿ ಭವನಗಳು ಒಂದೂ ಕಾಣ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ! ಎಲ್ಲ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿದ್ದವು.

“ಮಹಾನುಭಾವರೇ, ಇಲ್ಲಿದ್ದ ಸೌಧಗಳೂ ಮನೆಗಳೂ, ಹಾಡಮರಗಳೂ ಏನಾದವು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ವೃದ್ಧ. ಎಷ್ಟು ನಗುತ್ತ :

“ಅನೆಲ್ಲಾ ನೆಲ ಸಮವಾದವು. ಹಸಿವಿನ ಬಾಧೆಯಿಂದಾಗಲೀ, ಮಾರ್ಗಾಯಾಸದಿಂದಾಗಲೀ ಬಂದವರಿಗೆ ಒಂದು ತುತ್ತು ಅನ್ನ, ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಗ ಕೊಡಲಾರದ ಗೃಹಸ್ಥರು ನೆಲದಮೇಲಿಷ್ಟರೂ ಒಂದೇ, ನೆಲದೊಳಗೆ ಇದ್ದರೂ ಒಂದೇ! ಸರಿ, ನಿನಗೆ ಕೋರಿಕೆಗಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಹೇಳಿ” ಎಂದ.

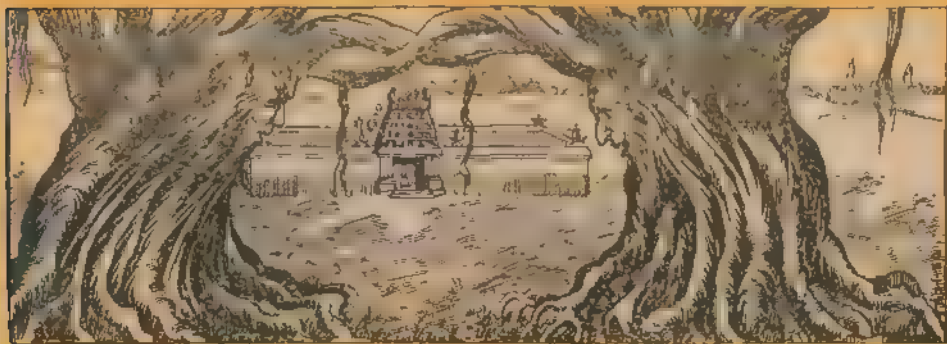
“ನಾವು ವೃದ್ಧರಾದೆವು. ನಮಗಿರುವ ಕೋರಿಕೆ ಯೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇಒಂದು. ನಮ್ಮ

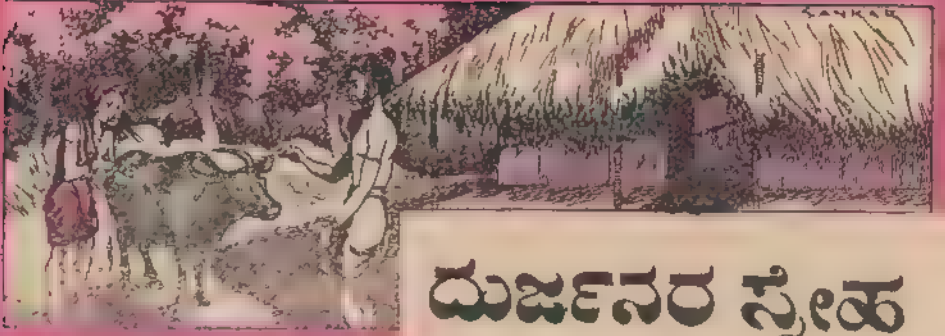
ಬೃರಿಗೂ ಒಂದೇಸಾರಿ ಮರಣಪ್ರಾಪ್ತ ವಾಗಬೇಕು. ಅದುಮರಿವಿಗೂ ಪೂಜೆಪುನಸ್ಕಾರ ಮಾಡಲು ಇಲ್ಲೊಂದು ದೇವಾಲಯ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುಖವಾಗಿ ಕಳೆಯುವೆವು” ಎಂದ ವೃದ್ಧ.

ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಆ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ ದೇವಾಲಯವೊಂದು ಉದ್ಭವಿಸಿತು. ವೃದ್ಧದಂಪತಿಗಳಿದ್ದ ಜೋಷಿ ದಿವ್ಯ ಭವನವಾಯಿತು. ಆಗ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದಮಾಡಿ,

“ನಿಜವಾದ ಮಾನವರೆಂದರೆ ನೀವು. ನೀವು ಜೀವಿಸಿದಷ್ಟುಕಾಲ ಸುಖವಾಗಿಬಾಳಿ. ಆತರುವಾಯ ಈ ದೇವಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಅರಳಿವೃಕ್ಷಗಳಾಗಿ ಚಿರಕಾಲ ನಿಲ್ಲುವಿರಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಾರದನೊಂದಿಗೆ ಅದೃಶ್ಯನಾದ.

ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಆ ದೇವಾಲಯ ಪೂಜಾರಿಗಳಾಗಿಹೊಂದು ಅನೇಕವರ್ಷ ಜೀವಿಸಿದರು. ಮರಣಾನಂತರ ಆ ಆಲಯದ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅರಳಿವೃಕ್ಷಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆದರು.

ದುರ್ಜನರ ಸ್ನೇಹ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸನ್ಯಾಸಿ ಇದ್ದನು. ಆತನು ಊರಿನ ಕೊನೆ ಯಲ್ಲಿ ಕುಟೀರವನ್ನೊಂದು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಭಕ್ತರು ಕೆಲವರು ಆತನಿಗೆ ನಿತ್ಯವೂ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲು, ತಿಂಡಿತಿರ್ಪುಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವುಗಳಿಂದಲೇ ಆತನು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಎಂಪಾದರೂ ಒಂದುದಿನ ಯಾರೂ ಬರದಿದ್ದರೆ ಅಂದು ಸನ್ಯಾಸಿ ಉಪವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೇ ಹೊರತು ಊಟವಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಚಿಂತೆಪಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸನ್ಯಾಸಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಉಪವಾಸವಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಭಕ್ತನೋರ್ವನು ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ಹಸುವನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಹಸು ಕುಟೀರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಸನ್ಯಾಸಿಗೆ ಪಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಹಾಲನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಕುಟೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಸುವನ್ನು ಕದಿಯಬೇಕೆಂದು ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಮನಸ್ಸಾಯಿತು. ಅದೇನಷ್ಟು ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಕಾರ್ಯ

ವಲ್ಲ. ಗುಡಿಸಲು ಊರಿನ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕಾವಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕುಟೀರದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಆಗಲಿವಳ ಇಲ್ಲ. ಸನ್ಯಾಸಿ ನಿಜ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಮೆಲ್ಲಕೆ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಹಸುವನ್ನು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಆ ಕಳ್ಳನು ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಕುಟೀರದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟನು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಒಬ್ಬಾತ ಸಿಕ್ಕಿದ. ಆತನೂಸಹ ಆ ಕಳ್ಳನೊಂದಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ.

“ಯಾರು ನೀನು? ನನ್ನ ಸಂಗಡ ಏಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವೆ? ನಾನು ಕಾರ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ! ನಿನ್ನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಹೋಗು” ಎಂದ ಕಳ್ಳ.

ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡನೇಯಾತ “ನಾನು ಭೂತ. ಊರಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಕುಟೀರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸನ್ಯಾಸಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸನ್ಯಾಸಿ ನಿಮ್ಮ

ಊರಿಗೆ ಬಂದಲಾಗಯ್ತು ಜನರೆಲ್ಲಾ ಸುಗುಣಿಗಳಾಗುತ್ತಿರುವರು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ನನ್ನ ಚಟುವಟಿಕೆ ಮೂಲೆ ಪಾಲಾಯಿತು. ಊರಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯ, ಅಕ್ರಮ, ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿವೆಯಿತು! ಅದರಿಂದ ಈ ಸನ್ಯಾಸಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಊರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುವೆನು. ನಿನ್ನ ಪ್ರಯಾಣ ಎತ್ತಕಡೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಕಳ್ಳ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ತಿಳಿಸಿದ, ಇಬ್ಬರೂ ಸನ್ಯಾಸಿಗೆ ಹಾನಿನಾಡಲು ಒಂದೇ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರಾದುದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಗಲಿತನ ಬೆಳೆಯಿತು. ಸ್ನೇಹಿತರಂತೆ ಒಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಅವರು ಅರ್ಧರಾತ್ರಿವೇಳಗೆ

ಕುಟೀರವನ್ನು ತಲುಪಿದರು. ಎಲ್ಲೂ ಸದ್ದು ಸಪ್ಪಳವಿಲ್ಲ. ಸನ್ಯಾಸಿ ಸುಖವಾಗಿ ಕುಟೀರದಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಕಳ್ಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಯೋಚಿಸಿದ. "ಮೊದಲು ಈ ಭೂತ ಸನ್ಯಾಸಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸನ್ಯಾಸಿ ಅರಚಿ ಗಲಭೆ ಎಬ್ಬಿಸಿದರೆ ಜನ ಬಂದು ಸೇರುವರು. ಆತರು ನಾಯ ನಾನು ಹಸುವನ್ನು ಕಳವುಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ನಾನೇ ಮೊದಲು ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸುವೆನು." ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭೂತ ಹೀಗೆ ಆಲೋಚಿಸಿತು. "ಈ ಕಳ್ಳ ಮೊದಲು ಹಸುವನ್ನು ಕಳವುಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಅದು ಅರಚಿ

ಬಹುದು. ಸಸ್ಯಾಸಿ ಸಮ್ಪುರ್ಣ ನಿರ್ದಯಿಂದ ಎಚ್ಚಿತ್ತು ಕೂಗಬಹುದು. ಜನ ಬಂದು ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ನಾನು ಸಸ್ಯಾಸಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.”

ಭೂತ ಹೀಗೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಬಹು ವಿನಯದಿಂದ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಹೇಳಿತು: “ತಮ್ಮಾ, ಮೊದಲು ನಾನು ಸಸ್ಯಾಸಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಬಿಡುವೆನು. ಬಳಿಕ ನೀನು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗಿ ಹಸುವನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು. ನಿನ್ನನ್ನು ಅಡ್ಡಿಮಾಡುವವರೇ ಇಲ್ಲ.”

ಅದಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳನಿಂದ ‘ಹಾಗಲ್ಲ, ಅಣ್ಣಾ. ಮೊದಲು ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಸಪ್ತಾಗದಂತೆ ಹಸುವನ್ನು ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆನು. ಆಮೇಲೆ ಸಸ್ಯಾಸಿಯನ್ನು ನೀನು ಕೊಲ್ಲಬಹುದು. ನನ್ನದು ಕ್ಷಣ ಹೊತ್ತಿನ ಕೆಲಸ. ಸಣ್ಣಕಾರ್ಯ”

ಇಬ್ಬರೂ ವಾದಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ವಾದದಿಂದ ಹೊಡೆದಾಟಕ್ಕೆ ಮೊದಲಾಯಿತು. ಮೊದಲು ಹಿಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದವರು

ಕ್ರಮೇಣ ಗಂಟೆಲು ದೊಡ್ಡದುಮಾಡಿ ಕಿರಿ ಚಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಈ ವಿವಾದ ಕೊನೆಗೆ ರಂಭಾಟಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಿತು.

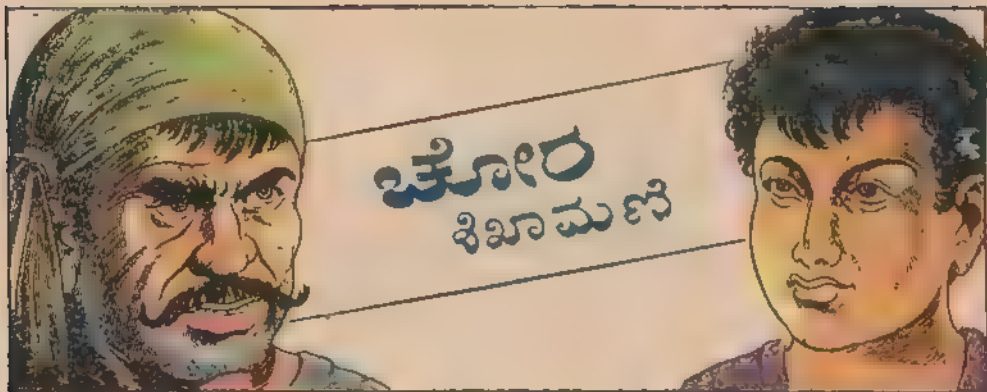
ಕೊನೆಗೆ ಕಳ್ಳನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ “ಅಯ್ಯಾ ಸಸ್ಯಾಸಿ, ಇದೋ ನೋಡು, ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಭೂತ ಬಂದಿದೆ,” ಎಂದು ಅರಚಿದ.

ಭೂತಕ್ಕೆ ಕೋಪ ಮಿತಿಮಾರಿತು. ಅದು ಇನ್ನಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ “ನೋಡಯ್ಯಾ, ಸಸ್ಯಾಸಿ, ಕಳ್ಳ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ನಿನ್ನ ಹಸುವನ್ನು ಅವಹರಿಸಲು” ಎಂದಿತು.

ಈ ಗಲಭೆಗೆ ಸಸ್ಯಾಸಿ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ನೆರೆಹೊರೆಯವರೂ ಸಹ ದೂಗ್ಲೆ, ಕತ್ತಿ ಮುಂತಾದ ಆಯುಧಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿ ಬಂದರು. ಹಾಗೆ ಬಂದವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡರು. ಭೂತವೈದ್ಯ ನೊಬ್ಬನು ಭೂತವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಂಧಿಸಿ ಮಾರಣ ಹೋಮ ಮಾಡಿದನು.

ದುರ್ಜನರ ನಡುವೆ ಏರ್ಪಡುವ ಸ್ನೇಹ ಬಹಳಕಾಲ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

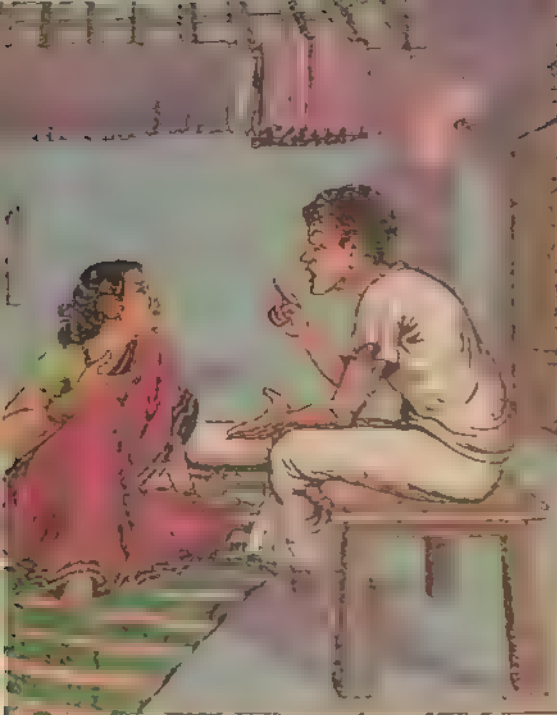
ಧಾರಾನಗರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನಿದ್ದ. ಅವನು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಹಸ್ತ. ಆನೇಕ ಧನಿಕರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಡೆದಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವನನ್ನು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳು ರಾತ್ರಿಚುಕ್ಕಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ರಾತ್ರಿಚುಕ್ಕಿ ಯಾರೋ, ಹೇಗಿರುವನೋ, ಎಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವನೋ ಯಾರೂ ಅರಿಯರು. ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ರಾಜನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲಾ ವಿಫಲವಾದುವು.

ರಾತ್ರಿಚುಕ್ಕಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದನು. ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನು ಅವನನ್ನು ವಾರಿಸಿದ್ದ. ಮಗನು ತನಗಿಂತಲೂ ಯುಕ್ತಿವಂತನೆಂದು ತಿಳಿದು ರಾತ್ರಿಚುಕ್ಕಿ ಅವನಿಗೆ ಹಗಲುಚುಕ್ಕಿ ಎಂದು ನಾಮಕರಣಮಾಡಿದ. ಹಗಲುಚುಕ್ಕಿಗೆ ಹದಿನಾರು ವರುಷ ತುಂಬಿದ ಕೂಡಲೇ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾತ್ರಿ

ಚುಕ್ಕಿ ಮುದಕನಾಗುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಹಗಲುಚುಕ್ಕಿಯ ಸಹಾಯ ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ತಂದೆಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ರಾಜನ ಖಜಾನೆಗೆ ಕನ್ನಹಾಕಿದರು. ಕನ್ನದ ಹೊರಗೆ ಹಗಲುಚುಕ್ಕಿ ನಿಂತು ಕೊಂಡಿದ್ದ. ರಾತ್ರಿಚುಕ್ಕಿ ಕನ್ನದಿಂದ ಖಜಾನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಮತ್ತು ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಮಗನಿಗೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಒಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿದ. ಈಸಾರಿ ರಾತ್ರಿಚುಕ್ಕಿಯ ಕೈಯಿಂದ ಏನೋ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಶಬ್ದವಾಯಿತು. ಈ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ ಖಜಾನೆ ಕಾವಲಿದ್ದ ಭಟರು ಓಡಿಬಂದು, ಆಗಲೇ ಕನ್ನದಲ್ಲಿ ತಲೆ ತೂರಿಸಿದ್ದ ರಾತ್ರಿಚುಕ್ಕಿಯ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಕಡಿದುಬಿಟ್ಟರು. ಆ ಕೂಡಲೆ ರಾತ್ರಿಚುಕ್ಕಿಯ ತಲೆ ಹೊರಗೆ, ಮುಂಡ ಒಳಗೆ ತುಂಡಾಗಿಬಿದ್ದವು. ಕನ್ನದ ಹೊರಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಹಗಲುಚುಕ್ಕಿ ತಂದೆಯ ತಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಓಡಿದ.

ಎನ್. ಮಾಧವರಾವ್

ಮಾಡುವಾಗಲೇ ಮನಸ್ಸು ತಾಯಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದು, ಆಕೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಇತರರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಆಲೋಚಿಸಿದಳು. ಹಾಗೆ ಆತ್ತರೆ ತಮ್ಮ ಗುಟ್ಟು ಹೊರಬಿಡುವ ದೆಂತಲೂ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ತಾಯಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ.

ಮಾಂಸವೇ ಮನಸ್ಸು ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಛೇದಿಸಿ ಕೊಡುವ ರಾಜ ಸಭೆಗೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ನಡೆದ ಕೆಲಸವು ವಿಷಯವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸುವಂತಿತ್ತು. ತನ್ನ ಕಾಣಿಸಿದುದರಿಂದ ಸತ್ತು ಕೊಂದು ಆಹಾರವಾಗಿ ಯಾರೊಂದು ಸತ್ತಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡುದರಿಂದಲೂ, ಕಳ್ಳನೊಂದು ಕಾಣಿಸಿದುದರಿಂದಲೂ ಕಳ್ಳನ ನೆರವಾಗಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕಳ್ಳನ ಉಮ್ಮಳಿಸಿ ಬಂತು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ

ಇವರ ಸೇರಿದಂತೆ ರಾಜನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಸತ್ತಿರಬಹುದು ಕಳ್ಳನ ಮುಂಡವನ್ನು ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲ ದೇವಿಗಳಲ್ಲೂ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿಸಿದಳು. ಅವನು ಕಂಡು, ಮಾರಾಟವಾಗಿ ಕೊಳ್ಳಿಸಿದರೆ ಅವನನ್ನು ಒಳಗಡೆ ತರಬೇಕೆಂತಲೂ ರಾಜನು ತನ್ನ ಭೇಟಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಂಬಿಡಿದ.

“ಕನ್ಯಾ, ನಾನು ಎಷ್ಟು ಸುಖವನ್ನು ನನು ಬೀದಿಗೆ ತರುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ನೋಡಿ ನನು ಆಳು ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲೆಯೆಂದರೆ ನಾವು ಹಾಳಾವಂತೆಯೇ ಸರಿ” ಎಂದ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ತಾಯಿಯೊಡನೆ, ಅವಳಿಗೆ ಆಕೆ.

“ಮಗು, ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡದೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ” ನೋಡಿದರೆ ಆಳು ಬರದಿದ್ದರೆಯೇ? ಸೋಲೋ ಹೇಳು” ಎಂದಳು ಅತೀವ ವೇದನೆಯಿಂದ.

ತಾಯಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಗ್ರಹಿಸಿ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಉಸಾರವು ಹೊಡಿದ. ರಾತ್ರಿ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ಬಹಳ ಬಡವರಂತೆ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೊಂಡು ಬೀದಿಯಿಂದ ವೀದಿಗೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಸಂಜೆಯಾದವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೀಳು ತಿರುವಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ರಾತ್ರಿ ಚುಕ್ಕಿಯು ರಾತ್ರಿ ನೋಡಿದ ಗಾಡಿಯ ಬೀದಿಗೆ ಬರುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸಂಜೆಯಾಗಿ ಅವನ ಕೊಡತೆಗೆ ದುಬಿ ಉಮ್ಮಳಿಸಿ ಬಂತು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ

ಹಗಲುಚುಕ್ಕೆ ಮರದಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟು. ಅ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಹಗಲು ಚುಕ್ಕೆಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು "ಅಯ್ಯೋ ಮಗನೇ, ಮೊದಲೇ ತಂದೆಯಿಲ್ಲದ ಹುಡುಗನಾದೆ. ಈ ನಿನಗೇನುಬಂತೋ ಕರ್ಮ" ಎಂದು ಅತ್ತಳು.

ರಾಜಭಟರು ಆಕೆಯನ್ನು ಸವಾಧಾನ ಮಾಡಿ, ಗಾಡಿಯನ್ನು ಯುಂಡಕ್ಕೆ ಹೊರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಎಲ್ಲಿ ಬೀದಿಗಲ್ಲೂ ಶವದ ಮೆರವಣಿಗೆ ನಡೆಯಿತು.

ಮಾರನೇಯ ದಿನ ರಾಜಸಭೆಗೆ ಹಗಲು ಚುಕ್ಕೆ ಹೋದ ದೊಡ್ಡ ಸಭ್ಯನಂತೆ.

ರಾಜನು ಭಟರನ್ನು ಕರೆದು "ಕಳ್ಳನ ಶವ ವನ್ನು ಕಂಡು ಯಾರಾದರೂ ಆಪ್ತರೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. "ಇಲ್ಲ ವ್ರಾಹ್ಮಣ, ಒಬ್ಬ ಮಗು

ಕಳು ಮಾತ್ರ ಅಳುವವನನ್ನು ನೋಡಿದೆವು. ಆಕೆ ತನ್ನ ಮಗನು ಮರದಮೇಲಿಂದ ಬಿದ್ದು ಹೋದುದಕ್ಕೆ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಳು" ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು ಆ ಭಟರು.

ಹಾಗೆ ಆತ್ಮಾಕೆಯೂ, ರಾಜಭಟರು ಹೋಗುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮರದ ಮೇಲಿಂದ ಬಿದ್ದ ಯುವಕನೂ, ಕಳ್ಳನ ಸಂಬಂಧಿ(ಕರೀಬರು)ಹುದೆಂಬ ಅನುವಾನ ವುಂಟಾಯಿತು ರಾಜನಿಗೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಕೈಮೊರೆ ಕೂರಾಗಿರುವರು. ಅದುದರಿಂದ ಆರಸನು ರಾಜಭಟರಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡಿದ.

"ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ಕಳ್ಳನ ಕಳೇಬರವನ್ನು ದಹನಮಾಡಿ. ಅದರೆ ಹುಷಾರ್, ಮರದ

ಮೇಲಿಂದ ಬಿದ್ದ ಯುವಕನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ತಲೆಯನ್ನು ಚಿತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಲೋಸುಗ ತವ್ವದೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಕೊಟ್ಟು.

ರಾಜನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಭಟರು ಕಳ್ಳನ ಕಳೇಬರವನ್ನು ಶ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಚಿತೆಯಮೇಲಿಟ್ಟು ದಹನ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಗಲುಚುಕ್ಕೆ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬೂದಿ ಬಳಿದುಕೊಂಡು, ಜುಟ್ಟು ಕೆದರಿಕೊಂಡು, ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಕವಡೆಯ ಹಾರವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಕಾಲಿಗೆ ಗೆಜ್ಜೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿ ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ದೀವಟಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ತಂದೆಯ

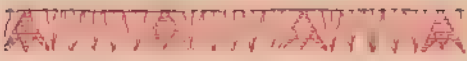
ಶಿರಸ್ಸನ್ನು ಮೂಟೆಕಟ್ಟು ಭುಜದಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಭೀಕರವಾಗಿ ಅರಚಿಕೊಂಡು ಓಡುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಧಾವಿಸಬಂದ. ಆ ಭೀಕರಾಕೃತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಭೂತವಿರಬೇಕೆಂದು ರಾಜಭಟರು ಬೆದರಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ವಲಾಯನ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಹಗಲುಚುಕ್ಕೆ ಚಿತೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಿ ತಂದೆಯ ತಲೆಯನ್ನು ಚಿತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ತನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟ.

ಆ ರಾತ್ರಿ ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಕಳ್ಳನ ಪುತ್ರನ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡನು. ಆತನು ತನ್ನ ಭಟರೊಂದಿಗೆ ಈಸಾರಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ:

“ಅವನು ಸತ್ತುಹೋದ ಕಳ್ಳನ ಕುಮಾರನೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಅವನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಸಗೊಳಿಸಿರುವನು. ಅವನು ಚಿತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲಿರಲು ನಾಳೆ ತಪ್ಪದೇ ಬಂದೇತೀರುತ್ತಾನೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈಸಾರಿಯಾದರೂ ನೋಡಹೋಗದೆ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಿರಿ.”

ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಶ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಭಟರು ಒಬ್ಬ ಗೊಲ್ಲರ ಹುಡುಗನನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಅವನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಲಿನ ಮಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ಮಶಾನ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ನಗರದಕಡೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ.

ಅವನನ್ನು ಪುಸಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಹಾಲು ಕುಡಿಯಬೇಕೆಂದು ರಾಜಭಟರು ಹಂಚಿಕೆ

ಹೂಡಿದರು. ಆದರೆ ಆ ಹುಡುಗ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ಹಾಲಾದರೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ರಾಜಭಟರು ಅವನನ್ನು ಭಯಪಡಿಸಿದರು. ಅವರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆ ಹುಡುಗನು ಚಿತೆಯ ಕಡೆ ಓಡಿದ. ಆಗ ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಹಾಲಿನ ಮಡಿಕೆಗಳು ಚಿತೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಒಡೆದುಹೋದವು.

“ತಾಳಿ, ತಾಳಿ. ಅರಸರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಫೀರ್ಯಾದು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಆ ಹುಡುಗ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲು ತೆಗೆದ. ಅವನು ರಾಜನನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಭಟರು ರಾಜನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಒಡೆಹೋಗಿ ತಾವು ಯಾವ ಸಾಪವನ್ನೂ ಕಂಡಿರುವೆಂ ತಲೂ, ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಸುಳ್ಳು ಆರೋಪಣೆ ಮಾಡಲು ಒಬ್ಬ ಗೊಲ್ಲರ ಹುಡುಗನು ಬರುವ ನಂತೆಲೂ ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಂಡರು.

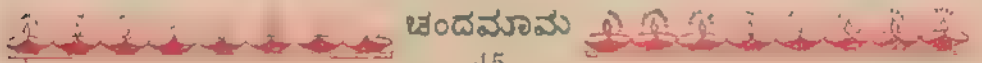
ನಡೆದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿದ ತರುವಾಯ ಆ ಕಳ್ಳನ ಪುತ್ರನು ಮತ್ತೆ ಭಟರನ್ನು ನೋಸ ಗೊಳಿಸಿದನೆಂದು ರಾಜನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಇಂತಹ ಚತುರನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಟರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ರಾಜನು ಸರದಾರನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಹೀಗೆಂದ:

“ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ಕಳ್ಳನ ಕುಮಾರನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಅರಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶೃಶಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಶೃಶಾನದಲ್ಲೇ ಕಾವಲಿದ್ದು ಅವನನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಹಿಡಿದುತಂದರೆ ನಿನಗೆ ಭಾಂ

ಬಹುಮಾನವೇ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು. ಸರದಾರನು ಚೋರನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಭಾರಿ ಉಪಾಯ ಹೂಡಿದ. ಕಳ್ಳನನ್ನು ದಹನಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಡಾರ ಹಾಕಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಂಚ ಹಾಕಿಸಿ ಕೊಂಡು ಮಲಗಿಕೊಂಡ. ಹೊರಗೆ ಭಟ ರನ್ನು ಕಾವಲಿರಿಸಿದ್ದನು. ಯಾರಾದರೂ ಆಸ್ತಿ ಗಳಿಗಾಗಿ ಬಂದರೆ ಭಟರನ್ನು ದಾಟಿ ಗುಡಾರ ದೊಳಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು!

ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮಗಳು ನುಕ್ಕೆ ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಯುವತಿಯೋರ್ವಳ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಶೃಶಾನಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಸರದಾರನ ಗುಡಾರದ ಹೊರಗೆ ಕಾವಲಿದ್ದ ಭಟರು ಆ ಯುವತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯ

ಗೊಂಡು “ಯಾರು ನೀನು?” ಎಂದರು. “ಸರದಾರರು ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿವರು” ಎಂದ ಹಗಲುಚುಕ್ಕಿ ಹೆಂಗಸಿನ ಘನಿಯಲ್ಲಿ ನಿಜವೆಂತಲೇ ನಂಬಿದರು ಆ ಭಟ್ಟರು. ಕೊಂಚವೂ ಸಂದೇಹ ವಾಗಲಿಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ. ಹಗಲು ಚುಕ್ಕಿಯನ್ನು ಗುಡಾರದೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟರು.

ಹಗಲುಚುಕ್ಕಿ ಏಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ನಿಶ್ಚಿನಾಹುತವಾಗಿ ಸರದಾರನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದ. ಸರದಾರನು ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ‘ಯಾರಲೇ ನೀನು?’ ಎಂದು ಕತ್ತು ಹಿಡಿದಕೊಂಡ.

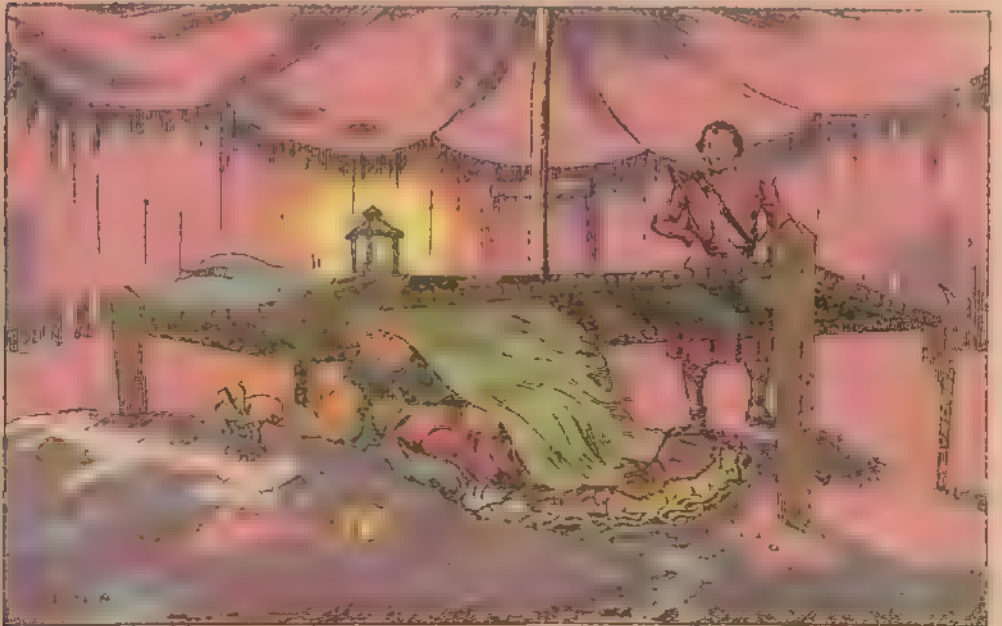
“ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಕೊಠಳಲ್ಲಿದ್ದ ಮುಕ್ತಿನ ಸರ ಕಿತ್ತು ಕೊಡುತ್ತಾ. ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು

ಕಳಗೆ ಬಿಡುಬಿಟ್ಟವು” ಎಂದು ಹೆಂಗಸಿನ ನೇವದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಗಲುಚುಕ್ಕಿ ಮಂಚದ ಕೆಳಗೆ ಹಾಗಿ ಗಡಬಿಡಿಯಿಂದ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಆರಿ ಸುತ್ತಿರುವವಳಂತೆ ನಟಿಸಿದ.

“ಕೊಲನು ಇಲ್ಲಿಂದ. ನಡಿ ಆಚೆ” ಎಂದು ಆರಚಿವ ಸರದಾರ.

“ಕೊಲನು ಹೋಗುತ್ತೀನೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಇರಿ. ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀನೆ” ಎಂದು ಹಗಲುಚುಕ್ಕಿ ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೊರಟುಹೋದ.

ಕಳ್ಳನ ಮಗನು ಸರದಾರನನ್ನೂ ಸಹ ಸೋಪಗೊಳಿಸಿದನೆಂದು ರಾಜನು ಗ್ರಹಿಸಿದ. “ನನು ಎಕಾಂ”ವಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕರೆದು “ಮುಕ್ತಿನ, ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಈ ಕೆಲಸ ನೆರವೇರ

ನೀವು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿ ಮಕ್ಕಳ ಸೀರಿ
ನಲ್ಲಿ ಬಿಡಲು ಕೆರೆಗೆ ಒಂದೇ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಆ
ಹುಡುಗ. ಎಲ್ಲ ಕೆರೆಗಳ ಹತ್ತಿರ ಕಾವಲಿರಿಸಿ
ಹೇಗಾದರೂ ಅವನನ್ನು ಈ ಸಾರಿ ಒದಿಯಲ್ಲಿ
ಬೇಕು" ಎಂದ.

ಈ ವಿಷಯವೂ ಹಗಲು ಚುಕ್ಕಿಗೆ ತಿಳಿ
ಯಿತು. ಅವನು ಅದಕ್ಕೊಂದು ಉಪಾಯ
ಹೂಡಿದ. ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಪುಡಿ
ಮಾಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೇವಮಾಡಿ ಕರೀರ
ಕೈಲಾ ಲೇಬಿಸಿಕೊಂಡ.

"ಆಮ್ಮಾ, ನೀನು ಬಿಕ್ಷುಕಳಂತೆ ನೇಷ
ಫುಸಿ, ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಕೆರೆಗೆ
ಗಟ್ಟಿನಮೇಲೆ ಕೆರೆಗೆ ನಡೆದುಕೈ. ಹುಡು
ಗನು ತಿ ನಾವಳಿಗೆ ಒಂದು ಕೆರೆಗೆ ಸಾರುತ್ತಾನೆ.
ರಾಜಾಜ್ಞೆಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಎದುರಾಳಿ
ವನ್ನು ರಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿಗಳು ನೀರಿನಲ್ಲಿ
ಬೆರೆತುಹೋಗುವವು. ನೀನು ಮಾಡಿದ ಅನ್ನ
ವನ್ನು ಒಂದು ಎರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ
ಬಂದು ಉಟಕ್ಕೆ ಕರೆ. ಆ ಮೇಲೆಗೆ ಕೆರೆಗೆ
ಗಳು ಒಂದು ಅನ್ನವನ್ನು ತಂದುಬಿಡುತ್ತಾನೆ.
ನಾನು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೂಗುತ್ತಾಬಂದವನಂತೆ
ಎರಡು ಏಟು ಬಡಿದು, ನಿನ್ನ ಬಳೆಗಳನ್ನು
ಒಡೆದುಹಾಕುವೆನು, ಮಂಗಳವೂತ್ತ ಕಿತ್ತ
ಸಾಕುವೆನು. ನೀನು ಏಟುಗಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿ
ಕೊಳ್ಳಲಾರದವಳಂತೆ ಕೆರೆಗೆ ಧುಮುಕಿ ಸ್ನಾನ
ಮಾಡು, ತರು ವಾಯ ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು
ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆಯುವೆನು ಈಗಲೇ ತಂದೆಯ

ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆನು" ಎಂದು
ಕುಗುಲುತ್ತಾ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

ಎಲ್ಲಾ ನೆನೆಸಿದ ಪ್ರಕಾರವೇ ನಡೆಯಿತು.
ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕೆರೆಗೆ ಹತ್ತಿರ ನಡೆದು
ಸ್ವಲ್ಪ ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಸಂದೇಶ
ಉಂಡಾಯಿತು. ಅತನು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ರಾಜ
ಸಿಗೆ ಹೇಳಲು * ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಶವೇ ಇಲ್ಲ.
ಅವರೇ ಸತ್ತು ಹೋಗುವ ಕಳ್ಳನ ಮಾಡುವಿಕೆಗಳು.
ಅದರೂ ಸಮಯವನ್ನು ಮೀರಿತ್ತು. ತಂದೆ
ನಾಗಿ ಇದ್ದರಿಂದ ಸುಖವ ಮಾಡಿದವನು
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಮಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡ
ದಿರುವನೇ? ಅದುದರಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಮೇಲೆ
ಸ್ವಲ್ಪನಿಗಾ ಇಟ್ಟು, ಆ ಕಳ್ಳನ ಮನೆ ಎಲ್ಲಿರು
ವುದೋ ಪತ್ತೆಮಾಡಿ" ಎಂದ.

ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಕಂದು ದೂರದೇಶದಿಂದ ಕೆಲವು ಭಟ್ಟರು ಧಾರಾನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಒಂದು ಭತ್ತದಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದರು. ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಗಲುಚುಕ್ಕೆ ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸಂದುಗೊಂದು ಗಳಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕೃತವಾಗಿ ವಾನ್‌ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಬೆಳಗಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಅವರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸೇರಿಸಿ, ತನ್ನವಾಡಿಗೆ ತಾನು ಮನೆ ಸೇರಿದನು.

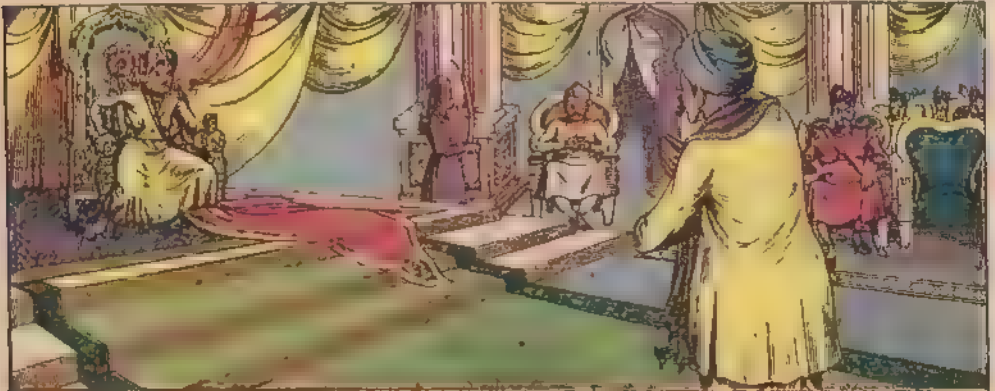
ಭತ್ತದಲ್ಲಿ ಇಳಿದಿದ್ದ ನೆರೆರಾಜ್ಯದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಎಲ್ಲರಿಂದಲೋ ಸುಭಾವನೆ ಪಡೆದರೆಂದು ರಾಜಭಟರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲು, ಅವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿ ಎಲ್ಲವಿಷಯವನ್ನೂ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ, ಹೊಸ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ಸಂದುಗೊಂದುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಯಾರದೋ ಮನೆಗೆ ಹೋದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ರಾಜಭಟರಿಗೆ ಹಗಲುಚುಕ್ಕಿಯ ಮನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಅಸಮರ್ಥರಾದರು.

ಇಷ್ಟು ಯುಕ್ತವಂತನಾದ ಚೋರನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ರಾಜನಿಗೆ ತೋರಿತು.

ಆತನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ “ನಮ್ಮ ಭಟರನ್ನೂ, ಸರಪಾರನನ್ನೂ, ಮಂತ್ರಿಯನ್ನೂ ಮೋಸಗೊಳಿಸಿ, ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಸಾಂಗವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿದ ಯುವಕನು ಯಾರೋ ಮುಂದೆಬಂದು ನಿಂತರೆ ಆತನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತೇವೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ಆತನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡುವೆವು” ಎಂದು ಸಾರಿದ.

ಗಣ್ಯಮನುಷ್ಯನ ಉಪಹುಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಗಲು ಚುಕ್ಕೆ ಸಟಕ್ಕನೆ ಎದ್ದು ನಿಂತು “ಮಹಾ ಪ್ರಭೂ, ನಾನೇ ಆ ಚೋರ” ಎಂದ.

ರಾಜನು ತನ್ನ ಮಾತಿನ ಪ್ರಕಾರ ಹಗಲು ಚುಕ್ಕೆಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ವಿವಾಹಮಾಡಿದ. ಹಗಲು ಚುಕ್ಕೆ ಅಂದಿನಿಂದ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ಯೋಗ್ಯನಾಗಿ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಸಾರಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಒಂದಾನೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರರಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ತಂದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಾಯಿ ಮಾತ್ರವಿದ್ದಳು. ಆ ವರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯವನಾದ ಕೆಂಪಣ್ಣ ಯುಕ್ತವಂತ, ಸ್ವಾರ್ಥಿ. ಕಿರಿಯವನಾದ ಮಾಯಣ್ಣ ಒಳ್ಳೆಯವನು, ಅಮಾಯಕ. ಅಣ್ಣನ ಸಂಪಾದನೆಯಿಂದಲೇ ಸಂಸಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾಯಣ್ಣನಿಗೆ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿಯುವುದು ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಬಂದ ಹಣವನ್ನು ತಾಯಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿಕೊಟ್ಟನು. “ಅಮ್ಮಾ, ದಿನಾ ಇದೇ ರೀತಿ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುವೆನು. ನನಗೆ ಯಾರ ಹಂಗೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಖವಾಗಿ ಕಾಲ ನೂಕೋಣ” ಎಂದ ಮಾಯಣ್ಣ.

ಮಾರನೇಯ ದಿವಸ ಅವನು ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸೀಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಡೆ ಶಿಲಾವಿಗ್ರಹ ಕಾಣಿಸಿತು. ಸಿಂಹ ವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದ ಅದು ನೆಲದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅತ ಈ ರೀತಿ ಯೋಚಿಸಿದ: “ಈ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಇದೇ ಆಧಿದೇವತೆ. ಇದರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಜೀವನಸಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಳೆ ಈ ದೇವತೆಗೆ ದೀಪಾರಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು.”

ತಾನು ಯೋಚಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ ಮಾರನೇಯ ದಿವಸ ಮನೆಯಿಂದ ಹಣತೆ, ಎಣ್ಣೆ, ಬತ್ತಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಶಿಲಾಸಿಂಹದ ಮುಂದೆ ದೀಪಾರಾಧನೆ ಮಾಡಿ, ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು “ಸ್ವಾಮಿ, ತಂದೆಯೇ, ಪ್ರತಿದಿನವೂ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಟ್ಟಿ ಸೌದೆ ಸಿಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸು” ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡ.

ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಆ ಶಿಲಾ ಸಿಂಹವು ಬಾಯಿ ತೆರೆದು “ ನೀನಲ್ಲಿ ಏನುಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ?”— ಎಂದು ಕೇಳಿತು.

“ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಅಣ್ಣ ನನ್ನನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ಅಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೌದೆ ಕಡಿದು ನನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಪೋಷಿಸುತ್ತಿರುವೆನು. ನೀವು ದಯವಿಟ್ಟು ನನಗೆ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಉಂಟಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.” ಎಂದ ಮಾಯಣ್ಣ.

“ಸರಿ. ನಾಳೆ ಇದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ನಿನಗೆ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದಿತು ಆ ಸಿಂಹ.

ಮಾಯಣ್ಣನ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಎಣೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಶಿಲಾಸಿಂಹಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಅಂದು ತಾನು ಸೀಳಿದ ಸೌದೆ ಯನ್ನು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಅದನ್ನು ಮಾರಿದ. ಬಂದ ಹಣದಿಂದ ಒಂದು ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋದ.

ಮಾರನೇಯ ದಿವಸ ತಿಳಿಸಿದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಶಿಲಾಸಿಂಹದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, ನಮಸ್ಕಾರ

ಮಾಡಿ “ ಸ್ವಾಮಿ, ತಮ್ಮ ಅಜ್ಜೆಯಂತೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ” ಎಂದ ಅತಿ ವಿನಯದಿಂದ.

“ ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು. ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡು. ಎಲ್ಲಿ, ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಬಾಯಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿಡು. ಅದನ್ನು ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯಗಳಿಂದ ತುಂಬುಸೆನು. ಆದರೆ ಹುಷಾರ್, ಅದು ತುಂಬಿದ ತಕ್ಷಣ ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ನನಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಒಂದು ನಾಣ್ಯವಾದರೂ ಕೆಳಗೆ ಉರುಳಿಬಿತ್ತೋ ನಿನಗೆ ಕೇಡು ಸಂಭವಿಸುವುದು ”

ಶಿಲಾಸಿಂಹದ ಅಜ್ಜೆಯಂತೆ ಮಾಯಣ್ಣ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಅದರ ಬಾಯಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು. ಸಿಂಹದ ಬಾಯಿಯಿಂದ ನಾಣ್ಯಗಳು ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಸುರಿದು ಬುಟ್ಟಿ ತುಂಬಿತಲಿತ್ತು. ತೀರಾ ತುಂಬುವ ಸಮಯ ನೋಡಿ “ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿ ” ಎಂದ ಮಾಯಣ್ಣ. ಕೂಡಲೇ ನಾಣ್ಯದ ಪ್ರವಾಹ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿತು. ಮಾಯಣ್ಣ ಆ ಶಿಲಾಸಿಂಹಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ, ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಗುಡ್ಡದಮೇಲಿಂದ ಇಳಿದನು. ಮಗನು ತಂದ ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡು ತಾಯಿ ಬೆರಗಾದಳು. ಆದರೆ ಮಾಯಣ್ಣ ಗುಡ್ಡದಮೇಲೆ ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದಮೇಲೆ ಆಕೆ ಸಂತೋಷಪರವಶಳಾದಳು. ಮಾಯಣ್ಣ ಆ ಹಣದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಒಂದು

ಹೊಲ, ಕೆಲವು ಹಸುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡ. ಹೊಸ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ. ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಿದ. ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ಕಾಲನೂಕುತ್ತಿದ್ದ.

ಮಾಯಣ್ಣ ಭಾಗ್ಯವಂತ ನಾಗಿರುವ ವಿಷಯ ಕೆಂಪಣ್ಣನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಈ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಆತನು ತನ್ನ ಸತ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಮಾಯಣ್ಣ ಅಣ್ಣ ಮತ್ತು ಅತ್ತಿಗೆಯರನ್ನು ಬಹಳ ಆದರದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡ. ತಾನು ಭಾಗ್ಯವಂತನಾದ ರೀತಿಯನ್ನು ಕವಟವಿಲ್ಲದೆ ಅಣ್ಣಗೆ ತಿಳಿಸಿದ.

ಇಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ, ಸುಸಾಯಾಸವಾಗಿ ಹಣ ಸಿಗುವಾಗ ತಾವು ಏಕೆ ಸುಮ್ಮನಿರ

ಬೇಕೆಂದು ಕೆಂಪಣ್ಣ ಮತ್ತು ಆತನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಕೆಂಪಣ್ಣ ಅಂದೇ ಸಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹುಡುಕಿ ಹುಡುಕಿ ಒಂದು ಭಾರಿ ಪಾತ್ರೆ ದೀಪಾರಾಧನೆಗೆ ಎರಡು ಹಣತೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡ. ಮಾರನೇಯದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಗುಡ್ಡವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಶಿಲಾಸಿಂಹವಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಪತ್ತೆಮಾಡಿದ. ದೀಪಾರಾಧನೆ ಮಾಡಿ, ಸಿಂಹದ ಮುಂದೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಿದ್ದು “ಸ್ವಾಮಿ, ಅನುಗ್ರಹಿಸು” ಎಂದ ಕೆಂಪಣ್ಣ. “ಯಾರು ನೀನು? ಏನು ಬೇಕು” ಎಂದಿತು ಶಿಲಾಸಿಂಹ.

“ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗೆ ತಾವು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದಂತೆ ನನಗೂ ಕರುಣಿಸಿ” ಎಂದ ನಮ್ಮವಾಗಿ.

“ಓ, ಹಾಗೋ. ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಬಾಯಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ನಾಣ್ಯಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಸುವೆನು. ಆದರೆ ಒಂದು ನಾಣ್ಯವಾದರೂ ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಪ್ರಮಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೂಡಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಬೇಕು” ಎಂದಿತು.

ಕೆಂಪಣ್ಣನ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತೇ ಹೊರಡದಾಯಿತು. ಆತನಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಆನಂದವಾಗಿತ್ತು. ಕಂಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೈಗಳಿಂದ ಆವನು ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಸಿಂಹದ ಬಾಯಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟ. ಅದರೊಳಕ್ಕೆ ನಾಣ್ಯಗಳು ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮೊಹರುಗಳು ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಲು, ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಅವನು ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕುಲುಕುತ್ತಿದ್ದ.

ಪಾತ್ರೆ ಬಾಯಿನರೆವಿಗೂ ಬಂದರೂಸಹ ಆಲಾಗೇಡಿಗನಾದ ಕೆಂಪಣ್ಣ ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಒಂದು ನಾಣ್ಯ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಉರುಳಿತು. ತತ್ಕ್ಷಣ ಸಿಂಹದ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ನಾಣ್ಯ ಧಾರೆ ತಟಕ್ಕನೆ ನಿಂತುಹೋಯಿತು.

“ಅಪ್ಪಾ, ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನಾಣ್ಯ ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೋ” ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಶಿಲಾಸಿಂಹದ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಬಿತ್ತು. ಅವನು ಆಶೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಸಿಂಹದ ಬಾಯೊಳಕ್ಕೆ ತುರುಕಿದ.

ಪಕ್ಕನೆ ಸಿಂಹದ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ಕೆಂಪಣ್ಣನ ಕೈ ಸಿಂಹದ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡಿತು. ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದ. ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಣ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮಣ್ಣಿನ ಹೆಂಟಿಗಳಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದವು.

ಕತ್ತಲೆಯಾದರೂ ತನ್ನ ಗಂಡನು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಕೆಂಪಣ್ಣನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಗುಡ್ಡದಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ಗಂಡನಿದ್ದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಳು. ಕೆಂಪಣ್ಣ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅರುಹಿದನು.

ಅಂದುಮೊದಲು ದಿನಂಪ್ರತಿ ಆಕೆ ಕೆಂಪಣ್ಣನಿಗೆ ಊಟ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸಂಪಾದಿಸುವವರು ಇಲ್ಲದೆ, ಇದ್ದ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲಾ ಮಾರಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂತು. ಕ್ರಮೇಣ ಅದೂ ಹೋಯಿತು.

“ನಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲಾ ಕರಗಿಹೋಯಿತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಪಾಲ ಕೊಡುವವರು ಒಬ್ಬರೂ ಕಾಣಸರು. ಉಪವಾಸವಿರಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊದಗಿದೆ” ಎಂದು ಗಂಡನಮುಂದೆ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದಳು.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಿಲಾಸಿಂಹವು “ಅಹ್ಹಹ್ಹ” ಎಂದು ನಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಕೆಂಪಣ್ಣ ಸರಕ್ಕನೆ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಹೊರಕೈಳೆದುಕೊಂಡ.

ಪತಿಪತ್ನಿಯರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಾಯಣ್ಣನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ತಾವು ಪಟ್ಟಪಾಡನ್ನು ವಿನರಿಸಿದರು. “ದುರಾಶೆ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಮೂಲವೆಂದು ಹಿರಿಯರು ಸುಮ್ಮನೆ ಹೇಳಿದರೇ? ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅದರಿಂದ ಒಂದಿಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು, ಬೇಸಾಯಮಾಡಿ, ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳಿ” ಎಂದು ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಾಯಣ್ಣ. ಮುಂದೆಹಾಗೇ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಾಳಿದರು.

ಮಾತುಗಾರ

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಗೋಲ್ಕಂಡ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರೈತನಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ತನ್ನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಚೆಲ್ಲುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಆ ದೇಶದ ನವಾಬನು ಸಾಧಾರಣವಾದ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಆತ್ಮಕಡೆಗೆ ಬಂದನು. ಚಿಕ್ಕ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರೈತನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಕುತೂಹಲವಾಯಿತು ನವಾಬನಿಗೆ. ಆದುದರಿಂದ “ಎನಣ್ಣಾ ರೈತ, ವ್ಯವಸಾಯ ಲಾಭದಾಯಕ ವಾಗಿದೆಯೋ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ರೈತನು ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿ “ಏನು ಲಾಭವೋ ಬಿಡಿಸ್ತಾಮಿ. ಒಳ್ಳೆ ಬೆಲೆಯಾದ ವರ್ಷ ಎಂಬತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕೈಗೆ ಬರುತ್ತದೆ” ಎಂದ. ಆತನಿಗೆ ನವಾಬನ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. “ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ನವಾಬ. “ಏನಿದೆ ಸ್ವಾಮಿ. ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿ

ಕಂದಾಯ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಬಾಕಿಗಾಗಿ ಜಮಾ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಗಂಗೆಯ ಪಾಲು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ ಆ ಬಡರೈತ.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನವಾಬನು ವಿಸ್ಮಯ ಹೊಂದಿದ. “ಯಾವ ಬಾಕಿ ಕೊಡುವೆ, ಯಾರಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವೆ, ಹಣ ಗಂಗೆ ಪಾಲುವೆ? ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ತುಸು ವಿವರಿಸುವಿಯಾ?” ಎಂದ.

ಆದಕ್ಕೆ ರೈತನು “ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಪೋಷಿಸುವೆನು; ಅದು ಸಾಲ ತೀರಿಸುವುದು. ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ತಿಂಡಿ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ, ಅದು ಸಾಲ ಕೊಡುವುದು; ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಕೂಳು ಹಾಕುತ್ತೇನೆ, ಆ ಹಣವು ಗಂಗೆಯ ಪಾಲಾದಂತೆಯೇ!” ಎಂದು ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕ.

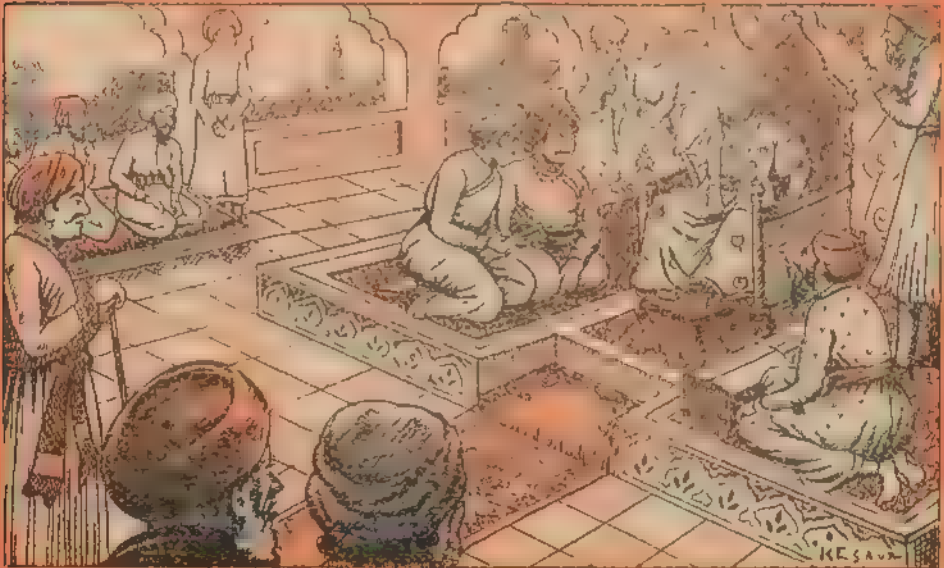
ರೈತನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ನವಾಬನು ಅತಿ ಸಂತಸ

ಗೊಂಡು, ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು, ತಾನು ನವಾಬನೆಂದು ಆ ರೈತನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಈರಿತಿ ಹೇಳಿದ: “ನಿನ್ನ ಮೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ವಡಗಿದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಹೇಳಬೇಡ. ತಿಳಿಯಿತೇ?” ಎಂದು ರೈತನಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ನಾವಾಬನು ಬಂದ ದಾರಿ ಯಲ್ಲಿ ಹಿಂತಿರುಗಿಕೊಂಡ.

ಅರಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಕೂಡಲೇ ನವಾ ಬನು ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನದ ಉನ್ನತೋದ್ಯೋಗಿ ಗಳನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ:

‘ಈ ದಿನ ನಾನು ಕುದುರೇಸವಾರಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಉತ್ತರದ ಕಡೆಹೊರಟೆ. ಊರಿಗೆ ಒಂದೂವರೆ ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣದೊಂದು

ಹೊಲದಲ್ಲಿ ರೈತನೊಬ್ಬನು ಬೀಜವನ್ನು ಚೆಲ್ಲು ತ್ತಿದ್ದ. ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ಬೇಸಾಯ ಲಾಭ ದಾಯಕವಾಗಿದೆಯೇ? ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಬೆಲೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆದರೆ ಎಂಬತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕೈಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದ. ಆ ಹಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವೆ ಎಂದು ಕೇಳಲು ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕಂದಾಯ ಸಲ್ಲಿಸುವೆನು, ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಬಾಕಿ ತೀರಿಸುವೆನು, ಇನ್ನೊಂದು ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾಲ ಕೊಡುವೆನು, ಉಳಿದ ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಗಂಗೆಪಾಲು ಮಾಡುವೆನು ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಆ ರೈತನೇನೂ ವಿವ್ಯಾನಂತ ನಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕಾರವಿಲ್ಲದ ಮಾನವನವನು. ಕೇವಲ ಹೊಲ ಸಾಗುವಳಿಮಾಡುವ ವೃತ್ತಿ.

ಆದರೂ ಅವನು ತುಂಬಾ ಭಾವಗರ್ಭಿತವಾಗಿ ಜವಾಬು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ವಿದ್ಯಾ ವಂತರು. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಆ ಮಾತು ಗಳ ಗುರುತಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಜಹಗೀರನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ."

ನವಾಬನಿತ್ತ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಕೊಡಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ಮಾತ್ರ ನವಾಬನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ ರೈತನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, "ಆಯ್ಯಾ, ನೀನು ನವಾಬನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆಯಾದರೆ ನಿನಗೆ ನೂರು ವರಹಗಳನ್ನು ಕೊಡುವೆನು" ಎಂದು ವರಹಗಳು ತುಂಬಿದ್ದ ಚೀಲವನ್ನು ರೈತನಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ.

ಆ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ತನ್ನ ಮಾತುಗಳ ಗುರುತಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟ ಆ ರೈತ. ಅಧಿಕಾರಿ ನವಾಬನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದ.

ರೈತನು ತನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾರಿದನೆಂದು ಅರಿತು, ನವಾಬನು ರೈತನನ್ನು ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕರೆಯಿಸಿ "ಎಲೈ ರೈತನೇ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿದೆ ಯಾದುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಮರಣ ದಂಡನೆ ವಿಧಿಸುವೆನು. ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಸಮ ಜಾಯಿಸಿ ಕೊಡುವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ರೈತನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ "ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ತಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಸಮಕ್ಷದಲ್ಲೇ ನಾನು ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಆ ರಹಸ್ಯ ವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ನಾನು ಆ ವಿಷಯ ಹೇಳುವಾಗ ನನ್ನ ಎದುರು ನೂರು ನಾಣ್ಯಗಳಿದ್ದವು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಾಣ್ಯದಮೇಲೂ ನೀವಿರು ವಿರಿ" ಎಂದು ಆ ರೈತನು ತನ್ನ ಕಿವಿಯಿಂದ ಒಂದು ನಾಣ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಅದರಮೇಲಿದ್ದ ನವಾಬನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ.

ರೈತನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಗೆ ನವಾಬನು ಮೆಚ್ಚಿ "ನಿಜ. ನಾಣ್ಯದಲ್ಲಿರುವುದು ನಾನೇ" ಎಂದು ರೈತನಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಚೀನಾಂಬರಗೇಜು

ನೂರು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಚೀನಾ ದೇಶದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಅಂದವಾದ ಯುವತಿ ಖೊಬ್ಬಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದನು. ಆಕೆಯ ಹೆಸರು ಸೀಲಿಂಗ್‌ಷಿ. ಆಕೆಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು. ಚೀನಾದೇಶದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಪಟ್ಟದರಾಣಿ ಸೀಲಿಂಗ್‌ಷಿಗೆ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದಿನವಿಡೀ ಆಕೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಾಸಗೊಳಿಸಲು ಗಾಯಕರು, ನರ್ತಕಿಯರು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದರು. ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಿದ್ಧರಿದ್ದರು.

ಇಷ್ಟೊಂದು ಸೌಕರ್ಯಗಳಿದ್ದರೂ ಸಹ ಸೀಲಿಂಗ್‌ಷಿಗೆ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಚಿಂತೆ ಹಿಡಿಯಿತು. ಆಕೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನಿರಂತರ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಕೆಂಬಣಿ ಹರಿಯುವುದು. ಆಕೆಯ ದುಃಖವನ್ನು ದೂರಮಾಡಲು ಅನೇಕರು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆ ಎಂದೂ ತೌರುಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದವಲ್ಲ. ಅದೇ ಆಕೆಯ ಚಿಂತೆಗೆ

ಕಾರಣ. ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನಾಕೆ. ದೂರದಲ್ಲಿವೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನೂ, ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರನ್ನೂ ನೆನೆ ನೆನೆದು ಸವಾ ಕೊರಗುತ್ತಿದ್ದಳು.

ತನ್ನ ಪಟ್ಟದರಸಿ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡಿರುವಳೆಂಬ ವಾರ್ತೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಆತನು ತನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಸಚಿವರೊಂದಿಗೆ ಉದ್ಯಾನವನಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಿಪ್ಪ ಸೇರಳೆಮರದ ಸರಳಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿಟ್ಟ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ, “ರಾಣೀ, ನಿನಗಿರುವ ಕೊರತೆ ಯಾದರೂ ಏನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಪ್ರಭೂ, ನನಗೆ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಕಳವಳವಡಬೇಡಿ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಉಲ್ಲಾಸವಾಗಿಲ್ಲ, ಆಪ್ತೇ!” ಎಂದಳು ಸೀಲಿಂಗ್‌ಷಿ.

ಮಹಾರಾಜನು ತನ್ನ ಸಚಿವರ ಕಡೆ ನೋಡಿ “ನೀವು ಮಹಾರಾಣಿಯವರ ಚಿಂತೆ ದೂರಮಾಡಲು ಉಪಾಯವನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ

ಮಹಾರಾಣಿ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಟೀ ಬಟ್ಟಲಿನೊಳಕ್ಕೆ ಟಪ್ಪನೆ ಬಿತ್ತು. ಟೀ ಸುತ್ತಲೂ ಚೆಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಣಿಯ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಉಡುಪುಗಳನ್ನೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರು ನೊಂದುಕೊಂಡರು.

“ನನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗಾಗಿ ವೃಥೆಪಡಬೇಡಿ. ಬಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ವಸ್ತುವೇನೋ ನೋಡಿ ಹೇಳಿ” ಎಂದಳಾಕೆ.

ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರು ಬಟ್ಟಲಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾನೀಯದಿಂದ ಸಣ್ಣ ದಾರದ ಉಂಡೆಯಂತಹ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ತೆಗೆದು ರಾಣಿಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದು ಬೇರೆ ಯಾವುದೋ ಅಲ್ಲ; ರೇಷಿಮೆ ಹುಳಗಳು ಹಿಪ್ಪನೇರಳೆ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೇಲಿಡುವ ಸೊಟ್ಟೆಯ ಗೂಡಾಗಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಗೂಡುಗಳು ಆ ವೃಕ್ಷದನ್ನೇಲೆ ಅನೇಕವಿದ್ದವು.

ಟೀಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಗೂಡನ್ನು ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೀಲಿಂಗ್‌ನ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಳು. ಆ ಗೂಡಿನಿಂದ ಆತಿ ತೆಳುವಾದ, ಫಳ ಫಳ ಹೊಳೆಯುವ ಎಳೆಗಳು ಕೈಗೆ ಬಂದವು.

“ಆಹಾ, ಇದೇ ದಾರವಾದರೆ ಇದರಿಂದ ನೇಯಿಸಿದ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗಿರಬೇಕು?” ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದಳು ಸೀಲಿಂಗ್‌ನ. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಆಕೆಗೊಂದು ಯೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. “ಈ ಎಳೆಗಳು ಬಹು ನವುರಾಗಿದ್ದರೂಸಹ ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿವೆ. ಈ ಒಂದು ಗೂಡಿನಲ್ಲೇ ಅನೇಕ

ಹೇಳಿ” ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದ. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿಚಾರವಿನ್ನುಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಚಿವರೂ ಸಹ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರು ಟೀಪಾನೀಯವನ್ನು ತಂದು ಮಹಾರಾಣಿಯ ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಆಕೆ ಪಾಡಿಕೆಯಂತೆ ಸ್ವತಃ ಟೀಯನ್ನು ಬಟ್ಟಲುಗಳಿಗೆ ಸುರಿದು ಗಾಯಕರಿಗೂ, ನರ್ತಕಿಯರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟು, ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಳು. ಟೀ ಬಹಳ ಬಿಸಿಯಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಆಕೆ ಅದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕುಡಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಿಪ್ಪನೇರಳೆ ವೃಕ್ಷದನ್ನೇಲಿಂದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವಸ್ತು

ಸಾವಿರ ಗಜ ಎಳೆಯಿದೆ. ಈ ಎಳೆಯನ್ನು ಅನೇಕ ಪದರುಹಾಕಿ ಹುರಿಮಾಡಿದರೆ ದಾರ ತಯಾರಾಗುವುದು. ಆಗ ಅದನ್ನು ಮಗ್ಗಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ನೇತರೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಎಂದೂ ನೋಡದಂತಹ ಅಪೂರ್ವವಾದ, ಅಂದನಾದ ಬಟ್ಟೆ ತಯಾರು ಮಾಡಬಹುದು.”

ಈ ಆಲೋಚನೆ ಹೊಳೆದಕೂಡಲೇ ಮಹಾರಾಣಿಗಿದ್ದ ಮನೋವ್ಯಾಘ್ರಿ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಆಕೆ ಉತ್ಸಾಹ, ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಿಂದ ಎದ್ದು ತನ್ನ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರನ್ನು ಕರೆದು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಎಳೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ, ಜೋಡೆಲೆ ಹೊಸೆಯುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು. ಆಕೆಯ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಅವರು ಶೆಳುವಾದ, ಹೊಳೆಯುವ ದಾರವನ್ನು ಹೊಸೆದು ಕಡ್ಡಿಗಳಿಗೆ ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದರು.

“ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟು ದಾರವಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಅಂಗೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಬಟ್ಟೆ ಯಾಗುವುದು? ಸರಿ, ನೀವು ಮೊದಲು ಮರದಮೇಲಿರುವ ಗೂಡುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಂದು ಟ್ರೇ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ” ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಳು ಮಹಾರಾಣಿ.

ಯಾರಿಗೂ ಒಂದು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ವಿರಾಮವಿಲ್ಲ. ಅಂದಿನವರೆವಿಗೂ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಲ್ಲದೆ ಕ್ಷಣವೊಂದು ಯುಗವಾಗಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾರಾಣಿಗೆ ಈಗ ಗಂಟೆಗಳು ಕ್ಷಣದಂತೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಸೂರ್ಯನು ಮುಳುಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಅನೇಕ ಉಂಡೆಗಳ ದಾರ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಇನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಬಹಳವಿದೆ. ಆಕೆ ನೇಯಿಗೆಯವರನ್ನು

ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು “ಈ ದಾರ ನೋಡಿ. ಇಷ್ಟು ಶೆಳುವಾದ ದಾರವನ್ನು ನೇಯಲು ಆಗತ್ಯವಾದ ಮಗ್ಗಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತಯಾರುಮಾಡಿ. ಬೆಳಗಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಮಗ್ಗ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ನನ್ನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು” ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಳು.

ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತನ್ನ ಸಚಿವರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ “ಮಹಾರಾಣಿಯವರ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ, ಆಕೆ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಇರಲು ಏನು ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿರುವಿರಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ನವಿಲನ್ನು ತಂದು ನಮ್ಮ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲೆಟ್ಟರೆ, ಮಹಾರಾಣಿಯವರು ಅದರ ನೃತ್ಯ

ನಾಡೂಕಾದ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸೇಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ!

ಮಹಾರಾಣಿ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಕಡೆ ನೋಡಿದಳು. ಆಕೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅನಂದದಿಂದ ಮಿನುಗುತ್ತಿದ್ದವು. “ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ನನ್ನ ಕಳವಳದಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತುಂಬಾ ವ್ಯಥೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಈ ದಿವ್ಯ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ನೇದು ಕೊಡುತ್ತಿರುವೆನು. ಆಗ್ರಹವಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ?” ಎಂದಳಾಕೆ.

“ಆಗ್ರಹ! ಇಂತಹ ಅಪೂರ್ವವಾದ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಹುಮಾನ ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಆಗ್ರಹಗೊಳ್ಳುವೆನು!” ಎಂದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ. ಸೀಲಿಂಗ್‌ನ ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸವಿನವರಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು.

“ತಮ್ಮ ಅರಸಿಯಾಗಿ ನಾನು ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಘನತೆಗೆ ಕುಂದು. ಅದುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಗೋಪ್ಯವಾಗಿಟ್ಟು” ಎಂದಳು ಮಹಾರಾಣಿ.

ನನಗೆ ಅದರಿಂದೇನೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಉಲ್ಲಾಸಗೊಳಿಸಿದವರಿಗೆ ಅರ್ಧ

ರಾಜ್ಯ ಕೊಡಲು ತಯಾರಿದ್ದೆ. ನಿನ್ನ ಚಿಂತೆ ದೂರವಾದುದೇ ನನಗೊಂದು ಸಂತೋಷ” ಎಂದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ.

“ಹಾಗಾದರೆ ಸಾವಿರ ಹಿಪ್ಪ ಸೇರಳೆ ಮರಗಳಿರುವ ತೋಟವನ್ನು ನನಗೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಿ” ಎಂದಳು ರಾಣಿ. ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಆಕೆಯ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ನೆರೆವೇರಿಸಿಕೊಟ್ಟ.

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ರೇಷಿಮೆ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಸೇತವಳು ಸೀಲಿಂಗ್‌ನ. ‘ಸೀ’ ಎಂದರೆ ಚೀನೀಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರೇಷಿಮೆ ಎಂದರ್ಥ. ಆಕೆಯ ಅನಂತರ ಚೀನಾದೇಶದ ಮಹಾರಾಣಿಯರು ಆಕೆ ವಿವರಿಸಿದ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಪ್ರತೀವರ್ಷ ಒಂದು ದಿನ ರೇಷಿಮೆ ಹುಳಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಹಸ್ತದಿಂದ ಅಹಾರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ರೇಷಿಮೆ ವಸ್ತ್ರಗಳ ರಹಸ್ಯ ಚೀನಾದೇಶದಿಂದ ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗೂ ತಿಳಿಯಿತು. ಅದುದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ರೇಷಿಮೆ ವಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಚೀನಾಂಬರಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮದವೇರಿದ ನರಿ

ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನು ಕಾಶೀನಗರವನ್ನು ಪರಿಸಾಲಿ ಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದುಸಾರಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತನು ಆಸ್ಥಾನ ಪುರೋಹಿತನಾಗಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳೂ, ಆರುಶಾಸ್ತ್ರಗಳೂ, ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣಗಳೂ ಬಾಯಿಸಾತವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಲೋಕವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಒಂದು ಮಹಾಮಂತ್ರವನ್ನು ಸಹ ಆತಕಲಿತಿದ್ದನು.

ಆ ಮಹಾಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಒಂದುದಿನ ಪುರೋಹಿತನು ಏಕಾಂತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಿಲಾವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಷ್ಠನಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಆತನು ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ಮಂತ್ರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಕ್ಕದ ಪೊದೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಗಂಡುನರಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಆ ನರಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅದು ಒಂದು ಮಹಾಮಂತ್ರಗಾರ. ಏಕಪಾತಿ.

ಅದುದರಿಂದ ಒಂದುಸಾರಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಆ ನರಿಗೆ ಪುರೋಹಿತನು ಉಚ್ಚರಿ

ಸಿದ ಮಹಾಮಂತ್ರ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕಂಠಪಾಠ ವಾಯಿತು. ತತ್ಕ್ಷಣ ಅದು ಅಡವಿಗೆ ಓಡಿ ಹೋಯಿತು.

ಅಡವಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಆ ನರಿ ಆ ಮಹಾಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿ, ನೂರಾರು ನರಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಅಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು. ತರುವಾಯ ಅದು ಮಂತ್ರಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಮೃಗಗಳನ್ನೂ ವಿಧೇಯಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಆರಣ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ಸಿಂಹ, ಜಿಂಕೆ, ಹಿಂದೇನು ಎರಡೇನು, ಸಮಸ್ತವಾದ ಜಂತುಜಾಲವನ್ನೂ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡಿತು.

ಜಂತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದುಕಡೆ ಸೇರಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ನರಿ “ಈ ಕ್ಷಣದಿಂದ ನಾನೇ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭು. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರಭುಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಇದ್ದರೆ ನಾವು ಅನೇಕ ಘನಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಇಂದಿನಿಂದ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಶಬ್ದದತ್ತ” ಎಂದು ಹೇಳಿತು.

ಆ ಗಂಡುನರಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುನರಿ
ರಾಣಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿತು. ಎರಡು
ಅನೆಗಳಮೇಲೆ ಸಿಂಹವು ನಿಂತುಕೊಂಡಿತು.
ಆ ಸಿಂಹದಮೇಲೆ ರಾಣಿಯೊಂದಿಗೆ ನರಿ
ರಾಯರು ಕುಳಿತರು. ಜಂತುವರ್ಗವೆಲ್ಲಾ
ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಜಯಕಾರಮಾಡಿದವು. ಹೀಗೆ
ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ನಡೆಯಿತು.

ಈ ಪದವಿಯಿಂದ ನರಿರಾಯರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ
ಯಿಲ್ಲದಾಯಿತು. ಬಹಳ ಅಹಂಕಾರ
ಬಂದಿತ್ತು. ಈ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಯಿಯಿಲ್ಲದ
ನಾಲ್ಕು ಕಾಲಿನ ಜಂತುಸಮುದಾಯವನ್ನು
ಅಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸ್ವಿಕೆ
ವಿನಿದೆ? ಕಾಶೀರಾಜ್ಯವನ್ನು ಜಯಿಸಿದರೆ ಆಗ
ಸೈ” ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿತು.

ರಾಜ್ಯಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ನರಿರಾಜನು ಒಂದು
ದಿನ ಪರಿವಾರ ಸಮೇತವಾಗಿ ಕಾಶೀನಗರದ
ಮೇಲೆ ಮುತ್ತಿಗೆಹಾಕಲು ಹೊರಟನು.

ನಗರಕ್ಕೆ ಗಾವುದ ದೂರದಲ್ಲಿ ನರಿರಾಜನು
ಬೀಡುಬಿಟ್ಟು, ಕಾಶೀರಾಜನಿಗೆ ಹೀಗೆಂದು
ಮುದ್ದಿ ಕಳುಹಿಸಿದ:

“ನಿಮ್ಮರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಮಗೆ ಅಧೀನ
ಮಾಡಿ, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆಬನ್ನಿ”

ಈ ವಾರ್ತೆ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಕೂದಲೇ ಕಾಶೀ
ನಗರದ ಜನರು ಭಯದಿಂದ ತತ್ತರಿಸಿದರು.
ಭೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಮನೆಯ
ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮನೆ
ಯೊಳಗೇ ಅಡಗಿಕೊಂಡರು.

ಆಗ ಆಸ್ಥಾನ ಪುರೋಹಿತನಾಗಿದ್ದ ಜೋಧಿ
ಸತ್ಯನು ರಾಜನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ “ಮಹಾ
ಪ್ರಭೂ, ನೀವೇನೂ ಭಯಪಡಬೇಡಿ. ನರಿ
ರಾಜನವಿಷಯ ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.
ಅದರ ಕೊಬ್ಬನ್ನು ನಾನು ಇಳಿಸುವೆನು.
ಅದನ್ನು ಸೋಲಿಸುವ ರಹಸ್ಯ ನನಗೆಹೊರತು
ಮತ್ತೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು” ಎಂದು
ಹೇಳಿದ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಧೈರ್ಯಬಂತು.

ತರುವಾಯ ಜೋಧಿಸತ್ಯನು ಕೋಟೆಯ
ಬುರುಜನಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತು” ಎಲ್ಲಿ
ತಬ್ಬದತ್ತನೇ, ನೀನು ನಮ್ಮಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ
ಬಂದುದೇನೋಸರಿ. ಆದರೆ ಯಾವರೀತಿ
ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆ?”
ಎಂದು ನರಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ.

ಅದಕ್ಕೆ ನರರಾಜನು “ಅದಕ್ಕೇನು? ನಮ್ಮ ಸಿಂಹಗಳು ಗರ್ಜಿಸಿದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಸೈನಿಕರೂ ಹೆದರಿ ಪರಾರಿಯಾಗುವರು. ನಾವು ಸುನಾಯಾಸವಾಗಿ ಕೋಟೆಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವೆವು” ಎಂದು ಹೇಳಿತು.

ಆಗ ಬೋಧಿಸತ್ವನು “ಅಯ್ಯಾ ಶಬ್ದದತ್ತ, ಏನು ನಿನ್ನ ಭ್ರಮೆ. ಮೃಗರಾಜನಾದ ಸಿಂಹ ನಿನ್ನಂತಹ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ನರಿಯ ಅಜ್ಞಾನವರ್ತಿಯಾಗಿ ನೀನು ಗರ್ಜಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅರ್ಭಟಿಸುವುದೇ?” ಎಂದು ಪರಿಹಾಸ್ಯಮಾಡಿದನು.

ಮದನೇರಿದ ನರರಾಜನು ಅಹಂಕಾರ ಒಂದ “ಸಿಂಹಗಳೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವು. ನೋಡುವೆಯಂತೆ” ಎಂದ.

“ತೋರಿಸು, ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ” ಎಂದು ಕೇಣಕಿದ ಬೋಧಿಸತ್ವ.

ತಕ್ಷಣವೇ ಶಬ್ದದತ್ತನು “ಗರ್ಜಿಸು” ಎಂದು ಸಂಜ್ಞೆಮಾಡಿ, ತಾನು ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಆ ಮಹಾಸಿಂಹದ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಕಾಲಿನಿಂದ ಒಂದು

ಒದೆತ ಕೊಟ್ಟು. ಸಿಂಹವು ಭೂಮಿ ಆದರು ವಂತೆ ಅರ್ಭಟಿಸಿತು. ಸಿಂಹನನ್ನು ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆನೆಗಳು ತಲ್ಲಣಿಸಿ ದೂರಸರಿದವು. ಆಗ ನರರಾಜನೂ, ಅತನ ರಾಣಿಯೂ ದುಡುಮ್ಮನೆ ಕೆಳಗಿಬಿದ್ದರು.

ಆ ಗಲಭೆಯಲ್ಲಿ ಆನೆಗಳು ದಿಕ್ಕುಕಾಣದೆ ಅತ್ತಿತ್ತ ಓಡುತ್ತಾ ಹೋದುವು. ನರರಾಜನು ಜಜ್ಜಿಬಜ್ಜಿಯಾಗಿ ಸತ್ತುಹೋದನು.

ಈ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಆನೆಗಳಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಉಳಿದ ಜಂತುಜಾಲಗಳೂ ಒಂದರನೇರ ಲೊಂದು ಬಿದ್ದು ತುಳಿದಾಟದಲ್ಲಿ ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾಶವಾದವು. ಸಾಯದೆ ಉಳಿದ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಗುಟುಕು ಜೀವದೊಂದಿಗೆ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡವು. ನಾಲ್ಕು ಗಾವುದದಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಶವಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಯಿತು. “ಇನ್ನೇನೂ ಭಯ ಎಲ್ಲ. ಮದನೇರಿದ ನರ ಸತ್ತಿತು. ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮದಿಯಾಗಿರಬಹುದು” ಎಂದು ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಡಂಗುರ ಸಾರಿಸಿದ.

ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಾಗದಾದ್‌ನಗರದಲ್ಲಿ ಅಲಿ ಎಂಬ ನಾಪಿತನಿದ್ದನು. ಅವನು ಇತರ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಾಯಿಂದರಂತೆ ಅಲ್ಲ. ಕ್ಷೌರ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಆತನು ತುಂಬಾ ಚತುರನು. ಅವನು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಸಹ ತಲೆಯಮೇಲಿನ ಕೂದಲನ್ನು ಬೋಳಿಸುವನು. ಒಂದು ಗಾಯವಾದರೂ ಅಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಾಗದಾದಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರತಿ ಧನಿಕನೂ, ಗಣ್ಯವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಅಲಿಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕ್ಷೌರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದುದಿನ ಅಲಿಯ ಮನೆಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಲು ಸೌದೆ ಬೇಕಾಗಿಬಂತು. ಅದು ದರಿಂದ ಅವನು ಸೌದೆಯವನಿಗಾಗಿ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಾ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಕೊಂಡಿದ್ದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸೌದೆಯವನೊಬ್ಬನು ಕತ್ತೆಯಮೇಲೆ ಸೌದೆಯ ಹೊರೆ ಹೇರಿಕೊಂಡು ಆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬಂದ. ಅಲಿ ಅವನನ್ನು ಕರೆದು “ನನಗೆ ವಾದಕ್ಕೆ ಸಮಯ

ವಿಲ್ಲ. ಆ ಕತ್ತೆಯಮೇಲಿರುವ ಯಾವತ್ತು ಸೌದೆಯನ್ನು ಐದು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವೆಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಬಾಗದಾದಿನಲ್ಲಿ ಸೌದೆಗೆ ಬಹಳ ಗಿರಾಕಿ. ಸುಲಭವಾಗಿ ಸೌದೆ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಆ ಸೌದೆಯವನು ಅಲಿ ದೊಡ್ಡ ಗಿರಾಕಿ ಎಂದು, ಐದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಸೌದೆ ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ಅವನು ಕತ್ತೆಯಮೇಲಿದ್ದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಳಿಸಿ, ಹಣ ಕೇಳಿದ.

“ಕತ್ತೆಯಮೇಲಿರುವ ಯಾವತ್ತೂ ಸೌದೆಯನ್ನು ಇಳಿಸಿಲ್ಲ ನೀನು. ಆ ಮರದಜೇನಿನ ಮಾತೇನು? ಅದನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿದೆ” ಎಂದ ಅಲಿ.

“ಅದು ಹೇಗೆ?” ಎಂದ ಸೌದೆಯವನು.

“ಆ ಜೇನು ಮರದ್ದಲ್ಲವೇ? ಕತ್ತೆಯಮೇಲಿರುವ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಯಾವತ್ತೂ ಐದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿದೆಲ್ಲ?” ಎಂದ ಅಲಿ. “ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ಖಂಡಿತ

ಒಳ್ಳೆಯ ದಿಲ್ಲ” ಎಂದ ಸೌದೆಯವನು. ಅಲಿಗೆ ಬಹಳ ಕೋಪ ಬಂತು. ಸೌದೆ ಮಾರುವವನ ಕನಾಳಕ್ಕೆ ಎರಡು ಬಿಗಿದು, ಅಮರದಜೀವನ್ನೂ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು, ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಡಿದು.

ಕಟ್ಟಿಗೆಯವನು ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ. ಆದರೆ ಆ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಕ್ಷೌರ ಮಾಡುವವನು ಅಲಿಯೇ ಆದುದರಿಂದ ಆತನು ಕಟ್ಟಿಗೆಯವನ ಮೊರೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಅಲಿಯೇ ನಾಯಿಂದ. ಕಟ್ಟಿಗೆಯವನ ಗೋಳಿಗೆ ಯಾರೂ ಕಿವಿಗೊಡಲಿಲ್ಲ. “ಆಯ್ಯೋ ಬಡವನಿಗೆ ಯಾರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ

ದಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಗತಿ ಇಷ್ಟೇ” ಎಂದುಕೊಂಡು ಕಟ್ಟಿಗೆಯವನು ಆತ್ಮಂತ ದು ಖಿತನಾಗಿ ಮನೆಯ ದಾರಿ ಹಿಡಿದ. ಅವನಿಗೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕನು ಸಿಕ್ಕಿದ. ಆತನು “ಎಕಣ್ಣಾ, ಏನೋ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿರುವಂತಿದೆ” ಎಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದ.

“ಈ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಬೇಸರವಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವುದೇ? ನೀನು ನಮ್ಮ ಕಲೀಫರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ ನಿನಗೆ ನ್ಯಾಯ ಸಿಗುವುದು ಖಂಡಿತ” ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟ, ಆ ಮುದುಕ.

ಕಟ್ಟಿಗೆಯವನು ಮುದುಕನಿಗೆ ಮೂರು ಸಾರಿ ಸಲಾಮು ಮಾಡಿ ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಅವನಿಗೆ ಕಲೀಫರ ದರ್ಶನ ಲಭಿಸಿತು. ಅವನು ಕಲೀಫರನ್ನು ಸಮಾಪಿಸಿ, ಆತನ ಪಾದಗಳ ಹತ್ತಿರ ನೆಲವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಮೂರು ಸಲಾಮು ಮಾಡಿದ. ಕಲೀಫರು ಬಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಸೌದೆಯವನು ತನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

“ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ಇಲ್ಲಿ ಬಾ” ಎಂದು ಕಲೀಫರು ಕಟ್ಟಿಗೆಯವನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಕಟ್ಟಿಗೆಯವನು ಕಲೀಫರಿಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮೂರು ಸಲಾಮು ಹೊಡೆದು, ನಗುತ್ತಾ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ.

ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳನಂತರ ಸೌದೆಯವನು ನಾಪಿತ ಅಲಿಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ “ನನಗೂ

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೂ ಕ್ಷೌರಮಾಡಲು ಎಷ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಎರಡುರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಕ್ಷೌರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ ಆಲಿ.

“ಸರಿ, ಒಳ್ಳೆಯದು. ಮೊದಲು ನನಗೆ ಕ್ಷೌರಮಾಡು” ಎಂದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯವನು.

ಅವನ ತಲೆ ನುಣ್ಣಿಗೆ ಬೋಳಿಸಿದನಂತರ ಆಲಿ “ನಿನ್ನ ಗೆಳೆಯನಲ್ಲಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಹೊರಗೆ ಇರಬಹುದು. ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬರುವೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಟ್ಟಿಗೆಯವನು ಹೊರಗೆ ಬಂದು, ತನ್ನ ಕತ್ತಿ ಯೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ.

“ಎನು! ಕತ್ತಿಗೆ ಕ್ಷೌರಮಾಡಲೇ?” ಎಂದು ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾದ ಆಲಿ. ಕಟ್ಟಿಗೆಯವನಿಗೆ ಕ್ಷೌರಮಾಡುವುದೇ ತನ್ನ ಅಂತ್ಯವಾಗಿ ಕುಂದೆಂತಲೂ, ತಕ್ಷಣ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಅವನನ್ನು ಸುಣ್ಣದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಸಾಯಿಸುವೆನೆಂತಲೂ ಬೆದರಿಸಿದ.

ಕೂಡಲೇ ಕಟ್ಟಿಗೆಯವನು ಕಲೀಫರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಾಯಿಂದ ಆಲಿಯಮೇಲೆ

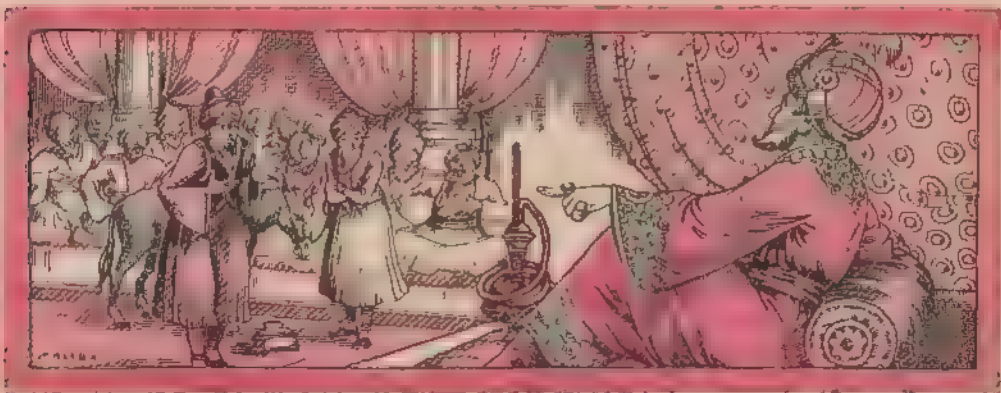
ಫರ್ಯಾದ ಮಾಡಿದ. ಫರ್ಯಾದ ಕೇಳಿ ಕಲೀಫರು ಆಲಿಯನ್ನು ಕರೆಸಿದರು.

ಆಲಿ ನೆಲಮುಟ್ಟಿ ಸಲಾಮು ಮಾಡಿ “ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮಾತು ಸತ್ಯವೇ ಆದರೂ, ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕತ್ತೆ ಗೆಳೆಯನಾಗುವುದೂ, ಕತ್ತಿಗೆ ಕ್ಷೌರಮಾಡುವುದೂ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಉಂಟೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ನೀನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನಿಜ. ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ಸೌಸೆಯ ಬಾಬತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮರದಜೀನನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಕೇಳುವರೇ? ಕೂಡಲೇ ಈ ಕತ್ತಿಗೆ ಕ್ಷೌರಮಾಡು” ಎಂದು ಕಲೀಫರು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು.

ಆಲಿ ಕ್ಷೌರ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ಅವನು ಕತ್ತೆಯ ಮೈಗೆ ಸಾಬೂನು ತಿಕ್ಕಿ ಕ್ಷೌರಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಸಭಾಸದರು ಹೊಟ್ಟೆ ಹುಣ್ಣಾಗುವಂತೆ ನಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಲಿಯ ಗೌರವವೆಲ್ಲಾ ಮುಣ್ಣು ಪಾಲಾಯಿತು.

ತರುವಾಯ ಕಲೀಫರು ಕಟ್ಟಿಗೆಯವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಧುಮುಕುತ್ರೇನೆ.....!

ಹೊರಹರಪುರವೆಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಆಯ್ಯಪ್ಪನ ದೇವಾಲಯವಿತ್ತು. ಆಯ್ಯಪ್ಪದೇವನು ತುಂಬಾ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವನೆಂದು ಪ್ರತಿತಿ. ಕೆಲಕಾಲವಾದನಂತರ ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಆ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ಕಾರಗಳು ಇಲ್ಲ ದಂತಾಗಿ ಗುಡಿ, ಕ್ರಮೇಣ ಶಿಥಿಲವಾಯಿತು. ಆ ಗುಡಿಯ ಆವರಣ, ದೇವಾಲಯದ ತೋಟ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಎಕರೆ ಯಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಸಾಳುಬಿದ್ದಿತ್ತು.

ಆ ನೆಲ ದೇವರ ಸ್ವತ್ತು ಆದುದರಿಂದ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಲು ಪ್ರಜೆಗಳು ಹೆದರು ತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದಮೇಲೆ ಶಾನು ಭಾಗರ ಕಣ್ಣುಬಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನಬಲ, ಹಣಬಲಗಳಿದ್ದವು. ಆತನನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಆಳು ಅಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ!

ಆ ಧಿಮಾಕಿನಿಂದ ಶಾನುಭಾಗರು ದೇವಾ ಲಯದ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿ, ಒಂದು ಭವ್ಯ

ಭವನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಒಂದು ಏಕಾ ದಶಿಯದಿನ ಅತಿ ವೈಭವದಿಂದ ನೂತ್ರನ ಗೃಹ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದರು. ಅಂದು ಅನ್ನ ಸಂತ ಪರ್ವಣಿ, ಸಮಾರಾಧನೆಗಳು ನಡೆದವು. ಬೆಳಗಿ ನಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲಾ ಬಳಲಿ ದ್ದರು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಬಹು ಬೇಗನೆ ನಿರ್ದೋಷವಾದರು. ಆದರೆ ಶಾನುಭಾಗರಿಗೆ ಮಾತ್ರ, ನಿರ್ದೋಷ ಬರಲೊಲ್ಲದು. ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ 'ಧುಮುಕುತ್ರೇನೆ, ಧುಮುಕುತ್ರೇನೆ' ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಮನೆಯ ಸೂರಿನಿಂದ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಶಾನುಭಾಗರು ಗಡಗಡ ನಡುಗಿದರು. "ಬೇಡ ಮಹಾರಾಯ ಬೇಡ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಎದ್ದರು. ಇದು ಯಾವುದೋ ಗೃಹದೇವತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರ ಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರು. ಮನೆ ಕುಸಿದು ಬೀಳುವುದೇನೋ ಎಂದು ಭಯಗೊಂಡರು. ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಎಬ್ಬಿಸಿ, ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮ ಹಳೆ ಮನೆಯನ್ನು

ಪೇರಿಕೊಂಡರು. ಹೀಗಾದುದನ್ನು ನೋಡಿ
'ಇದೆಲ್ಲಾ ಅಯ್ಯಪ್ಪದೇವನ ಮಹಿಮೆ.
ದೇವರ ಸ್ವತ್ತು ಅಪಹರಿಸಿದರೆ ಏನಾಗುವುದು
ಮತ್ತೆ? ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯುತು' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು
ಕೆಲವರು. ಶಾನುಭಾಗರು ಆಸೆಪಟ್ಟು ಮನೆ
ಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡರೇ ಹೊರತು ಅದನ್ನು
ಅನುಭವಿಸಲು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲ.
ನಂತರ ಆ ಮನೆಯಕಡೆ ಕಾಲೂ ಇಡಲಿಲ್ಲ
ಶಾನುಭಾಗರು. ಅದುದರಿಂದ ಅಯ್ಯಪ್ಪನ
ದೇವಾಲಯದಂತೆಯೇ ಶಾನುಭಾಗರ ಭವನ
ನಕ್ಕೂಸಹ ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದಿತ್ತು. ಹೀಗೆ
ಮಾಸಗಳು, ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದುಹೋದುವು.

ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಆ ಊರಿಗೆ
ಬಡನನೊಬ್ಬನು ಕೆಲಸ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು
ಬಂದ. ಅವನಿಗೆ ಒಪ್ಪುತ್ತ ಉಟಕ್ಕೂ ಗತಿ
ಯಿರಲಿಲ್ಲ. ತಲೆಮರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು
ಜಾಗವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಗ ಕೂಡಿ ಎಂದು
ಅನೇಕರನ್ನು ಬೇಡಿದ. ಅವರು ಶಾನುಭಾಗರ
ಮನೆಕಡೆ ಬೆರಳು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶಾನುಭಾಗರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ
ತನ್ನ ಅವಸ್ಥೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡನು. ತಮ್ಮ ಹೊಸ
ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ದಿನಾ ದೀಪಕಟ್ಟಿ
ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸಾಕೆಂದೆಣಿಸಿದ್ದ ಶಾನು
ಭಾಗರು ತುಸು ಬಿಂಕದಿಂದಲೇ 'ಸರಿಯಪ್ಪ,
ದೇವಾಲಯದ ಹತ್ತಿರ ನನ್ನದೊಂದು ಭಾರಿ
ಭವನವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿರು. ಮೊದಲನೇ
ತಿಂಗಳು ನೀನೇನೂ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡಬೇಡ.

ಆ ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳಿಂದ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿ
ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು' ಎಂದರು. ಆ ಮನೆ
ಯಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಆದ ಅನುಭವದ ವಿಷಯ
ಪ್ರಸ್ತಾಪನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಬಡ
ನನು ಅನಂದಿಸಿದನು. ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳೊಂ
ದಿಗೆ ಅಂದೇ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ
ದನು. ಅಂದು ಏಕಾದಶಿ.

ತಲೆ ಮರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇನೋ ಉತ್ತಮ
ಜಾಗ ಸಿಕ್ಕಿದಂತಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅನ್ನ? ತಿಂಡಿತಿರ್ಥಗಳಲ್ಲಿದೆ ಹಸಿವಿನ ಬಾಧೆಯಿಂದ
ಮಕ್ಕಳು ಸುಮ್ಮನೆ ಗಲಾಟೆಮಾಡ ಹತ್ತಿದವ.
ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಎದ್ದು ಪೇಟೆಗೆ ಹೋದ. ಎಷ್ಟೇ
ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ಒಂದು ಕೆಲಸವೂ ಸಿಕ್ಕ
ದಾಯಿತು. ಅಲೆದು ಅಲೆದು ಸಾಯಂಕಾಲ

ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತಿ ಯುಂಟಾಯಿತು. ತಾನೂ, ತನ್ನ ಕುಟುಂಬವೂ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಸತ್ತುಹೋದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆನ್ನುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವನಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯ ಉಂಟಾಯಿತು.

ಹಸಿವಿನ ಬಾಧೆಯಿಂದ ಅವನೂ, ಅವನ ಮಡದಿಮಕ್ಕಳೂ ಹಳಹಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅರ್ಧ ರಾತ್ರಿ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮನೆಯ ಸೂರಿನಿಂದ 'ಧುಮುಕುತ್ತೇನೆ, ಧುಮುಕುತ್ತೇನೆ' ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿದವು. ಕೂಡಲೇ ಆತನು ಇದು ದೆವ್ವದ ಮನೆ ಯಿರಬೇಕೆಂದು ಊಹಿಸಿದ. ಅವನಿಗೆ ಆಘರ್ಯ ವುಂಟಾಗುವ ಬದುಲು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಒಂದೇಸಾರಿ ಸೂರು ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದರೆ ತಾನೂ ತನ್ನ ಸಂಸಾರಕ್ಕೂ ಈ ಮಾತು ಪ್ರಸಂಚದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಬಹುದು! ಅವನು ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ "ಧುಮುಕು, ಪೀಡೆ ಕಳೆದು ಹೋಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಕಿರಿಚಿದ.

ತಕ್ಷಣ ಮನೆಯವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಚ್ಚರಿಯುಂಟಾಗುವಂತೆ ವರಹಗಳು ತುಂಬಿದ್ದ ಒಂದು ಚೀಲ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅದು ಬಿದ್ದಾಗ "ಆಪ್ತಾ, ನೀನೂ ನಿನ್ನ ಕುಟುಂಬವೂ ಸಿರಾಹಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಇಂದು ನಿಮಗೆ ವಿಕಾದಶಿ ಪ್ರತಿಫಲವು ದಕ್ಕಿತು. ಪ್ರತಿ ವಿಕಾದಶಿಯೆಂದು ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ವಾಚಿಸಿದರೆ, ಆಯುಷ್ಯದೇವನು ನಿಮಗೆ ಶುಭಮಾಡುವನು"

ಎಂದು ಅಶರೀರವಾಣಿ ಕೇಳಿಬಂತು. ಬಡವನೂ ಅವನ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳೂ ಆಯ್ತುಪ್ಪದೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು.

ತಮ್ಮ ಆದ್ವಷ್ಟ ಹಣ್ಣಾದುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಉಬ್ಬಿಹೋದರು. ಚೀಲದಲ್ಲಿರುವ ನೂರು ವರಹಗಳನ್ನು ವೆಚ್ಚಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಾಗಿ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿ ಏಕಾದಶಿಯ ದಿನದಂದು ಇದೇ ರೀತಿ ಹಣ ಲಭಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರು ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರಾದರು.

ಒಂದುದಿನ ಶಾನುಭಾಗರಿಗೆ ಬಡವನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವುಂಟಾಯಿತು. ನೆಟ್ಟಗೆ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ತನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ನೀಡಿದ ಶಾನುಭಾಗರನ್ನು ಕಂಡು, ಬಡವನು ಅತಿ ವಿನಯ ಮತ್ತು ಆದರದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಉಚಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಕರಿಸಿದನು.

ಆ ಬಡವನು ಸಿರಿಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಲಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಶಾನುಭಾಗರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿತು. “ಹೇಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣಗಳಿಸಿದೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಬಡವನು ಕಪಟವಿಲ್ಲದೆ ನಡೆದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿದನು.

ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಶಾನುಭಾಗರಿಗೆ ಅಸೂಯೆ ಉಂಟಾದುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಸಹ ಜನಿಸಿತು. “ಎಲವೋ ಅಣ್ಣಾ, ನೀನು ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟ ದಿನದಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಲೇಬೇಕು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಈ ಸಿರಿಯೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಮನೆ

ಯಲ್ಲೇ ಲಭಿಸಿದುದರಿಂದ ನನಗೇ ಸೇರಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯ ಮತ್ತೆ ಯಾರಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಹೇಳಿಗಿರಲೇಯೇ? ಹುಷಾರ್” ಎಂದು ಬೆದರಿಸಿ, ಆ ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ತೆರಳಿದರು. ಆ ಬಡವನು ಮನೆಯನ್ನು ಖಾಲಿ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು.

ಈಸಾರಿ ಶಾನುಭಾಗರು ತಮ್ಮ ಆ ಹೊಸ ಭವನದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಕಾಲಿಟ್ಟರು. ಮತ್ತೆ ಏಕಾದಶಿ ಬಂತು. ಅಂದು ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಜಾಗರಣೆಮಾಡಿ, ಕುಟುಂಬ ಸಮೇತವಾಗಿ ಭಕ್ತಿರಸಪೂರ್ಣವಾದ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ “ಧುಮುಕುತ್ತೇನೆ, ಧುಮುಕುತ್ತೇನೆ”

ಎಂಬ ದಿನ ಮನೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಕೇಳಿಸಿತು. ಕೂಡಲೇ ಶಾಸುಭಾಗರು “ಭುಮುಕು, ಸಿನ ಗಾಗಿಯೇ ಕಾದು ಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೇಲಿಂದ ಒಂದು ಚೀಲ ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅತುರದಿಂದ ಅದನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ನೋಡಲು ಅದರಿಂದ ನೂರಾರು ಚೀಳುಗಳು ಹೊರಬಿದ್ದು ಸರಿದಾಡ ಹತ್ತಿದುವು.

ಆಗ ಆಕಾಶವಾಣಿ “ಎಲವೋ ದುರುಳನೇ, ಧರಾಣಿಯ ನಿನಗೆ ಲಭಿಸಿದ ಏಕಾದಶಿ ಫಲವಿದೇ! ನೀನು ಬಡವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡೆಯಾದರೆ ಸುಖವಡುವೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಾವುಗಳೂ ಸಹ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು. ಇದು ಅಯ್ಯಪ್ಪನ ಮಹಿಮೆ. ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸು” ಎಂದು ಹಿತವಚನ ನುಡಿಯಿತು.

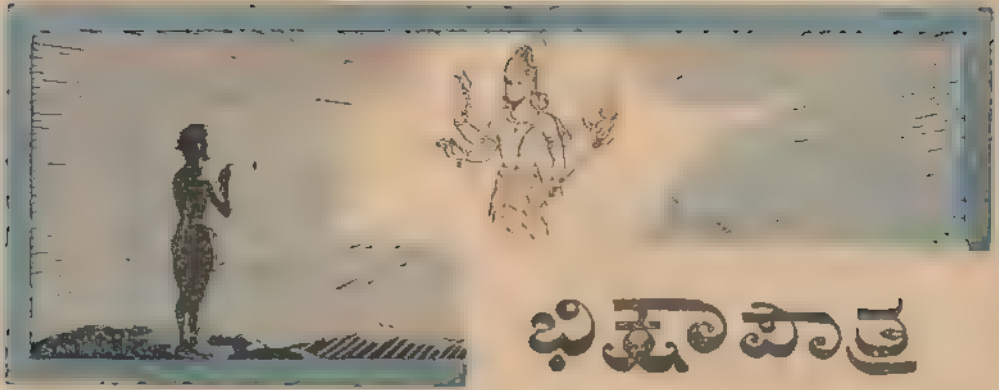
ಮರುದಿನವೇ ಶಾಸುಭಾಗರು ತಮಗೆ ಈ ಮನೆ ಹೊಂದಿ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು. ಬಡವನಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಕುಳುಹಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಬರಮಾಡಿ

ಕೊಂಡು ಹಿಂದಿನದಿನ ನಡೆದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಪಟವಿಲ್ಲದೆ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು.

“ಆ ಭವನ ಕಟ್ಟಿಸಿದವನು ನಾನೇ ಅದರೂ ನನಗೆ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಅದೃಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ನೀನು ತುಂಬಾ ಅದೃಷ್ಟವಂತ. ನನಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ಏನೂ ಕೊಡಬೇಡ. ನೀನಿರುವಷ್ಟುದಿನ ಸುಖವಾಗಿರು” ಎಂದು ತುಂಬಿದ ಹೃದಯದಿಂದ ಹೇಳಿದರು ಶಾಸುಭಾಗರು, ಮತ್ತು ಅಂದೇ ಆ ಭವನಕ್ಕೆ ಒಕ್ಕಲು ಹೋಗುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಅವನೊಡನೆ ತುಂಬ ಗೌರವವಾಗಿಯೂ ವರ್ತಿಸಿದರು.

ಶಾಸುಭಾಗರ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ಆ ಬಡವನು ಆ ಗೃಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದ. ಆ ಆವರಣದಲ್ಲೇ ಅಯ್ಯಪ್ಪನಿಗೆ ಸಣ್ಣ ದೊಂದು ಗುಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆರಾಧಿಸಿ, ಪ್ರತಿ ಏಕಾದಶಿಯಂದೂ ಉಪವಾಸವಿಟ್ಟು, ಸಿರಿಸಂಪದಗಳಿಂದ ಸುಖವಾಗಿ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಕ್ರಮೇಣ ಅದೊಂದು ಪುಣ್ಯಪ್ರದೇಶವಾಗಿ ಕೆಂಗೊಳಿಸಿತು.

ಬಿಕ್ಕಾಪಾತ್ರ

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸಂಗಮ ಪುರ ವೆಂಬುದೊಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನಿದ್ದನು. ಶಿವಭಟ್ಟ ನೆಂದು ಅವನ ಹೆಸರು. ಭಿಕ್ಷೆಬೇಡುವುದೇ ಅವನ ವೃತ್ತಿ. ಭಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿದ ಧಾನ್ಯದಿಂದಲೇ ತೃಪ್ತನಾಗಿ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಅವನ ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲಿರುವುದೆಲ್ಲ ಮಗ್ಗಿನ ಮಡಕೆಗಳಾದರೂ ಒಂದೇ ಒಂದು ಬೆಳ್ಳಿ ತಂಬಿಗೆ ಯಿತ್ತು. ಅದು ಅವನ ತಂದೆ ಭಿಕ್ಷೆಯತ್ತಿದ ತಂಬಿಗೆ. ತಂದೆಯಿಂದ ತನಗೆಂದ ಆ ಹಳೆಯಕಾಲದ ತಂಬಿಗೆಯೇ ತನ್ನ ಜೀವ ವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದ ಶಿವಭಟ್ಟ.

ಶಿವಭಟ್ಟನ ಗುಡಿಸಲಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಾಣಿ ಕಾಂಗ ನೆಂಬ ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ತಕನಿದ್ದ. ದೊಡ್ಡ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಶಿವಭಟ್ಟನ ಬೆಳ್ಳಿ ತಂಬಿಗೆಯನ್ನೇಲೆಯೇ ಕಣ್ಣು. ಬಿಕ್ಷುಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿ ತಂಬಿಗೆ ಏಕೆ? ಭಿಕ್ಷೆ ಎತ್ತಲು ತಗರವೆಡಬ್ಬಾ ಸಾಲದೆ?

ಎಂದುಕೊಂಡ. ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಸಮಯ ನೋಡಿ ಶಿವಭಟ್ಟನ ಗುಡಿಸಲಿನಿಂದ ಆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ತಂಬಿಗೆಯನ್ನು ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟ ಮಾಣಿಕಾಂಗ.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಶಿವಭಟ್ಟ ತನ್ನ ಭಿಕ್ಷಾ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಕಾಣದೆ ಬಹಳ ಚಡವಡಿಸಿದ. ನೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಾಣಿಕಾಂಗನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ತಂಬಿಗೆ ಕಳವಾಗಿ ಹೋಯಿ ತೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಮರುಗಿದ. “ಆದು ನನಗೆ ಮರಳಿ ದೊರೆಯುವ ದಾರಿಹೇಗೆ: ದೊಡ್ಡವರು ನೀವೇ ಹೇಳಬೇಕು” ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡ. “ಅದಕ್ಕೇನು ಮಹಾ! ನನಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವ ತಿವ. ಶಿವನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡು. ಮಹಾ ಬಿಕ್ಷುಕನಾದ ಶಿವನೇ ನಿನಗೆ ತಕ್ಕದಾರಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ” ಎಂದ ಮಾಣಿ ಕಾಂಗ ಬಹಳ ಅಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ.

ಅಮಾಯಕನಾದ ಶಿವಭಟ್ಟನು, ಅವನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೋದ. ಗುಡ್ಡದ

ಮೇಲೆ ಏಕಾಂತವಾಗಿ ಕುಳಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಶಿವನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ. ಶಿವ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದಾಗ “ಸ್ವಾಮಿ, ನನಗೊಂದು ಭಿಕ್ಷಾ ಪಾತ್ರೆ ಕರುಣಿಸಿ” ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡ. ಕೂಡಲೇ ಶಿವನು ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ತಂಬಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮಾಯವಾದನು.

ಆತನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಬಂಗಾರದಂತೆ ಭಳಭಳಿಸುವ ತಂಬಿಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಭಿಕ್ಷೆಯೆತ್ತುವುದನ್ನು ಮಾಣಿಕಾಂಗ ನೋಡಿದ. “ಏನಮ್ಮಾ ಇದೆಲ್ಲಿಯದು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. “ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದೆ. ಪರಶಿವನು ಈ ತಂಬಿಗೆ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ” ಎಂದ ಶಿವಭಟ್ಟ. ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಮಾಣಿಕಾಂಗನಿಗೆ ನಂಬ

ಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ತಂಬಿಗೆ ಭೂಲೋಕದ ತಂಬಿಗೆಯಂತೆ! ಕಾಣ ಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ನಂಬಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು.

“ಇದ್ದರೂ ಇದ್ದೀತು. ಶಿವಭಟ್ಟ ಅಮಾಯಕ. ಸುಳ್ಳಾಡಲಾರ. ಶಿವ ಕೊಟ್ಟ ತಂಬಿಗೆಯಾದರೆ ಅದು ಅಶ್ವಯ ಪಾತ್ರೆಯೇ ಸರಿ. ಹೇಗಾದರೂ ಅದನ್ನು ಲಪಟಾಯಿಸಲೇ ಬೇಕು” ಎಂದು ತೋರಿತು ಮಾಣಿಕಾಂಗನಿಗೆ.

ಶಿವಭಟ್ಟನು ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ಆ ಹೊಸ ತಂಬಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಯೆತ್ತುತ್ತಿದ್ದ. ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ಅಲ್ಪ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ದಿನ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ.

ಆ ತಂಬಿಗೆಯ ಮೇಲೆಯೂ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿದ್ದ ಮಾಣಿಕಾಂಗನು ಒಂದುದಿನ ರಾತ್ರಿ ಆ ತಂಬಿಗೆಯನ್ನೂ ಕಡ್ಡುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟ. ತಂಬಿಗೆ ಕೈಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಅದರ ಮೈಮೆಯಿಂದ ಅವನ ಬುದ್ಧಿ ಮಾರ್ಪಾಟಾಯಿತು. ಐಶ್ವರ್ಯ ಭಾಗ್ಯಗಳಮೇಲೆ ಜಿಗುಪ್ಸೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ತನ್ನ ಜಿಲೆ ಬಾಳುವ ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿ ಮನೆಮನೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುತ್ತಾ ಹೋದನು.

ಶ್ರೀಮಂತನಾದ ಮಾಣಿಕಾಂಗನು ಬಡವನಂತೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಶ್ವರ್ಯವಾಯಿತು. ಕೆಲವರು ಬುದ್ಧಿ ಕೆಟ್ಟ ತೇನೋ ಎಂದು ಕೊಂಡರು. ಕೆಲವರು ಗುರುತು ತಿಳಿಯದೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಹಾಕಿದರು. ಹೀಗೆ ಆ ತಂಬಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆಯ ಕಾಳನ್ನು ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ.

ಭಕ್ತುಕನಾದ ತನಗೆ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮನೆ
ಯೇಕೆ? ಮಾರೇಕೆ? ಎಂಬ ವೈರಾಗ್ಯ
ಹುಟ್ಟಿತ್ತು ಅವನಿಗೆ. ಆ ತಂಬಿಗೆಯ ಮಹಿಮೆ!
ಆತ ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ತಾನೇ ಬೆಂಕಿ
ಹಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟು ಮನೆಯುರಿಯ ಕೊಡಗಿತ್ತು.

ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ
ಹೆದರಿ ಕೂಗಾಡಿದರು. ಈತನಿಗೆ ಹುಚ್ಚು
ಹಿಡಿಯಿತೆಂದುಕೊಂಡರು. ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಂಕಿ
ಯನ್ನು ಆರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿದ್ದರು.

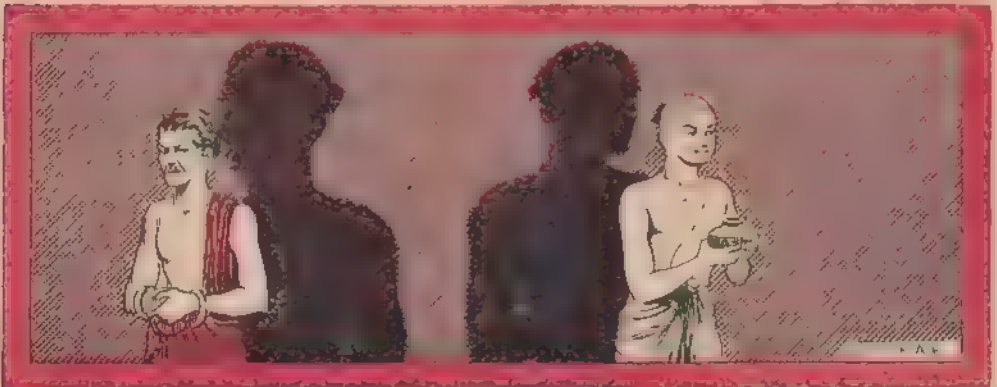
ಆಗ, ಶಿವಭಟ್ಟ ತನ್ನ ತಂಬಿಗೆಯನ್ನು
ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. ಮನೆ ಉರಿ
ಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನೂ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು
ಆರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಹೋದ.

ತನ್ನ ತಂಬಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು,
ಮನೆ ಉರಿಯುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವ
ಮಾಣಿಕಾಂಗನನ್ನು ಕಂಡು ಶಿವಭಟ್ಟನಿಗೆ
ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಮಾಣಿಕಾಂಗ ಉರಿ
ಯುವ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ
“ಹೋಗಲಿ ಎಲ್ಲಾ! ಏನೂ ಬೇಡ. ಭವತಿ
ಭಿಕ್ಷಾಂದೇಹಿ. ಶಿವಶಿವಾ! ಶಿವಶಿವಾ!”

ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದ. ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು
ಆರಿಸುವ ಗದ್ದಲದಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು
ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಶಿವಭಟ್ಟ—“ಇದು ನನ್ನ ತಂಬಿಗೆ. ಇಲ್ಲಿ
ಹೇಗೆ ಬಂತು?” ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಲೇ
ಮಾಣಿಕಾಂಗ ತಂಬಿಗೆಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ
ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ.

ಶಿವಭಟ್ಟನ ತಂದೆಗೆ ಶಿವಭಟ್ಟನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕು
ತ್ತಲೇ ಮಾಣಿಕಾಂಗನ ಬುದ್ಧಿ ಮೊದಲಿ
ನಂತಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಗಾಬರಿ
ಯಿಂದಲೂ ದುಃಖದಿಂದಲೂ “ಅಯ್ಯೋ!
ನನ್ನ ಮನೆ! ಮನೆ!” ಎಂದು ಕೂಗಾಡ
ಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಜನರೆಲ್ಲಾ ಆತನಿಗೆ ಹುಚ್ಚು
ಹಿಡಿದಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದರು. ಆತನು ಇನ್ನೂ
ಏನೇನು ಅನಾಹುತ ಮಾಡುವನೋ ಎಂದು
ಅಂಜಿ ಅವನ ಕೈಗೆ ಕೋಳಿಹಾಕಿ ಕೋಣೆ
ಯೊಳಗೆ ಕೆಡವಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ತಾನು
ಮಾಡಿದುದನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಸೊರಗಿಹೋದ.
ಶಿವಭಟ್ಟ ಎಂದಿನಂತೆ ಶಿವ ಕೊಟ್ಟ ತಂಬಿಗೆ
ಯಿಂದ ಭಿಕ್ಷೆಬೇಡುತ್ತಾ ಸುಖವಾಗಿದ್ದ.

ನಗೆ ಹನಿ

ದಳ್ಳಾಳಿ:- ಈ ಎತ್ತು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ.

ಬಂದೇ ಓಟಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಮೈಲಿ ಓಡಬಲ್ಲದು.

ಶೈತ:- ಹಾಗಾದರೆ ನನಗೆ ಬೇಡ. ನಮ್ಮೂರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆರೇ ಮೈಲಿ.

* * *

ಜಪುಣ:- ಭಿಕ್ಷುಕರಿಗೆ ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡ ಬೇಕಾದರೆ ಚಂದಾಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಗೋಳು ಹುಯ್ಯಬೇಕೇ? ಹೋಗಿ ಚಂದಾ ಇಲ್ಲಿ.

ವಸೂಲಿಗೆ ಬಂದವ:- ಹಾಗಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ! ನಿಮ್ಮನ್ನು ಚಂದಾ ಕೇಳಲು ಬರಲಿಲ್ಲಾ. ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಹೇಳಲು ಬಂದೆ.

—ಡಿ. ಪಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ

* * *

ಅಪ್ಪ:- ಲೋ! ಕಿಟ್ಟು ಭೀಮನಿಗೆ ನಿನ್ನ ಬಂತೇನು ನೋಡೋ.

ಕಿಟ್ಟು:- ಹೊಂಕಣಪ್ಪ ಬಂದಿದೆ.

ಅಪ್ಪ:- ಅದು ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತೋ?

ಕಿಟ್ಟು:- ನನಗೊತ್ತಪ್ಪ ಅವನೇ ಹೇಳಿದಾನೆ 'ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಬಂದಿದೆ' ಅಂತ.

* * *

ವಾಸುರಾಯರು:- (ಕಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶೇಷಣ್ಣನವರನ್ನು ಉಪಚರಿಸುತ್ತಾ) ಶೇಷಣ್ಣನವರೆ ಮುಣಮೇಲೆ ಕೂಡಿ. ಸಂಕೋಚ ಮಾಡಿಕೋಬೇಡಿ. ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದರೆ ನೀವು ಉಟ್ಟುಕೊಂಡಿರೋ ಪಂಚೆ ನನ್ನದು ಹೊಲಸಾಗುತ್ತೀಂತ.

—ಪಿ. ವೇದವ್ಯಾಸ

ಚುಟಕಗಳು

ನಮ್ಮ ಬೆಕ್ಕು ಬಿಳಿ
ಅದಕ್ಕೆ ತುಂಬ ಚಳಿ
ಕುಳಿತು ಒಲೆಯ ಬಳಿ
ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು ಸಿಳಿ ಸಿಳಿ!

* * *

ಡಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ ಚಕ್ಕುಲಿ
ಹೊಂಚುತ್ತಿತ್ತು ಇಲಿ
ಬೆಕ್ಕು ಹಾರೆ ಭುಸ್ಸೆಂದು,
ಕೂಗೋಡಿತು ಚಿಲಿ ಚಿಲಿ!

* * *

ಆಚೆ ಊರ ಸಂತೆ
ಭಾಳ ದೊಡ್ಡದಂತೆ
ದೊಡ್ಡ ಚೀಲದೊಡನೆ ಹೋಗಿ
ದುಡ್ಡು ಮರೆತು ನಿಂತೆ!

—ಕೆ. ಗಿರಿಜಾ

* * *

ಗೊನೆ ಬಿಟ್ಟೆಮ್ಮ ಬಾಳೆ
ಹೊಡೆದವು ನಾವು ಕೈಚವ್ವಾಳೆ
ಬೆಳೆದು ಬೆಳೆದು ಬಂದಿತು ಮೇಲೆ
ತಿನ್ನುವೆವು ನಾವು ನಾಳೆ.

—ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಚಡಗ

* * *

ರಂಗನು ಕಂಡನು ಕಡ್ಡೀಪೆಟ್ಟಿಗೆ
ಕಡ್ಡಿಯ ಹಚ್ಚಿದನೊಂದೇ ಗೀರಿಗೆ
ತೂರಿದನದನು ಯಾವುದೊ ಮೂಲೆಗೆ
ಕಾರಣನಾದನು ಮೂವರ ಸಾವಿಗೆ.

—ಮೋಹನ ರಾಮರಾವ್

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ 10 ರೂ.

1955 ಜನವರಿ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ :

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ (ಎರಡು) ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ನವೆಂಬರ್ 7 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಒಂದು ತಲವುನಂತ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಳಾಸ: ಚಂದನಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು - 26.

ಈ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ : ಇದು ಫೈರ್ !

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ : ಇದೆಂಥ ಫೈರ್ !

ಕಳಿಸಿದವರು: ಜಿ. ಗಿರಿಜ, ನಂ. ೬, ರಘುನಾಯಕರು ಸ್ಟ್ರೀಟ್,

ಒ. ಟಿ. ಮದರಾಸು.

ಬಹುಮತಿ ರೂ. 10/-ನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ವಾರ್ತೆಗಳು-ವಿಶೇಷಗಳು

ಹಾಸನದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ತ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯ ಚಿನ್ನಮುಳಗುಂದ ಎಂಬ ಮಹನೀಯರು ಹಾಸನದಲ್ಲಿ ನಲ್ಲರವರ ಸ್ವಾಮಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಜನತಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಘಕ್ಕೆ ನಾನಾ ರೂಪಾಯಿಗಳ ದಾನದೊಂದಿಗೆ, ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಂಸ್ಥಾಪಕ ಸದಸ್ಯರಾಗಲು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

* * *

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ದಕ್ಷಿಣಭಾರತದ ಘೋಡುಪುರಾತನಾಲೋಕನ ಉದ್ಘಾಟನೆಯ ಎಂಬಲ್ಲಿಯ ಗುಡ್ಡವೊಂದು ಒಡೆದು ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹವು ಹೊರಟು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ಅನೇಕ ದಾನಕರುಗಳೂ ತೇಲಿಹೋದರು.

* * *

ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಂದ ಬಿಹಾರಸ್ಕಾಂತದ ನೆರೆಹಾವಳಿ ಬಹಳ ಭಯಂಕರವಾಗಿತ್ತು. ೧೯೩೪ ರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಮೊದಲ ಭೂಕಂಪ

ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭೀಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈ ನೆರೆಹಾವಳಿಯಿಂದ ಒದಗಿತು. ಸುಮಾರು ೩೦ ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಳೆಬಂದಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಜನರು ನಿರಾತರಾಗಿ ಸತ್ತ ಸಹಸಾರಕ ನಿಧಿಗೆ ಭಾಜನರಾದರು ಈ ನೆರೆಹಾವಳಿಯಿಂದ.

ಬಿಹಾರ ನೆರೆಹಾವಳಿ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಭಾರತ ಪ್ರಧಾನರಾದ ಪಂಡಿತನೆಹರೂ ರಾಷ್ಟ್ರಿಯ ಪರಿಹಾರ ನಿಧಿಯಿಂದ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

* * *

ತ್ರಿನಿವಾಸಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ, ಅಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯಯವ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಬೊಂಬಾಯಿಯ ಅಖಿಲಭಾರತ ಅಹಾರ ಸಮಿತಿಯವರು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಎಷ್ಟಾದಲ್ಲಿಯೇ

ಮೊತ್ತಮೊದಲಿನ ಕಾಲೇಜು. ಭಾರತದ
ಪ್ರೆಲ್ಲಾ ಹರಡಿರುವ 'ಅನ್ನಪೂರ್ಣ' ಉಪಾ
ಹಾರ ಮಂದಿರಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳನ್ನು
ಒದವಿಸಲು ಈ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಕ್ಷಣ
ಕೊಡಲಾಗುವುದು.

* * *

ಕೋಶಿಗಳ ಸಾಕುವಿಕೆಯು ಒಗೆ ಧಾರವಾಡ
ಕೋಶಿಸಾಕುವ ಫಾರ್ಮಿನವರು ಕಳೆದ
ಸೆಪ್ಟೆಂಬರದಿಂದ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಶಿಕ್ಷಣ
ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ
ವಸತಿಗಳನ್ನು ಪುಕ್ಕಟೆ ಒದಗಿಸುವರು.
ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ೨೦
ರೂಪಾಯಿ ಸಹಾಯಧನವನ್ನು ಕೂಡಾ
ಕೊಡುತ್ತಾರಾಗಿ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ.

* * *

ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡದ ಮೂಲ್ಕಿ ಸರಕಾರಿ
ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಮುಖ್ಯಾಧ್ಯಾಪಕರಾದ
ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿಟ್ಟಲಶೆಟ್ಟಿ ಬಿ. ಎ., ಎಲ್. ಟಿ.
ಇವರು, ಅಮೇರಿಕ ಸರಕಾರದ ಅಂತರ
ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರೈಕ್ಷಣಿಕ ವಿನಿಮಯ ಕಾರ್ಯ
ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕಳೆದ
ಆಗಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕಾಕ್ಕೆ ತೆರಳಿರುತ್ತಾರೆ.
ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ಭಾಗ
ವಹಿಸುವುದು ಇದುವೇ ಮೊದಲೆನ್ನಲಾಗಿದೆ.

* * *

೧೯೫೪ನೇ ವರ್ಷದ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ.
ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾರಕೈ
೯೨ ಮಾರ್ಕುಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಬೆಳಗಾವಿಯ
ಬೇಸನ್ ಸ್ಕಿತ್ ಹಾಯ್ಸ್ಕೂಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ
ಕೆ. ಬಸವರಾಜಸಂಗಪ್ಪ ಜನಕೆ ಎಂಬವನಿಗೆ
ನಾರಾಯಣರಾವ್ ಜೋಷಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಬಹು
ಮಾನವಾದ ರೂಪಾ ೫೦ ಸಿಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ.

* * *

ಮದರಾಸಿನ ಮಾಜಿ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗೆ
ಳಾದ ಶ್ರೀ ಸಿ. ರಾಜಗೋಪಾಲಾಚಾರ್ಯ
ರಿಗೂ, ಮೊದ್ಲೆ ನೈಲ್ಡನ್ರಿಕರಾದ ಮನ್ಮಥ
ಸಿ. ವಿ. ರಾಮನ್ರಿಗೂ, ಉಪರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷ
ರಾದ ಶ್ರೀ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣರಿಗೂ ಭಾರತ
ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷರು "ಭಾರತರತ್ನ" ಎಂಬ
ಗೌರವವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

* * *

ಈಗ ಅನೇಕ ತಂತಿಕಛೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೀ
ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತಂತಿ ಕಳುಹಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ
ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ
ತಂತೀಮೂಲಕ ಹಣ ಕಳುಹಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ
ಕೂಡ ಒದಗಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಚಿತ್ರ ಕಥೆ

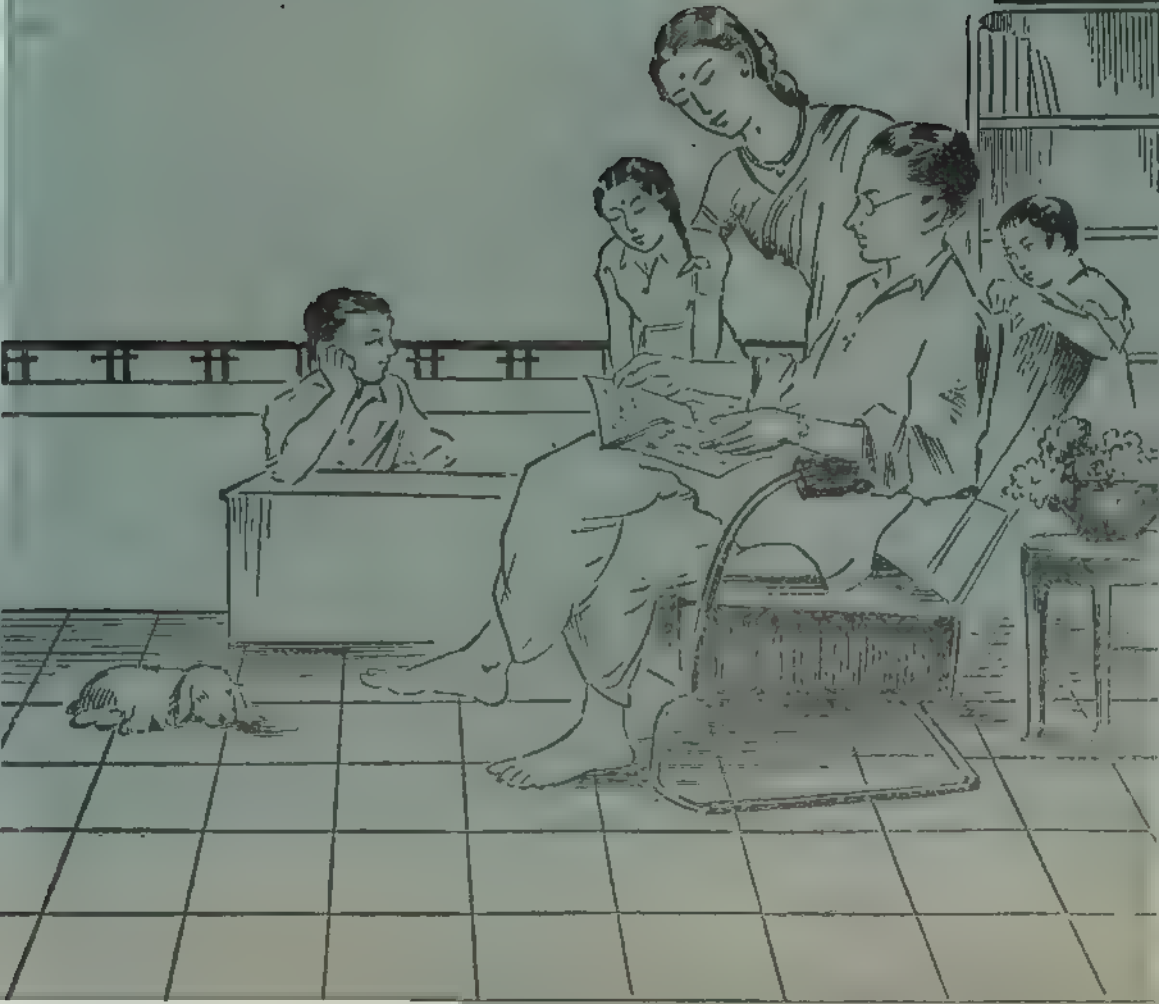
ವಾಸುವಾ ಗೋಪಿಯೂ ಗಣೇಶಚೌತಿಯದಿನ ಒಂದು ತಮಾಷೆ ಮಾಡಿದರು. 'ಪ್ರೈಫರ್ಸ್ ವಾಸೂ ಗೋಪಿಯರ ಮ್ಯಾಜಿಕ್' ಎಂದು ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚಿದರು. ಒಂದು ಹಳೆಯ ಟೋಪಿಯೊಳಗೆ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ ಇಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಒಂದು ರಟ್ಟನ್ನಿಟ್ಟು ಮ್ಯಾಜಿಕ್ ಮಾಡಲು ತಯಾರಾದರು.

ಹೀಗಿಟ್ಟು ಟೋಪಿಯೊಳಗೆ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ಟಾಗಿ ಒಂದು ಇಲಿ ಬಂದು ಅಡಗಿರುವ ಸಂಗತಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. "ಇಗೋ ನೋಡಿ. ಈ ಪಾಲೀ ಟೋಪಿಯಿಂದ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ ಬರುತ್ತೆ" ಎಂದು ಟೋಪಿಯನ್ನು ಕದಲಿಸಿದಾಗ, ಅದರೊಳಗಿದ್ದ ಇಲಿ ಹೊರಗೆ ಹಾರಿತು. ವಾಸೂ ಗೋಪಿಯರು ಕಕಬಿಕಿಯಾದರು!

“ಚಂದನಾಮು” ಕುರಿತು....

“ಚಂದನಾನು” ಇದನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಬಲು ರಮಣೀಯವಾದ ಆಕೃತಿಯಿಂದ, ಮುದುಕರಿಂದ ಮಕ್ಕಳವರೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅತ್ಯಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಓದು ವಂತಹ ರಚನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಈ “ಕುಟುಂಬ ಪತ್ರಿಕೆ”ಗೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯುಂಟು.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಥೆಗಳೆಂದರೆ ಪ್ರಾಣ. ಕಥೆ ಕಥೆ ಎಂದು ಹಿರಿಯರನ್ನು ಕಿರಿಕಿರಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಧೈರ್ಯಸಾಹಸಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಹಳೆಯ ಕಥೆಗಳೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ರುಚಿ. ಅಂತಹ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಓದುವವರಿಗೆ ಲಾಭದಾಯಕವಾದ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ಯೋಚನೆ, ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ’ ಆಂಧ್ರದೇಶದ ತೆನಾಲಿ

ನಿವಾಸಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಚಕ್ರಪಾಣಿಯವರಿಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು.

ಅನಾದಿಯಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಥೆಗಳು ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ನೀತಿ ಇವೆ; ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಗಳಿವೆ; ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ತಳಪಾಯ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇಂತಹ ಕಥೆಗಳು ದೇಶದೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಅಸಂಖ್ಯವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಾಗಿಸಿ ಜನತೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು

ಶ್ರೀ ಚಕ್ರಪಾಣಿ

ಶ್ರೀ ಚಕ್ರಪಾಣಿಯವರ ಸಂಕಲ್ಪ. ಆದರೆ ಈ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಅವರು ಒಡನೆಯೇ ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವಂತಿಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ, ಒಂದು ಉದ್ಯಮವಾಗಬಲ್ಲ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಉದಾತ್ತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಸಬೇಕೇದೊರತು, ಅವಸರ

ದಿಂದ ಹೇಗಾದರೂ ತೊಡಗಿ
ಬಿಟ್ಟರೆ, ಮೂಲ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ
ಮುಪ್ಪು ತಟ್ಟಿತು: ಆಗ್ಗದ ಅನುಕರಣೆ
ಗಳು ಹೊರಟವು. ಧೈಯವು ಎಷ್ಟು
ಉದಾತ್ತವಾದುದೋ ಅದರ ಆಚರಣೆ
ಕೂಡಾ ಅಷ್ಟು ಉದಾತ್ತವಾಗಿರಬೇಕು.
ಆ ಧೈಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಅರ್ಥ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ತಕ್ಕ
ಕ್ರಮದಿಂದ ನಡೆಯಿಸಿ
ಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯ
ವುಳ್ಳವರ ಸಹಕಾರ
ಕೂಡಾ ಇರಬೇಕು.

ಅದುದರಿಂದ ಒಂದು
ದಶಾಬ್ದದವರೆಗೂ ಈ
ಉದ್ಯಮವು ಬರಿಯ
ಧೈಯ ರೂಪದಲ್ಲೇ
ಉಳಿದು ಹೋಯಿತು.
ಅನಂತರ ತಮ್ಮ ಧೈಯ

ವನ್ನು ಸಾಧನೆಗೆ ತರಬಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿ
ಶ್ರೀ ಬಿ. ನಾಗರೇಡ್ಡಿಯವರು ಶ್ರೀ ಚಕ್ರ
ಪಾಣಿಯವರಿಗೆ ದೊರೆತರು. ಶ್ರೀ ನಾಗಿ
ರೇಡ್ಡಿ ಮುದ್ದಾದ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧ
ಹೆಸರು. ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಅವರ
ಬಿ. ಎನ್. ಕೆ. ಪ್ರೆಸ್ಸಿನ ಕೀರ್ತಿ

ಎಲ್ಲೆಡೆಗೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿತ್ತು. ತಮ್ಮ
ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬಿ. ಎನ್. ಕೆ. ಪ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದ
ಶ್ರೀ ಚಕ್ರಪಾಣಿ, ತಮ್ಮ ಧೈಯವನ್ನು
ಶ್ರೀ ನಾಗರೇಡ್ಡಿಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು.
ಒಡನೆಯೆ ಶ್ರೀ ನಾಗರೇಡ್ಡಿ ಆ ಧೈಯಕ್ಕೆ
ರೂಪಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡುವ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ

ಶ್ರೀ ನಾಗರೇಡ್ಡಿ

ಬಿ. ಎನ್. ಕೆ. ಪ್ರೆಸ್ಸನ್ನು
ಆಯತ್ತ ಗೊಳಿಸಿದರು.
‘ಚಂದಮಾಮ’ ತೆಲುಗು
ತಮಿಳು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ
ಪ್ರಕಟಮಾಡಲು ಒಂದು
ನಿರ್ದುಷ್ಟವಾದ ದೀರ್ಘ
ಕಾಲ ಯೋಜನೆ ತಯಾ
ರಾಯಿತು. ಈ ಯೋಜನೆ
ಕ್ರಮೇಣ ಭಾರತೀಯ
ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರಕಾಶನ ಚರಿ
ತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವ

ವೆನಿಸುವಂತೆ ಪರಿಣಮಿಸಿತು.
“ಚಂದಮಾಮ” ಪ್ರಾರಂಭ
ದಿಂದಲೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಗೆಲುವಿನಿಂದ ಸಾಗಿತು.
ಎರಡನೆಯ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲೇ 20 ಸಾವಿರ
ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಬೇಕಾಗಿಬಂತು.
ಇತರ ಭಾಷೆಗಳವರು ಈ ಪತ್ರಿಕೆ

ಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ
ಕೂಡಾ ಹೊರಡಿಸಬೇಕೆಂದು
ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸ ತೊಡಗಿದರು. ಶ್ರೀ ನಾಗಿ
ರೆಡ್ಡಿ ಪತ್ರಿಕೆಯ ವಿಜಯದ ಮರೆಯ
ಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಬಾಲಾರಿಷ್ಟಗಳನ್ನು
ತೊಲಗಿಸುತ್ತ, "ಚಂದಮಾಮ"ವನ್ನು
ಕನ್ನಡ, ಹಿಂದಿ, ಮರಾಠಿ, ಮಲೆಯಾಳ,
ಗುಜರಾಥಿ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಕೂಡಾ ಹೊರ
ಡಿಸಿದರು; ಸರಕಾರವು
ಗುರುತಿಸಿರುವ ಹನ್ನೊಂ
ದು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಏಳು
ಭಾಷೆಗಳ "ಚಂದ
ಮಾಮ" ಬೆಳಗುವಂತೆ
ಮಾಡಿದರು. ತಮ್ಮ
ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ
"ಚಂದಮಾಮ"ವನ್ನು
ಬೆಳಗಿಸಬೇಕೆಂದು
ಸಿಂಧೀ, ಬೆಂಗಾಳೀ ಸಂಘ
ಗಳಿಂದ ಪತ್ರಗಳ
ಮಾಲೆಯೇ ಬರುತ್ತಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಪ್ರಸಾದ್

ಈ ವಿಜಯಕ್ಕೆ ನಾಗಿರೆಡ್ಡಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ
ಯವರ ಪತ್ರಿಕಾ ನಿವಹಣೆಯ ನಿಷ್ಠೆ
ಶ್ರದ್ಧೆಗಳೂ, ಅವರಿಗೆ ಸಹಕರಿಸುವ
ನಿರ್ವಾಹಕವೆಂದವ ಶ್ರದ್ಧಾ ಸಕ್ತಿಗಳೂ
ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ಹಿಂದಿ "ಚಂದಮಾಮ"

ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ.

ಆದು ತಿಂಗಳು—ತಿಂಗಳೂ, 50

ಸಾವಿರ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಮಿಂಚಿ
ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅನಂತರ ಹೇಳಿ
ಕೊಳ್ಳುವಂತಹದು ತೆಲುಗು, ಮರಾಠಿ
ಪ್ರಕಾಶನಗಳು. ಇವು ಒಂದೊಂದೂ
40 ಸಾವಿರ ಪ್ರತಿಗಳಿಗೆ ಮಿಕ್ಕಿಯೇ
ಹೋಗುತ್ತವೆ.

ಆದರ್ಶತೆಗಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು
ಬಹು ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕೆಲಸ

ವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಬಲ್ಲರು.
ಆದರಲ್ಲಿಯೂ "ಚಂದ
ಮಾಮ" ನಿರ್ದಿಷ್ಟತೆ
ಯನ್ನು ಬಯಸುವ
ಪತ್ರಿಕೆ. ಅಂತಹ ಸಂದ
ರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೆಯ
ಮೇಲೆ ಬರುವ ನಷ್ಟ
ವನ್ನು, ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು
ಕಡಮೆಗೊಳಿಸಿ, ಆರ್ಥಿಕ
ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪತ್ರಿಕೆಯ
ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತೊಡಕು
ಬಾರದೆಂತೆ ನೋಡಿ

ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ, ಶ್ರೀ ನಾಗಿರೆಡ್ಡಿಯವರ
ವ್ಯಾಪಾರದಕ್ಷತೆಯೇ ಮುಖ್ಯ ಸಹಾ
ಯಕವಾಗಿದೆ.

"ಚಂದಮಾಮ" ಮೊದಲಿದ್ದ ಇಕ್ಕ
ಟ್ಟಾದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು, ರಮ
ಣೀಯವಾದ ಸ್ವಂತ ಭವನಗಳಲ್ಲಿ
ಬಂದು ಸೇರಿದೆ. ಇದರ ನಿರ್ವಾ

ಹೆಕರಾದ ನಾಗರೆಡ್ಡಿ, ಚಕ್ರ ಪಾಣಿಯವರು ಕೂಡಾ ಇದೇ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರೇಮಕಮಿಷನ್ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಮಿತ್ರರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ಪತ್ರಿಕೆ "ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮಕ್ಕೊಂದು ಅಲಂಕಾರ" ಧೈಯಪೂರಿತವಾದುದು, ಆ ಹೃದಯಜನಕವಾದುದು....

"ಕೋಟಿ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಪತ್ರಿಕೆ"

ರೆಡ್ಡಿ ಚಕ್ರ ಪಾಣಿಯವರು ಇದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಚಿತ್ರೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿನಗಳಲ್ಲಿ ವಾಹಿನಿ ಸ್ಟೂಡಿಯೋ ಚಿತ್ರ ನಿರ್ಮಾಪಕರಿಗೆ ನಂದನನದಂತಿರಲಿಕ್ಕೂ, ಸೂರ್ಯಜಾನ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸ್ಟೂಡಿಯೋ

ಇಲ್ಲಿಂದ ಮಾತಿಗೂ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಇವರಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮೇಳವಿಸಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕ್ರಮವಿಧಾನವನ್ನು ಸರಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದೇ. ಸಿನಿಮಾರಂಗದಲ್ಲಿ ವಾಹಿನಿ ಸ್ಟೂಡಿಯೋ ವಿನಂತಿಯೇ ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ "ಚಂದಮಾಮ"

ಶ್ರೀ ತಿರುಪತಿರಾವು

ಕೂಡಾ ಅನುಪಮವೆಂದೂ, ಅರ್ಪಪ್ರಾಯವೆಂದೂ ಆಗಾಗ ಪ್ರಶಂಸಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಇದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ವಿಶೇಷವೇನೆಂದರೆ, ಶ್ರೀ ರೆಡ್ಡಿಯವರ ಕುಮಾರ ಪ್ರಸಾದ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಚಕ್ರ ಪಾಣಿಯವರ ಕುಮಾರ ತಿರುಪತಿರಾವು ಇವರುಗಳು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಅಡಿ ಜಾಡಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತ, ಅವರು

ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದ ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಮುಂದೂಡುತ್ತ, ಅಗತ್ಯವಾದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಆಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥರಾಗುವಂತಹ ದಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಭಾವಿನಾಯಕರಾದ ಇವರು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನಿರ್ವಹಣಾಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧಾ ಸಕ್ರಿಯರಾಗಿರುತ್ತಾ ಮತ್ತು "ಚಂದಮಾಮ"

ಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕೆಲಸಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಅನೇಕ ಮಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಮಾಣವಿರುವ ಕೆಲಸ ವೆನಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾದ ಪ್ರೋಸೆಸ್ ಯೂನಿಟ್‌ನ ದೊಡ್ಡ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನೂ ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಈ ಯುವಕರ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷತೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಿದರ್ಶನವಾಗಿದೆ.

“ಚಂದಮಾನು” ನಿಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತುತಾನೆ. ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾರ ಮನೆಗೆ ಹೋದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದವಾದ ಅದರ ಸಂಸ್ಕರಣವೂ, ಅಹ್ಲಾದಕರವಾದ ಒಳಗಿನ ಕೃತಿಗಳೂ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆದುಬಿಡುತ್ತವೆ.

ಅದರೆ ಅದರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಪರಿಣಾಮಗಳು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದಿರಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ಒಳಗೆ ನಡೆತಂದು ಇದರ ಕಥೆ ಕೇಳಿ: ಒಳಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುವಾಗಲೇ ಮೂರು ಸುತ್ತೂ ಸುಂದರವಾದ ಕಟ್ಟಡಗಳೂ, ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ರಮ್ಯವಾದ ಮನೆಗಳೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ.

1. ಈ ಭವನದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಕಾರರು “ಚಂದಮಾಮ”ಕ್ಕೆ ಅಲಂಕಾರಪ್ರಾಯವಾದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. “ಚಂದಮಾಮ”ವನ್ನು ವಿವಿಧಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶದ ನಾಲ್ಕುಮೂಲೆಗಳಿಗೂ ಮುಟ್ಟಿಸುವ ಶಾಖೆಗಳು ಇದರಲ್ಲೇ ಇವೆ.

2. ಬಹು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ “ಚಂದಮಾಮ”ವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಶ್ರೀ ನಾಗರೆಡ್ಡಿ, ಶ್ರೀ ಚಕ್ರಪಾಣಿಯವರು ಈ ಭವನದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.
3. ಈ ಭವನದಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಕವರ್ಗದ ಕೋಣೆಗಳೂ, ಅಚ್ಚಾಫೀಷೂ ಇವೆ.
4. “ಚಂದಮಾಮ”ನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವ ಅಂದವಾದ ಚಿತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ದುಷ್ಟವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರೊಸೆಸ್ ಆಗಿ, ಬಗೆಬಗೆಯ ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ “ಚಂದಮಾಮ”ನಲ್ಲಿ ಏರುತ್ತವೆ.

ಪತ್ರಿಕಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಜರುಗುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೇ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಜರುಗುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಚಂದಮಾ ಮಾವರಣ ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಖೆಗಳೂ ಯಂತ್ರದಂತೆಯೇ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರೇಲ್ಲರೂ “ಚಂದಮಾಮ” ಆದರ್ಶತೆಯನ್ನು ಶಿರಸಾ ನೆಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

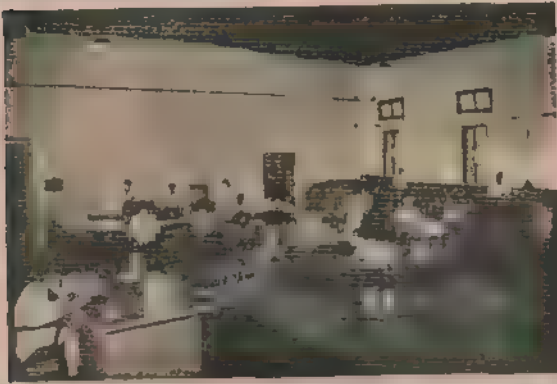

ಇವರೇ “ಚಂದಮಾಮ” ಸಂಪಾದಕ ವರ್ಗ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅರ್ಥವಿಸುವ ಸುಲಭಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಫಲಿಸುವ ನೀತಿ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಇವರು “ಚಂದಮಾಮ” ಓದುಗರಿಗಾಗಿ ತಿದ್ದಿ ತೀಡುತ್ತಾರೆ.

“ಚಂದಮಾಮ”
ಚಿತ್ರಕಾರರು, ಸಂಪಾ
ದಕವರ್ಗವು ಆರಿಸಿ
ಕೊಟ್ಟ ಕಥೆಗಳಿಗೆ
ಇವರು ತಕ್ಕ ತಕ್ಕ
ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತಯಾ
ರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ
ನ್ನು ಆನಂದಗೊಳಿ

ಸುವಮುಖಚಿತ್ರ
ಗಳೂ, ಹಿಂಬದಿಯ
ಚಿತ್ರಗಳೂ, ಬೇರೆ
ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರಗಳೂ
ಇವರ ಕುಂಚಗಳಿಂದ
ಲೇ ಹೊರಡುತ್ತವೆ.

ಚಿತ್ರಕಾರರು ತಯಾರಿ
ಸಿದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರೊ.ಸಿ
ಸಿಂಗ್ ಶಾಖೆಗೆ ಸೇರಿದ
ಕೆಲಸಗಾರರು ಬ್ಲಾಕ್
ಗಳಾಗಿ ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆ.

“ಚಂದಮಾನು”
ಅಚ್ಚುಫೀಸಿಗೆ ಸಂ
ಬಂಧಿಸಿದ ಕೆಲವು
ಶಾಖೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ
ನೋಡಬಹುದು.
ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ
ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡ
ಲಾ ದುವುಗಳು
ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

ವಿಳು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ “ಚಂದ
ಮಾನು”ಕ್ಕೆ ಅಚ್ಚುಮೊಳೆಜೋ
ಡಿಸುವ ಕಂಪೋಜಿಟರುಗಳು.

ಮುಖ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿ
ಸುವ ಆಟೋಮ್ಯಾಟಿಕ್
ಮುದ್ರಣ ಯಂತ್ರಗಳು.

“ಚಂದ ಮಾನು”
ವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಲು
ಅಧುನಿಕವಾದ ಯಂ
ತ್ರಗಳು ಅಗತ್ಯ. ಇವು
ಆ ಯಂತ್ರಗಳು.

ಇವುಗಳಲ್ಲಿ “ಚಂದ
ಮಾನು” ಎಳು ಭಾಷೆ
ಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚವರ್ಣ
ಗಳಿಂದ ಮುದ್ದಾಗಿ
ಮುದ್ರಣವಾಗುತ್ತದೆ

ಅಚ್ಚಾಗಿ ಬಂದ
“ಚಂದ್ರಮಾಮ”
ಫಾರಮುಗಳನ್ನು
ಈ ಹುಡುಗರು
ಮಡಚುತ್ತಾರೆ.

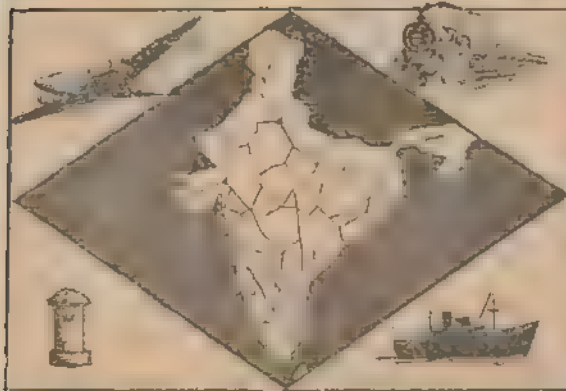
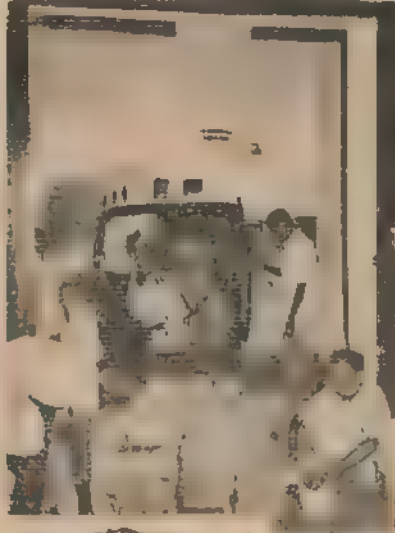

ತರುವಾಯಮಡ
ಚಿದಫಾರಮುಗಳನ್ನು
ಯಂತ್ರದ ಸಹಾಯ
ದಿಂದ ಹೊಲಿಯು
ತ್ತಾರೆ.

ಅನಂತರ ಕಟಿಂಗ್
ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟು
ಕಟ್ಟುವರು.

ಯಾವ ಊರಿಗೆ
ಎಷ್ಟು ಪ್ರತಿಗಳು
ಹೋಗಬೇಕೋ ಆ
ಪ್ರಕಾರ ಪಾರ್ಸೆಲ್
ಮಾಡಿ ಅದರಮೇಲೆ ಏಜೆಂಟು
ಗಳ ಹೆಸರು ವಿಳಾಸಗಳನ್ನು
ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕಟ್ಟಿದ
ಪಾರ್ಸೆಲ್‌ಗಳು ಸಾವಿರಸಂಖ್ಯೆ
ಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾನ್‌ಗಳಿಂದ ರೈಲ್ವೆ
ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗಳಿಗೂ, ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸು
ಗಳಿಗೂ, ಎಯಿರಾಡ್‌ಗಳಿಗೂ
ಮಿಗೂ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಿಂದ
ನೂರೋ-ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ
ಪ್ರಯಾಣಿ, ದೇಶದೊಳಗೆಲ್ಲ
ಇರುವ ಎರಡು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ
ಲಿಗೆ "ಚಂದಮಾಮ" ಎಂಬ
ಸಲ್ಮಾನ್‌ನೇ.

“ಚಂದಮಾಮ”
ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿ
ಸಿದ ಜಮಾಖರ್ಚು
ಗಳನ್ನೂ, ಸುಮಾರು
ಮೂರುಸಾವಿರ ಏಜೆ
ನ್ಸಿಗಳನ್ನೂ, ಅವು

ಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿ
ಸಿದ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನೂ
ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ
ಬಹಳ ವಿಸ್ತಾರವಾದ
ವರ್ಷಾಡು ಅಗತ್ಯ.

ಈ ವರ್ಷಾಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧ
ಪಟ್ಟ ವಿವರಗಳನ್ನು
ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

“ಚಂದನಾಮ”
ನೋಡಿಗೆ ಪರಿಚಯ
ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ
ಪ್ರಮುಖದೇಶನಾಯ
ಕರು ಕೂಡಾ ಬರುವು
ದೊಂದು ಅಶ್ವರ್ಯ
ವಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಬಂದವ

ರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಅರ್ಥ
ಸಚಿವರೂ, ಅವರ
ಸಹೋದರಿಯು
ದುರ್ಗಾ ಬಾಯಿ
ದೇಶಮುಖಾಕೂಡಾ
ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರು
ಪೋಸ್ಟಿಗೆ ಬಂದು
ಇಲ್ಲಿ ಜರುಗುವ ಕೆಲ
ಸವನ್ನು ಬಹಳ
ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ
ಗಮನಿಸಿದರು.

ಹೀಗೆ ಬಂದು
ನೋಡಿ ಅನಂದಿ
ಸಿದ ಪ್ರಸಕ್ತಮಿ
ಷನ್ ಸದಸ್ಯರು
“ಚಂದನಾಮವು
ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ
ಕ್ಕೊಂದು ಅಲಂ
ಕಾರ” ಎಂದರು.

ಪ್ರಿಯವಾಚಕರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆ

ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಉತ್ತಮ ಭಾವೀ ಜನಾಂಗವಾಗಿ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಿಸುವ
ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಧನವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಧೈಯದಿಂದ ನಾವು
“ಚಂದಮಾನು”ವನ್ನು ಒಪ್ಪಗೊಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಹಿರಿಯರಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ
ಪಾತ್ರವಾಗಿಯೂ, ಕಿರಿಯರಿಗೆ ಅಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದು,
ಪ್ರತಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಸೇವೆ ಮಾಡಬಲ್ಲಂತೆ “ಚಂದಮಾನು”ವನ್ನು
ತಯಾರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆವಹಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಯಾವೊಂದು
ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ “ಚಂದಮಾನು”ನಿಂದ ಸೇವೆ ನಡೆಯಿತೆಂದಾದರೆ
ಪ್ರಕಾಶಕರು ತಮ್ಮ ಧೈಯವು ಫಲಿಸಿದಂತೆ ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶಿಕ್ಷಕ

ಇದೆಂಥ ಧೈರ್ಯ !

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಜಿ. ಗಿರಿಜ

